СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 24 БЕРЕЗНЯ 2000 ЧИСЛО 12 VOL. CVII FRIDAY, MARCH 24, 2000 No. 12

Україні оголошено фінансову недовіру

Ростислав Хомяк,
кореспондент "Свободи"

ВАШІНҐТОН. – Березень 2000 року видався особливо лютим для України. Без намагань драматизувати ситуацію, можна стверджувати, що це найбільш загрозливий місяць в історії молодої демократії. Проти України розгорілась війна, в якій бомби й снаряди вибухають у засобах масової інформації. А мета тут така ж, як і та, що у війні зі справжнім бомбардуванням: невтралізувати країну і поставити її на коліна.

В березні Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко і його уряд зазнали важких ударів з різних частин світу, в тому числі й із Сполучених Штатів – і то саме тоді, коли Ющенко мав вперше відвідати Вашінґтон як новий лідер-реформатор українського уряду.

Як все це пояснити сьогодні, з покищо близької відстані? Як велику змову чи поганий збіг обставин? Чому раптом різні елементи одночасно атакували Україну?

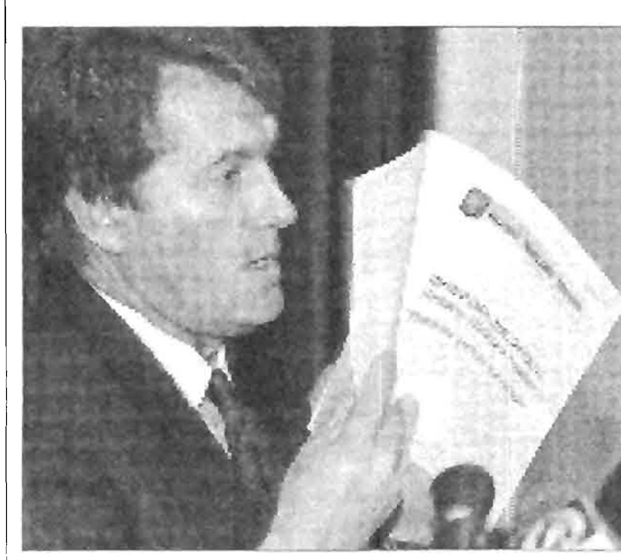
Протягом короткого незалежного існування України її – не без причин – критикували за повільний поступ економічних реформ. В грудні 1999 року під час чергового засідання Міждержавної Комісії України і США, так званої Комісії Кучма-Ґор, американська сторона вкотре вже наполягала на тому, щоб Президент Кучма призначив в уряд серйозних реформаторів. Наприкінці грудня Президент призначив "зірку" української економіки і "батька" справжніх грошей України Віктора Ющенка головою уряду, який був на той час головою правління Національного банку України. Ющенко зформував уряд з людей, які вважаються знавцями й ентузіястами реформ. І всі гуртом взялись до праці: запропонували реальний бюджет, скоротили адміністративний апарат, скоротили ряд пільг населенню, почали справжню земельну реформу. З цього приводу в урядових колах США відітхнули з полегшою: мовляв, нарешті Україна рухається!

Запланована візита Прем'єр-міністра Ющенка до Вашінґтону мала бути нагодою у вигляді висловлення йому підтримки, бо демократична і економічно сильна Україна є в інтересах Америки. Однак, візита в половині березня не відбулася, бо зненацька у пресі появився ряд репортажів про те, що Україна, а конкретно Національний банк і його тодішний голова, ще два роки тому, мовляв, вдались до "не зовсім коректних дій з грішми", позиченими у Міжнародному Валютному Фонді – банку, який існує для потреб урядів країн світу.

Основним джерелом інформацій про ці операції був Джоел Бартов, колишній аґент американського Федерального бюра розслідувань

(Закінчення на стор. 6)

Авторитет Віктора Ющенка захитаний

Віктор Ющенко під час пресконференції

17 березня на засіданні прес-клюбу Асоціяції представників засобів масової інформації Прем'єр-міністер Віктор Ющенко розповів про Програму дій, яка представлена на схвалення Верховною Радою, та відповідав на запитання журналістів, які стосувалися в основному фі-

(Закінчення на стор. 6)

ДІЯСПОРА ВІДГУКУЄТЬСЯ НА ТРАГЕДІЮ В КРАСНОДОНІ

Допоможемо сім'ям шахтарів

Луна трагічного вибуху на шахті в Краснодоні прокотилася світом і викликала хвилю жалю і співчуття. Важко уявити собі одночасний похорон 81 дужого чоловіка, що в одну мить відійшли у вічність. Без достатніх засобів до життя залишилися їхні старі батьки, вдови, діти. Багато шахтарів потрапили до лікарень.

Уряд України виділив 10 мільйонів гривень на допомогу потерпілим та їхнім сім'ям. Державні, церковні, громадські організації, а також люди усього світу висловили своє співчуття з приводу трагедії і вирішили подати допомогу. Першими відгукнулися на біду представники української спільноти за кордонами України. У попередньому числі „Свободи" вже вміщено повідомлення ЗУАДК про передання грошей до Краснодону і заклик робити дальші пожертви. До редакції надходять усе нові листи про допомогу людям в потребі. Ми вміщуємо витяги з них.

Світовий Конґрес Українців звертає особливу увагу на велике число трагедій в цій галузі України. Біда на шахті імені Баракова почалася два роки тому, коли шахтарі голодуванням протестували проти нестерпних умов праці. Ми звертаємось до уряду України, який має дослідити не тільки причини цієї аварії, але й здійснити далекосяжні заходи щодо безпеки і фінансового забезпечення цієї галузі в майбутньому.

Звертаємось до наших громадських організацій, церков, кожного українця в діяспорі з закликом включитися в акцію допомоги.

(Закінчення на стор. 5)

І. Дем'янюк вимагає відшкодування збитків у 5 мільйонів долярів

Божена Ольшанівська

Ім'я Івана Дем'янюка знову з'явилося в пресі у зв'язку із судовим позовом, який він подав 3 березня проти уряду Сполучених Штатів, вимагаючи 5 мільйонів долярів відшкодування за нелюдські поневіряння і страждання, яких він зазнавав протягом 23 років у зв'язку зі зфальсифікованим звинуваченням його в участі у масових вбивствах в нацистських концентраційних таборах, в якому він нібито служив під іменем "Іван Грозний" в роки Другої світової війни.

Судовий позов від 3 березня був зустрічним позовом до справи, зареєстрованої у Департаменті юстиції США 19 травня 1999 року, яка вимагала знову порушити питання позбавлення Івана Дем'янюка громадянства США на підставі, що він, приховавши свою працю у фашистських таборах смерти, незаконно приїхав до Сполучених Штатів і незаконно одержав громадянство цієї країни. У новому позові адвокат І. Дем'янюка Джейн Бленкстін Тигар вимагає відкинути зареєстровану минулого року справу І. Дем'янюка Департаментом юстиції та "мисливцями за нацистами" з Бюра спеціяльних розслідувань.

У новому судовому позові зазначається, що від 1977 року до сьогодні США через своїх працівників та уряд чужоземної держави, а також в різні інші способи здійснювали знущання над Іваном Дем'янюком і продовжують збільшувати його страждання, переслідуючи його і його родину фальшивими звинуваченнями в тому, що він нібито був у нацистському таборі масовим убивцею під іменем Іван Грозний, на підставі чого над ним і чинили суд, поді-

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Депутати вимагають скасувати рішення про закриття справи щодо загибелі В. Чорновола

КИЇВ.– Народні депутати, члени тимчасової слідчої комісії з розслідування обставин загибелі лідера Народного Руху України В'ячеслава Чорновола вимагають скасувати рішення про закриття кримінальної справи щодо цієї трагедії. За словами члена фракції НРУ Ярослава Кендзьора, "депутати не можуть погодитися з тим, аби трагічна загибель В.Чорновола потрапила у перелік нерозкритих справ загибелі народних депутатів", зокрема Вадима Гетьмана та Євгена Щербаня. Він сказав, що членів спеціяльної слідчої комісії вразила поспішність, з якою правоохоронні органи проводили розслідування, а також те, що "раптово помер від серцевого нападу" один із свідків трагедії – "досить молодий чоловік".

Скасовано мито на закордонну літературу, що надходить до українських бібліотек

КИЇВ.– Верховна Рада схвалила зміни до Закону України "Про єдиний митний тариф", що стосується міжнародного книгообміну. Тепер закордонна література, документи та інформаційні матеріяли, які надходять до українських бібліотек, звільняються від сплати мита. Передбачається, що це збільшить їх надходження. Під дію закону підпадають державні, комунальні організації, а також бібліотеки Академії наук.

Уряд відібрав будинок у Павла Лазаренка

КИЇВ.– Кабінет міністрів України скасував розпорядження про надання урядового будинку в зоні відпочинку "Пуща-Водиця" у довічне користування колишньому прем'єр-міністрові Павлові Лазаренку. Скасоване розпорядження про надання будинку у довічне користування було підписане 15 жовтня 1997 року тодішнім прем'єр-міністром України Валерієм Пустовойтенком на виконання розпорядження Президента Леоніда Кучми від 11 червня 1997 року. Свого часу на ремонт двох будинків у Пущі-Водиці площею 307 кв. м., у яких разом із сім'єю мешкав екс-прем'єр П. Лазаренко, було витрачено 5 млн. грн. державних коштів.

В Україну повернувся туберкульоз

КИЇВ.– За ініціятивою Національного Червоного Хреста 21 березня в "Українському домі" відбувся "круглий стіл" на тему "Туберкульоз як загальнонаціональна проблема. Роля суспільства у боротьбі з епідемією", в обговоренні якої взали участь віцепрем'єр-міністер України Микола Жулинський, народні депутати, представники міністерств, учені, громадські діячі. Керівник Національного Червоного Хреста Іван Усиченко нагадав, що в 1995 році в Україні офіційно зареєстровано епідемію туберкульозу. Це спричинене різким погіршенням матеріяльного становища переважної кількости населення, а відтак – недостатнім харчуванням, стресами, зниженням імунітету. На сьогодні загальна кількість хворих людей, які перебувають на обліку, вже досягла 640 тисяч, у 28 тисяч виявлено активну форму захворювання, а минулого року паличка Коха забрала життя восьми тисяч наших співвітчизників. У третє тисячоліття Україна входить державою, в якій кожний 50-ий громадянин хворіє на туберкульоз, підкреслив голова Національного Червоного Хреста. Учасники засідання розробили першочергові завдання для уряду країни з метою приборкання епідемії.

Місце України на міжнародній арені – експертна оцінка.

КИЇВ.– Експерти Українського центру економічних і політичних досліджень (УЦЕПД) дійшли висновку, що в цілому Україна має негативний відгук на міжнародній арені. Аналіза понад 1200 матеріялів закордонних ЗМІ свідчить, що уявлення про Україну у світі є досить поверховим, фрагментарним та переважно неґативним. За оцінкою конкурентоспроможности Україна посідає 58 (передостаннє) місце (останнє – Росія), а за відкритістю економіки – 124-те місце (серед 161 країни), поступаючись Грузії, Вірменії, Росії, Молдові та всім країнам Балтії. За показниками корумпованости Україна "стабільно входить до групи лідерів", і посідає 21-ше місце. Експерти також дійшли висновку, що найважливішими чинниками, які впливають на надходження інвестицій і ведення чужоземного підприємництва, є невиконання зобов'язань перед чужоземними кредиторами (вважають 53 відс. опитаних закордонних експертів) та проблеми, що виникли у чужоземних інвесторів (50 відс. експертів). Переважна більшість західних експертів (83 відс.) вважають Україну маловпливовою европейською державою, що перебуває у пошуках свого місця у світі. Водночас західні експерти (50 відс.) високо оцінюють ділові якості українських партнерів та вважають, що Україна має значний нереалізований потенціял.

Чужоземні спецслужби активно вивчають український економічний потенціял

КИЇВ.– За словами керівника Департаменту контррозвідки Служби безпеки України (СБУ) Петра Шатковського, чужоземні спецслужби активно вивчають український економічний потенціял, особливости внутрішнього і зовнішнього ринків, соціяльно-політичні процеси, проблеми розбудови Збройних Сил України, сучасне озброєння, нові технології. Він підкреслив, що саме державні секрети України з питань оборони, зовнішньої політики, економіки, інших складових її безпеки становлять першочергову ціль для іноземних розвідок. Торік контррозвідка СБУ викрила 10 спроб громадян України співпрацювати з чужоземними спецслужбами.

Члени НРУ захопили приміщення УНР

КИЇВ (УНІАН). – У вівторок, 21 березня, близько десяти активістів Народного Руху України зайняли будинок головного бюра Українського Народного Руху по вул. Олеся Гончара, 33, у Києві, вимагаючи повернути цей будинок "законному господареві" – Народному Рухові України. Варта будинку від НРУ опору не чинила. Провідник УНР Юрій Костенко вважає, що цю акцію вчинено за "одним сценарієм" із недавнім захопленням приміщення Компартії України, що обидві акції "свідчать про початок політичної боротьби, яка передує наступним парляментським виборам", і що за цим стоять намагання "усунути з політичної арени партії національно-демократичного спрямування, які мають сталий електорат". Захоплення приміщення ставить під загрозу переговорний процес щодо формування єдиного блоку, до якого б увійшли обидва Рухи.

Лідер Народного Руху України Генадій Удовенко заявив, що він не має ніякого відношення до цієї акції. Народний депутат Валерій Асадчев, член УНР, назвав проведену акцію "актом екстремізму" і підкреслив, що УНР розв'язуватиме усі питання "виключно мирним шляхом". Член парляментської фракції Компартії України Павло Кузнецов вважає напад на бюро УНР "наслідком безкарности за захоплення приміщення ЦК КПУ" і не виключає, що наступним об'єктом нападу може стати адміністрація Президента.

Валерій Асадчев (УНР), Олег Шеремет (НРУ), колишній прес-секретар Вячеслава Чорновола Дмитро Понамарчук (НРУ), заступник голови НРУ Михайло Косів на прес-конференції в захопленому приміщенні Українського Народного Руху у вівторок, 21 березня.

Журналісти намагаються увійти до бюра Українського Народного Руху, захопленого активістами НРУ

ТІЛЬКИ ФАКТ

Китайське посольство в Україні виділило 14 тисяч долярів для допомоги сім'ям загиблих на шахті імені Баракова і найближчим часом передасть у Краснодон матеріяльну допомогу на 9 тисяч долярів.

◆

Прем'єр-міністер Віктор Ющенко на засіданні прес-клюбу Асоціяції працівників засобів масової інформації заявив, що протягом останніх тижнів підвищення курсу гривні дало змогу поповнити резерви Національного банку більш ніж на 200 мільйонів долярів.

◆

Україна погодилась визначити суму створюваного Німеччиною компенсаційного фонду "Пам'ять, відповідальність та майбутнє" для виплати жертвам нацизму у розмірі 8.45 млрд. німецьких марок.

◆

На сьогодні є вже близько 100 заявок на участь у VIII Ялтинській міжбанківській Конференції 27-28 квітня за участю "Дойчебанку" (Німеччина), "Ганзабанку" (Латвія), "Внешторгбанку" (Росія), Міжнародної фінансової корпорації та ін.

◆

В Одесі відбувся установчий з'їзд Української козацької партії, програмні засади якої – "пропаґанда історії, культури, мови українського народу, сприяння відродженню й розвитку Українського козацтва".

◆

Леонід Кучма своїм указом нагородив відзнакою Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого" V-го ступеня письменницю Ліну Костенко, відзначивши її особисті заслуги перед державою у розвитку літератури, багаторічну плідну громадську і творчу діяльність.

◆

З 1990 року, коли Україна ввійшла до системи Інтерполу, було виконано понад 30 тис. запитів з інших країн щодо розкриття кримінальних злочинів, на вимогу Інтерполу видано 6 осіб і отримано 12 осіб.

◆

Український корабель "Меч" арештовано в м. Реджо де Калабріо (Італія) за перевезення 301 нелегального міґранта (переважно афганці та курди).

◆

Одна з головних вулиць м. Рівного – вул. Туполєва – відтеперноситиме ім'я відомого українського політичного і державного діяча В'ячеслава Чорновола.

◆

Понад 150 фірм з Австрії, Великої Британії, Білорусі, Греції, Італії, Німеччини, Латвії, Польщі, Росії, Словенії, України й інших країн взяли участь у виставках "Авто-тех-сервіс-2000" та "Автозаправочний комплекс-2000", які відкрилися у Національному комплексі "Експоцентр України".

◆

Леонід Кучма підписав розпорядження "Про призначення державних стипендій видатним діячам науки", а також розпорядження про довічні державні стипендії видатним науковцям, які досягли сімдесятирічного віку.

◆

КУРС ВАЛЮТ НБУ на 24 березня

1 доляр США	–	5.45 гр.
1 евро	–	5.28 гр.
1 німецька марка	–	2.70 гр.
1 рубль Росії	–	0.19 гр.

ТЕМА ТИЖНЯ

Кому потрібен новий розкол Церкви?

Сумна подія, що спіткала віруючих УАПЦ – відійшов у Вічність їхній Патріярх Димитрій, – водночас викликала неоднозначні оцінки подальших перспектив цієї конфесії в українському православ'ї, розколотому клином московських імперсько-політичних інтересів. Зокрема російськомовні "Вєдомості", цитуючи заповіт покійного, звернули увагу читачів на передсмертне прохання Патріярха: "Прошу... під омофором Всесвятійшого Вселенського Патріярха Варфоломія продовжити роботу... благословляю визнати над собою юрисдикцію... Митрополита УАПЦ в діяспорі й УПЦ в США Костянтина..." Отже (якщо це насправді автентичний текст Заповіту), покійний керівник Автокефальної (тобто незалежної) Української Церкви заповів, власне кажучи, ліквідувати цю незалежність на користь інтересів релігійних організацій, котрі розташовані в трьох державах за межами України: США, Туреччина, Росія. І річ тут не стільки в тому, що навряд чи є раціональним віддавати вирішення проблем української духовности на позаукраїнський розсуд, скільки у виникненні додаткових підстав для подальшого розколу українського празослав'я.

На прохання редакції ситуацію прокоментував Святійший Патріярх УПЦ Київського Патріярхату Філарет: "По-перше, з канонічних позицій, рішення про правонаступника на посаді глави Церкви ще має прийняти помісний собор єпископів УАПЦ. По-друге, в разі входження УАПЦ до складу УПЦ США (а УПЦ США є складовою Константинопольского Патріярхату), вона повинна зректися української автокефалії. Рішення про це також може прийняти лише помісний собор. Але це ще не означає, що Вселенський Патріярх Варфоломій погодиться прийняти УАПЦ під свій омофор, тому що в такому разі він наражається на загострення стосунків із Московським патріархатом, котрий вважає українську паству своєю. Прецедент уже був у Естонії, де він викликав гостру реакцію РПЦ.

Отже, який тут висновок для України? Президент України на урочистій академії 21 січня 2000 року заявив, що Україні потрібна єдина помісна православна церква. Власне кажучи – ця теза є метою реалізації духовних інтересів української держави. Тому реверанси у бік Константинополя – це хибний шлях, який може перетворити Україну на поле боротьби за сфери впливу між Константинополем і Москвою.

Звичайно, що наша Церква Київського Патріярхату в такій ситуації не стоятиме осторонь і захищатиме патріотичні й духовні інтереси українських віруючих від таких зазіхань.

Не сумніваюся, що до нашої позиції приєднається Українська Греко-Католицька Церква, з якою ми плідно співпрацюємо. Тому що, повторюю, вслід за Президентом України: нам потрібна єдина Українська Церква. Єдина, а не розділена! Прикро, що для деяких православних в Україні не мають ніякої ваги і значення національні інтереси України".

Якщо помісний собор УАПЦ прийме рішення відійти під омофор Константинополя, то потрібно буде змінити й перереєструвати Статут УАПЦ. А це означатиме, що постане проблема реєстрації. Хоча, можливо, саме з цим великих проблем не буде, – адже в Україні вже офіційно зареєстровано близько 20 конфесій, центри яких перебувають далеко за межами України.

Євген Голібардов

УАПЦ прагне канонічного визнання

КИЇВ. (Лариса Козик - ДІНАУ). Виконуючи заповіт недавно померлого предстоятеля Української Автокефальної Православної Церкви Патріярха Димитрія, архієреї цієї конфесії звернулися до предстоятеля УАПЦ у діяспорі Митрополита Костянтина з проханням об'єднати під своїм амофором їхню Церкву з православ'ям за кордоном.

Про це повідомив 17 березня на прес-конференції Архиєпископ Харківський і Полтавський Ігор. УАПЦ у діяспорі знаходиться під опікою Вселенського Патріярха Варфоломея. Отже, в разі позитивної відповіді Митрополита Костянтина, УАПЦ в Україні автоматично стає канонічною церквою з юридичним центром у Стамбулі.

Архиєпископ Ігор вважає такі дії архієреїв УАПЦ "кроком до канонічного об'єднання православної України". Він наголосив, що об'єднання є неминучим, але довгим процесом. Немає нічого дивного в тому, щоб якийсь час на території нашої держави існувало дві канонічні православні Церкви. На думку керуючого справами Патріархії УАПЦ Владики Ігоря, мирне співіснування церков кількох юрисдикцій в одній державі - практика сучасного світу.

Представникам преси повідомили, що нині УАПЦ готується до помісного собору, запланованого на 21-22 червня нинішнього року. Митрополит Костянтин запрошується очолити собор і виступити на ньому з доповіддю.

Росія пропонує свій плян розв'язки косівської кризи

МОСКВА. – Російський варіянт врегулювання косівської кризи виклав міністер закордонних справ Ігор Іванов. На його думку "будь-яке розв'язання проблеми в Косові можливе тільки в рамках територіальної цілісности і суверенітету Югославії". По-друге, необхідно почати переговори щодо вироблення статусу в Косові в рамках єдиної СРЮ. По-третє, необхідно надійно перекрити кордони Югославії з Албанією і Македонією, звідки продовжують проникати кримінальні структури. "Цей кордон повинен бути перекритий спільно з югославськими силами".

АМЕРИКА І СВІТ

Б. Клінтон відвідав Індію

НЬЮ-ДЕЛІ, Індія. – Минулої неділі, 19 березня, Президент Билл Клінтон прибув до Індії у товаристві своєї дочки Челсі (а не дружини Гілларі Рогам-Клінтон, яку втримали вдома інтереси її передвиборчої кампанії до Сенату США від ньюйоркського стейту). Однак перш ніж почати будь-які урядові переговори, котрі мали б заснувати підстави нових взаємин між Індією та США, він відвідав Бангладеш, і це була перша візита американського Президента до цієї країни. Там він особливо торкнувся проблеми заборони на ядерні випробування, викладаючи мету своєї поїздки в Бангладеш, Індію і Пакистан. "У той час, як Сполучені Штати і Росія просуваються до більш глибоких скорочень своїх ядерних арсеналів, не можна, щоб Південна Азія пішла в протилежному напрямку", – наголосив він. Відтак з урочистої церемонії зустрічі з індійськими лідерами розпочалася офіційна частина п'ятиденної поїздки в Індію Президента США Б.Клінтона. Як очікується, він обговорить з індійським керівництвом ситуацію в південно-азійському регіоні, проблему ядерного нерозповсюдження, становище в Кашмірі та весь комплекс індійсько-американських відносин.

Папа Римський відвідує святі місця

РИМ. – Папа Римський Іван Павло II спеціяльним літаком летунської фірми "Аліталія" у понеділок, 20 березня, виїхав з римського летовища Ф'юмічіно в йорданську столицю Амман. Ця арабська країна стане першим етапом паломництва понтифіка біблійними місцями на Близькому Сході, яке він задумав здійснити в ювілейний, 2000-ий рік християнства. В Йорданії з гори Нібо Іван Павло II дивився в сторони Мертвого моря та пагорбів Єрусалиму, де згідно з біблійною розповіддю, Господь показав Мойсеєві обіцяну землю.

Результати виборів на Тайвані не міняють загальної ситуації

ПЕКІН, Китай. – Статус Тайвану не змінився, заявила увечорі канцелярія у справах Тайвану при Раді Китайської Народної Республіки. "Результати виборів місцевого керівництва на Тайвані не можуть скасувати той факт, що Тайван є частиною Китаю", – говориться в заяві канцелярії у справах Тайвану. Раніше Пекін не приховував, що вважає перемогу Чень Шуйбяня, представника опозиційної Демократичної прогресивної партії - одним з найменш прийнятних варіянтів. Чень Шуйбянь, який переміг на виборах президента Тайвану, заявив, що готовий заради "примирення" поїхати до Китаю. Виступаючи на своїй першій після офіційних підсумків голосування пресконференції, він підкреслив, що сподівається зробити це ще до церемонії інавгурації на президентський пост, яка відбудеться 20 травня. Чень Шуйбянь відзначив: "Наша мета - примирення з найдобрішими помислами, активна співпраця і вічний мир". Натомість згадана канцелярія у Пекіні підкреслює, що принцип "єдиного Китаю" є передумовою мирного об'єднання країни. В жодному разі не можна допускати "незалежности Тайвану" у будь-яких формах. Ми готові обмінюватися думками з питання мирного об'єднання двох берегів Тайваньської протоки з усіма партіями, громадськими організаціями і діячами Тайвану, які виступають за принцип "єдиного Китаю". Ми закликаємо широкі маси співвітчизників на Тайвані докладати спільних зусиль в ім'я захисту територіяльної цілісности Китаю, захисту інтересів китайської нації і здійснення повного об'єднання батьківщини.

Західні фірми не братимуть участи у московській виставці авт

МОСКВА. – Ряд західніх керівників автомобілебудування оголосили про свою відмову від участи в московській виставці у 2000 році (МІМС-2000). Про це повідомив ПРАЙМ-ТАСС з посиланням на представництво "Дженерал моторс". Як зазначається, в автосалоні не будуть, зокрема, представлені фірми "Опель", "Шевроле", "Кадиляк", "Форд", "Мазда", "Сааб", "Міцубіші", БМВ, "Ленд-Ровер", "Ніссан", "Тойота", "Фіят", "Вольво", "Мерцедес-Бенц", "Пежо", "Сітроен", "Ягуар", "Ровер", "Крайслер", "Фольксваген", "Гонда", "Альфа-Ромео", "Шкода", "Авді" та низка інших компаній. Крім того, в автосалоні не братимуть участи і керівники цих компаній.

Бі-Бі-Сі названа найвпливовішим засобом масової інформації сторіччя

БЕРЛІН. – Британська теле-і радіомовна корпорація Бі-Бі-Сі стала "найвпливовішим засобом масової інформації XX сторіччя". Такими є підсумки опитування 750 авторитетних експертів у галузі преси, радіо і телебачення з 50 країн світу, проведеного Міжнародною організацією підтримки ЗМІ. Згідно з оприлюдненими даними, 63.1 відсотка опитаних вважають, що у XX столітті Бі-Бі-Сі з усіх засобів масової інформації Заходу справила найбільший вплив на формування громадської думки. Слідом за британською радіостанцією за мірою значущости в "табелі про ранги" йдуть американська інформаційна телекомпанія Сі-Ен-Ен, музична телекомпанія Ем-Ті-Ві, що базується в Лондоні, радіостанції "Голос Америки" і "Німецька хвиля".

На сесії ООН з прав людини розглядатимуть „гарячі точки"

ЖЕНЕВА. – Тут розпочала роботу 56-та щорічна сесія Комісії Організації Об'єднаних Націй з прав людини. В ході дискусій, що триватимуть шість тижнів, делегації 53 країн-членів Комісії зосередять свою увагу на становищі в "гарячих точках" і ряді держав, щодо яких були ухвалені резолюції на сесії минулого року. Предметом уважного розгляду стануть, зокрема, наслідки гуманітарної катастрофи в сербському краї Косові, а також становище в Афганістані, Східному Тіморі, Ірані, Іраку, Руанді та на окупованих арабських територіях.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка — Павло Стокотельний; Реклямa — Марія Осціславська; Адміністратор — Володимир Гончарик.

1 квітня – перепис населення

В нашій країні, Сполучених Штатах Америки, 1 квітня 2000 року проводиться перепис населення. Про його організацію „Свобода" докладно розповіла 10 березня. Водночас ряд читачів, особливо з числа новоприбулих, висловили занепокоєння: чи не є цей захід якоюсь підступною пасткою, яка може ускладнити їхнє життя. Отож, ні. Перепис населення спрямований на удосконалення управління державою, передовсім її економікою, фінансами. Попередній перепис проводився 10 років тому. Його організатори вважають, що у ньому не взяли участи кільканадцять мільйонів мешканців США, які, мабуть, теж остерігалися уявних неприємностей.

Що дає перепис нашій громаді? Поперше, українці ще раз мають нагоду засвідчити свою етнічну присутність у США, визначити чисельність своєї спільноти, а за бажанням також зробити з отриманих урядом статистичних даних висновки щодо стратегії дальшого розвитку громадського життя. Наступні позитиви стосуються усього американського громадянства. За даними перепису уряд дістане можливість більш справедливого поділу між регіонами коштів на освіту, охорону здоров'я, інші соціяльні справи. Не беручи участи в перепису, мешканці того чи іншого штату применшують фактичну чисельність його населення і цим самим – федеральні асигнування. Дехто з тих, хто не має легального статусу в США, побоюється, що дані перепису будуть використані для видалення „нелегалів".

Уряд запевняє, що цими даними не зможе скористатися іміграційна служба. Докладні дані перепису будуть опубліковані лише через 72 роки, а за цей час нелегалам вдасться уладнати свої справи зі статусом. Побіжне опитування показало, що деякі наші земляки не знають про перепис, а інші не хочуть втрачати час на заповнення формуляру перепису. Оскільки цей захід проводиться в інтересах усієї громади, варто розповідати про нього іншим, навіть допомагати у його проведенні.

Недовіру до перепису тих мешканців, які переживали подібні заходи в колишньому СССР, можна зрозуміти. Комуністичний режим дуже полюбляв переписи населення. Варто згадати, що в царській Росії перепис проводився тільки одного разу – в 1897 році, а після жовтневого перевороту більшовики провели перепис уже в 1920 році. Відтоді такі заходи проводилися регулярно, раз на 4 роки, але не з поваги до статистики, а для повнішого збору відомостей про населення, а відтак і контролі над ним. Адже в анкетах вимагалося зазначати заняття людей до революції, участь у недавніх війнах, побічні заняття на час перепису і таке інше. Звісно, таке опитування служило розгортанню стеження і репресій, а не поліпшенню життя людей. У гонитві за „кращими" даними місцева влада часто фальшувала відомості. Як заявили недавно дослідники Є. Андреєв, Л. Дарський і Т. Харкова „підсумки переписів населення 1926, 1937, 1939 років з різних причин вимагають критичної переоцінки". Одну з причин наводить С. Білокінь у книзі „Масовий терор як засіб державного управління в СРСР": після репресій 1930-их років влада боялася виявлення разючого зменшення населення. Не додавали популярности совєтським переписам і погрози за ухилення від участи в них. Постановою уряду в 1938 році за таку провину передбачалася „сувора відповідальність", заходи якої на той час були сумновідомі.

На щастя, в США немає ні диктатури, ні тотального стеження, тому не треба остерігатися якоїсь підступности від перепису населення. Особиста участь у ньому і допомога в його проведенні тільки сприятиме удосконаленню життя суспільства.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про те, як ми будемо пораховані

Напевно більшість наших читачів на терені США вже має на руках, а то може вже й відіслала виповнений запитник, що прийшов до кожного, хто тут проживає, з приводу перепису населення.

Справа, здавалося б, така проста, але тим разом для нас і складна, принаймні не зовсім така, як ми б собі бажали. Багато із нас отримало звичайний запитник, в якому небагато питань, на які нам треба відповісти, але головне – немає там ніякої можливости подати, що ми є українці.

От тільки чи ми еспансько-латинського походження, чи ні, та якої ми раси. Тільки у другому запитнику, який є доволі довгий, знаходимо запитання, де ми народилися, яке наше походження та якою мовою говоримо.

Як і хто із нас отримав першу форму, а хто другу – нам не відомо, але не зважаючи на це, нам здається, що ми в загальному, а передусім через наші організації, не маємо впливу на цей преважливий перепис населення на терені, де ми проживаємо, та в більшості маємо вже громадянство або інший правний дозвіл на перебування.

Якось ніде не підкреслюють у нас того, як важливим є для нас подати, що ми українці, та майже ніде не отримуємо пояснень, зокрема ті із нас, які ще не знають анґлійської мови, як правильно виповнити один чи другий запитник.

А тим часом показується, що за проханням можна отримати пояснення цілої другої форми запитника – довшої – українською мовою, а це преважливе саме для багато членів т. зв. „четвертої хвилі" українців. Як у всіх випадках, у них виповнювання „офіційних" документів викликує завжди неспокій та певні застереження: чи, мовляв, це не потягне за собою поганих наслідків? У випадку виповнення т. зв. „довгої форми" усі достовірні чинники запевнюють, що немає чого боятись, тому що усі відповіді на формулярах не можуть бути виявлені ані в еміграційних урядах, ані податкових чи поліційних. Одне слово – це, що українці, байдуже, як довго вони тут проживають, напишуть на своїх довгих формах – залишається в таємниці протягом 72 років і їх можна виявити лише на письмове прохання цієї людини, що цей запитник виповнила, а нікому іншому.

Отже, статистичний уряд зробив усі догіднення для населення – але таки не так, як би ми собі цього бажали. Із цього перепису населення ми ніяк не дізнаємося, скільки нас, українців, тут, у США, тепер живе.

Як знаємо, останній перепис населення був десять років тому, і ми у своїх численних нотатках знайшли усі записки з того часу, як і з-перед двадцяти років. Там були у всіх запитниках питання про походження, про мову та про те, якою мовою говоримо вдома.

Все це давало нам ясну картину, скільки нас, і було важливим чинником не лише для американського уряду, але для наших українських установ, для наших церков тощо. А було нас 514,085, за даними уряду США. Правда, такі статистики рідко є точні, і знаємо з інформацій бюра перепису населення, що десять років тому в самому місті Нью-Йорку не записано 500,000 осіб.

Боюся, що тим разом цей перепис населення буде ще менш точний. Крім того, болить велика байдужість до нього нашої громади та брак відповідних напрямних для усіх українців, що такими себе ще почувають. Тому надіюся, що може таки цими словами трохи зрушу громаду у бік зацікавлення та спонукаю до активного ставлення до цього наших провідних чинників. Може таки, цих декілька кинених свобідно думок розворушить їх усіх? А хто хоче мати більше інформацій або мати запитник українською мовою, може знайти їх на Інтернеті у „брамі" **wwwbrama com** або на вебсайті: **www. census.gov**

О–КА

ШАНОВНІ АВТОРИ "СВОБОДИ",

щоб Ваш допис вийшов швидше і щоб уникнути помилок у написанні прізвищ та інших назв, просимо подавати своє число телефону. Це дозволить редакторам вияснити незрозумілі місця у Вашій статті (особливо, коли вона написана від руки), не витрачаючи часу на листування.

ПОПРАВКА

У „Свободі" ч. 7 за 18 лютого 2000 року поміщено статтю Ярослава Колодія „Життя, смерть і безсмертя Романа Шухевича – Тараса Чупринки", в якій автор подав помилкові дані про родину Р. Шухевича. Від імені членів його родини просимо внести поправку. Слід читати: Осип Шухевич був прадідом, а не дідом Романа; Володимир Шухевич був дідом, а не дядьком Романа; дядьками Романа були: Тарас, піяніст, учитель Романа гри на фортепіяно; Володимир – архітектор, січовий стрілець.

Уляна Старосольська,
двоюрідна сестра
Романа Шухевича, Нью-Йорк

Екологія України – у програмі міжнародної конференції

ВАШІНҐТОН. – Незалежність принесла Україні не тільки можливість бути господарем у своїй хаті – самостійність також започаткувала серйозне заопікування навколишнім середовищем. А роботи в цій галузі є багато. Про це говорив недавно український політик і колишній міністер охорони природнього середовища Юрій Костенко на міжнародній конференції у Вашінґтоні. Депутат Верховної Ради Костенко був запрошений до участи у симпозіюмі "Демократія і верховенство права," яку спільно влаштували Бібліотека Конґресу (як частину відзначення свого двохсотріччя) і Юридичний факультет Ньюйоркського університету (цей факультет має окремий відділ ґльобального права, в якому навчаються юристи з різних країн світу).

– За комуністичного періоду, – сказав Ю. Костенко, – тоталітарна система приховувала справжнє екологічне становище й не звертала уваги на екологічну безпеку населення. – Він подав як приклад те, що коли Україна була в Союзі, експлуатація її природного середовища була у 4 і 5 разів вища, ніж подібна експлуатація у розвинених країнах.

Щойно після 1991 року Україна схвалила різні законодавства, в тому числі й конституційні статті, мета яких – охорона навколишнього середовища. Серед загроз, які керівництво України мусить мати постійно на увазі, Костенко назвав такі: п'ять діючих атомних електростанцій, понад дві з половиною тисячі підприємств, які виробляють або користуються отруйними речовинами, 308 шахт (Костенко виступав три дні до аварії у шахті на Луганщині!), 6 великих нафтопереробних заводів, 7 тисяч кілометрів нафтопроводів, 34 тисячі кілометрів газопроводів, майже 900 кілометрів труб, які несуть амонію й хлорину, а кожного дня понад 220 отруйних, вибухових і горючих речовин перевозяться залізницями України.

– Нам доводиться мати справу з успадкованими, глибоко кризовими системами, – сказав Юрій Костенко. – І все-таки Україна ці питання вирішує і підносить охорону навколишнього середовища до европейських норм. Ми беремо до уваги, що екологічні проблеми не є національними. Вирішуючи проблеми поліських лісів, Україна допомагає оновити "зелені легені" Европи. Поліпшуючи водні ресурси Азовського і Чорного морів, працюючи над оздоровленням Дніпра, Україна допомагає розв'язати як регіональні, так і ґлобальні проблеми.

На конференції в Бібліотеці Конґресу 7–10 березня, крім Юрія Костенка, взяли участь представники майже 20 країн, в тому числі й американці.

Ростислав Хомяк

Допоможемо...

(Закінчення зі стор. 1)

податку, слід надсилати на Coalminers: в США – **Fund United American Relief Committee, 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA. 19111, USA**; в Канаді – **Ukrainian Canadian Social Services Inc. of Canada, National Headquarters, 2445 Bloor St. W., Toronto, Ontario M6S 1P7 Canada;** або до СКУ – **Ukrainian World Congress, 295 College Street, 3th floor, Toronto, Ontario M5T 1S2 Canada.**

За СКУ

Аскольд Лозинський,
президент
Віктор Педенко,
генеральний секретар

Закликаємо усіх членів і прихильників Української Американської Координаційної Ради пересилати допомогу потерпілим через Крайовий Комітет Допомоги Україні, Український Золотий Хрест. Прямі зв'язки з керівниками міста і громадськими діячами Краснодону має Фундація „Україна-США", яка веде програму „Партнерство громад" і зближує міста України і Америки. За цією програмою Краснодон є партнером Бірмінгаму, Алабама.

Чеки на допомогу потерпілим можна слати на адресу: **The US – Ukraine Foundation, 733 15 th Street NW, Suite 1026, Washington DC 20005**.

Вашінґтонське бюро УАКР

До управ складових організацій СФУЖО.

Звертаємось з гарячим закликом поспішити з допомогою нашим повдовілим сестрам та їхнім осиротілим дітям. Якщо у вашій місцевості ще не оголошено збірки іншою організацією, станьте ініціяторами такої акції і зібрані пожертви пересилайте до канцелярії СФУЖО для негайного передання потерпілим.

Екзекутива СФУЖО

Левко Лук'яненко

Консолідація імперії і український напрямок

Ми з болем дивимося, як стікає кров'ю Чечня. Кожен крок уперед російської загарбницької армії відлунює гіркотою від безсилля зупинити геноцид чеченців, від неможливости сколихнути сумління Заходу й примусити його виступити на захист незалежности маленької гірської кавказької країни.

А коли я дивлюся на чекіста Володимира Путіна, його безбожну жорстокість, безмежний цинізм і нахабство, з яким він здійснює московську імперську загарбницьку політику, мене проймає холодний піт: Білорусь – це довгий північний кордон України, з якого Москва може почати наступ на Україну. Білорусь уже під владою Москви. Тепер Москва напружує військові сили на Кавказі, а коли розчавить Чечню і звільнить 70-тисячну армію, чи не посуне проти нас?

Путін, без сумніву, стане президентом Росії. Стане тому, що його рішучість, жорстокість, послідовна імперіалістичність подобається московитам, вони в ньому бачать виразника своїх мрій про відновлення Великої Росії. І Путін продовжуватиме консолідувати імперію. Звісна річ, у нього не тільки український напрямок, у нього їх багато, починаючи з Кавказу, надволзьких народів і кінчаючи Якутією та буддистською Тувою. Але без України імперія – не імперія: без України вона неспроможна стати потужною державою (принаймні політична еліта Росії думає саме так), тому вона діятиме проти нашої незалежности різними способами, залежно від обставин. Вона перестане діяти проти України, коли Україна перетвориться в заможну і створить потужну армію.

Це буде не скоро. І тому в ближчі роки надзвичайно важливо сприяти формуванню сприятливих до України міжнародних обставин.

Здається очевидним, що з точки зору геополітичної Захід зацікавлений у тому, щоб між азійською московщиною і европейським світом кордон проходив не вздовж західніх кордонів України, а на 700 кілометрів східніше – вздовж східніх кордонів України.

Україна у всі ті періоди, коли була сама собою, була країною европейської культури, европейських демократичних традицій, европейського мислення. Тривала окупація ізолювала Україну від европейської цивілізації, але не знищила основ нашої національної вдачі. Це означає, що Україна може швидко подолати колоніяльну, чужу для неї ідейну спадщину і стати однією з нормальних европейських держав. Темпи звільнення від цієї колоніяльної спадщини залежать від економічних, політичних і духовних обставин в Україні тепер і в наступні півдесятка – десяток років. А це у величезній мірі залежить від політичної стратегії Заходу. Коли б Захід захотів добиватися стабілізації европейського континенту з включенням до нього України, то він міг би серйозно допомогти Україні реструктурувати наш паливно-енергетичний комплекс і розрубати цей зловісний налигач, яким Москва держить Україну на прив'язі.

Захід (Велика сімка) зробив Україну без'ядерною і тим звів нашу державу з першої категорії на другу. Україна змирилася зі статусом другорядної держави і самостійної ролі в ґльобальній розстановці сил вже грати не може, але як регіональна сила вона може відігравати велику ролю в розмежуванні Европи й Московщини. Цю ролю Україна може відігравати доти, доки від Росії не відійдуть десятки теперішніх колоній, доки її кордони не звузяться до етнічних кордонів Московського царства, доки вона не втратить свій атомний військовий потенціял. Це дозго. Ця друга фраза дезінтеґрації Російської імперії не відбудеться відразу, проте вона проґресивна й неминуча. Захід міг би вельми навіть прискорити її зміцненням України, бо Україна – це барометр для всіх московських колоній: якщо Україна робить незалежні від Москви кроки у зміцненні своєї державности, то національно-визвольні сили в Татарстані, Башкертостані підбадьорено підіймають голову вверх, а як Україна зближується з СНД і робить поступки Москві – вони в сумнівах присідають.

Як історично є неминучою в світі демократизація всіх суспільств, так неминучим є вихід поневолених народів на шлях самостійного державного життя.

За цих перспектив Україна в східній частині Европи може відіграти вельми важливу проґресивну ролю, і зіграє – якщо Захід визнає цю історичну закономірність і визнає за Україною цю важливу потенційну можливість та захоче їй посприяти.

Екзекутива УНС закликає членство прийти з допомогою для родин українських шахтарів

Дня 11 березня ц. р. спіткала Україну ще одна трагедія: у Краснодоні на Луганщині загинув 81 шахтар. Ця трагічна подія знайшла відгук у всьому світі. Членство УНСоюзу також з великим жалем сприйняло цю сумну вістку та висловлює сім'ям загиблих шахтарів глибоке співчуття.

Передчасна смерть чоловіка, батька чи сина – це завжди непоправне, невтішне горе для сім'ї. Одначе тепер, у скрутних економічних обставинах сьогоднішньої України, це ще й означає втрату фінансових засобів вдержання родини.

За понадстолітнє існування нашої установи членство УНСоюзу завжди щедро відгукувалося на потреби братів і сестер в Україні в часі їх великого горя. Допомога потерпілим дуже потрібна тепер. Тому докажімо своїми щедрими пожертвами, що хоча ми неспроможні змінити тяжкої ситуації, в якій опинилися ці шахтарські родини, ми готові їм цю ситуацію дещо полегшити. Пожертви просимо посилати на адресу: **Ukrainian National A.ssociation, 2200 Rd 10, P.O Box 280, Parsippany, NJ 07054**. Чеки просимо виписувати на: Ukrainian National Foundation UNA, з поміткою (Aid to Ukr. Miners). Всі пожертви можна відтягнути від податків, згідно зі законом 501 (c)(3).

Уляна Дячук,
предсідник УНСоюзу

Україні оголошено...

(Закінчення зі стор. 1)

(ФБІ), який раніше працював для адвокатів Павла Лазаренка – колишнього голови уряду України, що нині перебуває у США під арештом. Лазаренка хочуть судити за фінансові махінації Швайцарія і Україна, а він сидить в американській в'язниці і намагається "вивести на чисту воду" адміністрацію Президента Кучми, щоб таким чином полегшити своє становище. Нині Джоел Бартов каже, що він вже не працює на Лазаренка і не каже, хто йому платить за послуги, але подає інформації про операції Національного банку України таким засобам масової інформації, як "Файненшел Таймс", "Нью-Йорк Таймс", "Вол Стріт Джорнал" і "МС-Ен-Бі-Сі" (ця остання фірма є на Інтернеті і на кабельному телебаченні).

Тим часом Конґрес США вже декілька років незадоволений фінансовою політикою Міжнародного Валютного Фонду, в якому США мають найбільше вкладів – себто грошей, які Конґрес асиґнує з бюджету США. Торік виявилось, що великі мільярди, які йшли на розвиток Росії ззовні, в тому числі від МВФ, опинились на різних закордонних рахунках – і Конґрес почав все це розглядати. Але з Росією розбиратись треба обережно, бо вона все таки ядерна потуга і саме тепер обирає президента, з яким треба бути обачними. І тут з'явилась нагода вдарити по Міжнародному Валютному Фонду... через Україну.

Конґресмен Джек Ліч, республіканець з Айови, який очолює Банкову комісію в Палаті Представників, поцікавився розслідуванням Джоела Бартова, виявив "глибоке стурбовання" з цього приводу і запропонував своїй комісії слухання, щоб розглянути, що діється з фондами МВФ, які були призначені на розвиток України, зокрема чи короткотривалі пересування цих грошей з одного рахунку на другий не були причиною чийогось особистого збагачення. Тут варто пам'ятати, що Національний банк України відразу замовив авдит (перевірку книг), який триває. І не було досі закидів, що позички від МВФ пішли прямо комусь в кишеню. Основні закиди полягають в тому, що, пересуваючи гроші з рахунка на рахунок, Україна робила враження, що має більші запаси валюти, ніж вона насправді мала, а висота запасів була передумовою нових позик Міжнародного Валютного Фонду. І ще важливе те, що пересуванням фондів Національного банку займався великий европейський банк Кредіт Суіс.

З іншого боку – Росія в цьому ж березні 2000 року відновила домагання про сплату українських боргів за енергію, і пропонує, щоб Україна розплатилася важливими частками своєї промисловости і трубопроводами. Все це діється в той час, коли Україні потрібні кошти для весняних сільськогосподарських робіт.

Таким чином, як тільки почала працювати реформаторська команда Віктора Ющенка, проти України і проти прем'єр-міністра особисто розпочався тиск з кількох сторін. Серед сенсаційних статтей у пресі були й неперевірені плітки, і просто здогади. Принаймні в одному випадку редакція зняла з випуску репортаж, джерело якого виявилось сумнівної вартости. Але сенсаційні матеріяли, такі, наприклад, як про "перекачування грошей", допомагають продавати газети – така вже природа преси. Тому коли з'являється хтось з інформаціями того типу, у редакторів слинка тече. Зате для України вигідні кредити Міжнародного Валютного Фонду є життєдайною силою. Якщо в результаті газетних бомб ці кредити будуть призупинені, це заблькує шлях до справжніх реформ.

Економічне оздоровлення України є в інтересах Сполучених Штатів. Тому так важливо, щоб усі ми, американці українського походження, та друзі України в Америці доводили до відома своїх законодавців, що Україна є під атакою – і то атакою, яка дуже схожа на дезінформаційні війни часів колишнього Совєтського Союзу. Їм також треба нагадати, що нині в уряді України є справжні реформатори, які знають як вивести Україну на шлях добробуту, але вони цього не зможуть зробити, коли доступ до міжнародних фінансових установ буде перекритий.

...Напередодні виїзду Прем'єр-міністра Ющенка до Вашінґтону у шахті на Луганщині сталась аварія, і він очолив комісію розгляду причин аварії. Але якщо б він і приїхав, то візита не була б вдалою, бо замість говорити про його заходи у сфері реформ, йому б довелось відповідати на запитання преси і членів Конґресу про банківські операції з-перед кількох років. Зате до Вашінґтону приїхали міністер фінансів Ігор Мітюков і голова Національного банку Володимир Стельмах, а також керівник штабу Ющенка Олег Рибачук, і вони з'ясували становище України під час зустрічі з офіційними особами американського уряду, Конґресу і Міжнародного Валютного Фонду.

Державний департамент заявив 16 березня, що візита Ющенка таки відбудеться, але через деякий час, та висловив підтримку урядові України такими словами: "Прем'єр-міністер Ющенко очолює уряд, який робить важкі і відважні кроки з метою припинення економічного спаду і переходу до ринкової економіки... Ми далі підтримуємо намагання Президента Кучми і Прем'єр-міністра Ющенка просунути реформи в Україні, яка є стратегічним партнером Сполучених Штатів,і надіємось, що візита прем'єр-міністра відбудеться невдовзі".

Листи у справі підтримки реформаторському урядові України можна писати до своїх двох сенаторів, до члена Палати Представників, а також до таких лідерів обох законодавчих палат:

The Honorable **J. Dennis Hastert**
Speaker of the House
H-232 Capitol Building
Washington, DC 20515-6501

The Honorable **Dick Armey**
House Majority Leader
H-239 Capitol Building
Washington, DC 20515-6502

The Honorable **Richard Gephardt**
House Minority Leader
H-204 Capitol Building
Washington, DC 20515-6537

The Honorable **Sonny Callahan**
Chairman, House
Subcommittee on Foreign
Operations Anpropriations
H-150 Capitol Building
Washington, DC 20515-6021

The Honorable **Nancy Pelosi**
Ranking Member, House
Subcommittee on Foreign
Operations Appropriations
H-150 Capitol Building
Washington, DC 20515-6021

The Honorable **Benjamin Gilman**
Chairman, House Committee
on International Relations
2170 Rayburn House Office
Building
Washington, DC 20515-6128

The Honorable **Trent Lott**
Senate Majority Leader
S-230 Capitol Building
Washington, DC 20510-7010

The Honorable **Sam Gejdenson**
Ranking Member, House
Committee on International
Relations, B-360 Rayburn
House Office Building
Washington, DC 20515-6128

The Honorable **Tom Daschle**
Senate Minority Leader
S-221 Capitol Building
Washington, DC 20510-7020

The Honorable **Mitch McConnell**
Chairman, Senate
Subcommittee on Foreign
Operations Appropriations
SD-142 Dirksen Senate
Office Building
Washington, DC 20510-6031

The Honorable **Pat Leahy**
Ranking Member, Senate
Subcommittee Foreign
Operations Appropriations
SH-123 HSOB
Washington, DC 20510

The Honorable **Jesse Helms**
Chairman, Senate Committee
on Foreign Relations
SD-450 Dirksen Senate
Office Building
Washington, DC 20510-6225

The Honorable **Joseph R. Biden, Jr.**
Ranking Member, Senate
Committee on Foreign
Relations, SD-439 Dirksen
Senate Office Building
Washington, DC 20510-6225

XIX - XXI СВОБОДА 1893 - 2000 У ТРЬОХ СТОЛІТТЯХ

Щоб не забули своєї мови...

Більше століття минуло від часу, коли „Свобода" стала не лише джерелом інформації для іміґрантів, але також повчала, що робити, а передусім, – як залишитися вірним своєму народові? Правда, в цих перших роках писалося про „руский нарід", а не український, бо наші предки так себе колись називали – русинами, руськими. А раз-по-раз знаходимо на сторінках пожовклої „Свободи" порушені нею теми, які залишаються актуальними сьогодні, в такій самій мірі, як у XIX сторіччі. Ось у числі 43 за 5 грудня 1894 року читаємо передову статтю, що могла б сьогодні, в березні 2000 року, стояти на сторінках „Свободи". Стаття називається **„До рускихъ родичовъ въ Америцї"**. А в ній читаємо: *„... Пригадуємъ родичамъ, щобы уважали на своихъ дѣтей якъ они бесѣдують. Се добре, що дѣти руски тутъ роджени говорять по-англійски, але обов'язкомъ родичивъ єстъ въ дома учити дітей говорити по-руски и щобъ дитина въ родинному кружку говорила тою мовою, що батько та мати и щобъ она знала же зъ руского роду походитъ и звала себе рускою.*

Родичѣ довжни уже зъ малку вщипляти понятє въ молодечомъ серцю дѣтей, що они суть русинами, а не англиками, словаками, поляками.

Старайтесь ся руски родичѣ запалити огонь любви до родной прадѣдной земли и завзято бороти ся за волю Руси Украины въ серцяхъ вашихъ синовъ нѣмъ рабами ляжете въ невольничу яму"!

А закінчував редактор цю статтю закликом:

„Руски родичѣ въ Америцѣ!

Выховуйте ваши дѣти такъ, якъ вамъ тутъ пишемо, а за таке выхованє вашихъ дѣточок поблагословить васъ Богъ, а руский народъ хвалити-ме васъ!".

Французька допомога Луганській лікарні

КИЇВ.– Обладнання та медикаменти передано від імені Франції обласній лікарні міста Луганське. Гуманітарний вантаж складається з так званих "наборів термінової допомоги", які вже були випробувані та застосовані у різних країнах при ліквідації наслідків різноманітних катастроф. Свого часу набори було розроблено відповідними французькими службами, вони призначені для надання медичної допомоги постраждалим, у тому числі – від опіків. Загальна вартість допомоги склала 10 тисяч евро. Франція надіслала вантаж у знак підтримки і солідарности з українським народом у зв'язку з трагедією на шахті імені Баракова, де загинуло 80 гірників.

Авторитет В. Ющенка...

(Закінчення зі стор. 1)

нансових операцій України у зв'язку з перевіркою Міжнародного валютного фонду. В. Ющенко повідомив, що реструктуризація боргових зобов'язань була проведена надзвичайно вдало і станом на 17 березня на неї погодилися власники 97 відсотків номінальної вартости облігацій, що є надзвичайно високим виявом довіри до України.

В той же час обвинувачення Заходу у нераціональному використанні кредитів міжнародних фінансових організацій завдали великої шкоди авторитетові прем'єра. Багато хто в Україні вважає, що В. Ющенко втратив довіру Заходу. Сам же прем'єр утримується від коментарів, аж поки не буде закінчено аудиту.

Деякі журналісти вже ставлять крапку на кар'єрі нового прем'єра. Так, газета "День" пише: "Складається враження, що оточення прем'єра докладає чимало зусиль до того, щоб вберегти його від відвертого спілкування з пресою (можливість поставити йому запитання тепер регулюється людиною, яка привселюдно називає В. Ющенка віце-прем'єром)".

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Світлій пам'яті союзянки Ірини Благітки

15 лютого цього року відійшла у вічність, на 84-му році життя, колишня працівниця УНСоюзу, громадська діячка і мисткиня Ірина (з Огліїв) Благітка.

Народилася св. п. Ірина в Австрії 13 березня 1915 року. Закінчила Вищий музичний інститут ім. М. Лисенка у Львові і Народну школу техніки. У шкільні роки була активною у спорті, зокрема в плаванні і лещетарстві, належала до клюбу „Сокіл-Батько". Також співала і грала на фортепіяні, виступаючи в українських оперетах.

У 1939 році вийшла заміж за магістра Євгена Благітку. Під час Другої світової війни св. п. Ірина з чоловіком та дітьми, Христею і Андрієм, опинилася в Німеччині. Там народився їхній син Олесь. Доня Ліда народилася вже в Америці, куди родина Благітків переїхала в 1949 році. Перші кроки, як для всіх емігрантських родин, були тяжкі. Наша мама Ірина навчала у католицькій школі при церкві свв. Петра і Павла у Джерзі Сиґі.

В 1961 році родину спіткало велике горе: помер наш батько мгр. Євген Благітка. Заопікування чотирма дітьми лягло на плечі мами. Тоді ж вона дістала бухгальтерську працю в УНСоюзі і працювала там 18 літ, аж до її емеритури.

Незважаючи на скрутні життєві обставини, наша мама Ірина знаходила час бути активною у Пласті, очолювала Пласт-прият, а влітку у Гантері займалася своїм улюбленим мистецтвом – малювала. В 1975 році мала виставку своїх творів. Займалася також керамікою і любила вирощувати квіти.

Мама Ірина з'єднувала довкола себе всю родину і була горда, що її діти ішли в житті доброю дорогою. Глибокою любов'ю віддячували їй за доброту і розум діти і внуки.

Вічна її пам'ять!

За родину Благітків –
Юрій Балинський

Св. п. Ірина Благітка

„О хто хто, Миколая любить..."

Сценка з вистави

Під опікою 222-го Відділу УНС 18 грудня минулого року в Пармі, Огайо, відбулось свято св. Миколая. В залі парафії Покрови Пресвятої Богородиці новацтво з Пластової станиці показало сценку „Чари Свят-Миколаївської ночі". Пластовий Курінь „Шостокрилі", а саме – Наталка Оришкевич, Надя Заперник, Христя Сива, Віра Ґернаґа, Марта Ліщинецька, Лариса Попадюк і Стефуня Захарій пристосували казку до здібностей дітей. Виступили пл. сен. Дарія Якубович, 39 новаків і новачок. Строї приготувала пл. сен. Дозя Крісляла при помочі батьків. В кінці всі присутні мали смачну перекуску, яку приготовили батьки під проводом Іванки Боднарук. Також була нагода купити сорочки з нагоди 50-ліття Пласту, українські книжечки, тасьми та ін.

М. Ф.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу СІЧЕНЬ 2000 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 12/1999	7,527	15,941	3,874	27,342
Неактивні члени 12/1999	7,314	18,270	0	25,584
Всі члени 12/1999	14,841	34,211	3,874	52,926
Активне членство				
Приріст у 1/2000				
Нові члени	15	13	0	28
Нові УЛ	0	2	0	2
Прийняті наново	1	5	0	6
Разом	**16**	**20**	**0**	**36**
Убуток 1/2000				
Померли	3	31	0	34
Вибрали гроші	10	8	0	18
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	16	6	0	22
Виплатили вповні вкладки забезпечення	10	21	0	31
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	0	15	0	15
Вигасло забезпечення (активні)	1	8	14	23
Кінчилось забезпечення	1	1	2	4
Разом	**41**	**90**	**16**	**147**
Всі активні члени 1/2000	7,502	15,871	3,858	27,231
Неактивне членство				
Приріст у 1/2000				
Виплачене забезпечення	10	21	0	31
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	0	15	0	15
Разом	**10**	**36**	**0**	**46**
Убуток у 1/2000				
* Померли	1	41	0	42
* Вибрали готівку	10	11	0	21
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	1	1	0	2
Повернені в активні	1	5	0	6
Вигасло забезпечення (неактикві)	5	11	0	16
Разом	**18**	**69**	**0**	**87**
Всі неактивні члени 1/2000	7,306	18,237	0	25,543
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 1/2000	**14,808**	**34,108**	**3,858**	**52,774**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

ОКРУЖНІ ВЕСНЯНІ СЕМІНАРИ СЕКРЕТАРІВ УНСОЮЗУ

Запрошені секретарі, організатори та всі зацікавлені продажею життєвого забезпечення

Семінар провадитиме МАРТА ЛИСКО – Головний Секретар УНСоюзу

Округа	Голова Округи	Число телефону	Дата	Приміщення	Година
Клівленд	Тарас Шмагала,	216-241-6780	3/25/00	Церква св. Покрови, 6812 Broadview Rd., Parma, OH 44134	1:00
Дітройт	Олександер Серафин,	248-646-5882	3/26/00	Укр. Культурний Центр, 26601 Ryan Rd., Room 10, Warren, MI 48091	12:00
Чикаго	Стефко Куропась,	847-923-7458	4/1/00	Укр. Культ. Центр свв. Володимира і Ольги, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622	1:00
Торонто	о. Мирон Стасів,	416-531-9945	4/2/00	Церква св. Покрови, 18 Leeds Str., Toronto, ONT M6G 1N7	1:00
Олбані	Микола Філь,	518-785-7596	4/8/00	Союзівка	1:00
Вунсакет	Леон Гардінг,	401-658-1957	4/8/00	Союзівка	1:00
Бостон	Ляриса Діяк,	617-344-7075	4/8/00	Союзівка	1:00

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Президент КМА відвідав українську громаду

ВОРРЕН, Миш. – Під час свого короткого перебування в США президент Національного університету „Києво-Могилянська Академія" проф. д-р Вячеслав Брюховецький відвідав 29 лютого чисельну українську громаду в Дітройті, яка у великій мірі допомагала й сьогодні допомагає академії не тільки виживати, але й розвиватися – зростати до сьогоднішніх вимірів. Шановного гостя з України до Дітройту, зокрема великого скупчення українців у Воррені, запросила Регіональна дирекція Києво-Могилянська Академія в Мишиген, до якої входять Ярослав Дужий – голова, д-р Павло Джуль, проф. Віра Андрушків, інж. Василь Колодчин – заступники голови, ред. Володимир Левенець – секретар та інж. Любомир Липецький – фінансовий референт.

Зустріч з д-р В. Брюховецьким (зліва): інж. В. Колодчин, д-р П. Джуль, ред. В. Левенець, С. Левенець, д-р В. Брюховецький, О. Дужа. Я. Дужий.

Зібрані в приміщенні Українського Культурного Центру щиро вітали В. Брюховецького, а разом з ним усі кола української інтелігенції, які ще в 1991 році, перейнялися ідеєю відродити Києво-Могилянську академію на її історичній території. Вони поставили перед собою завдання створити сучасний університет, який би поєднав у собі кращі традиції давньої академії, набутки сучасної вищої школи та досвід західної освіти. Правда, часи були дуже важкі, але незважаючи на колосальні перешкоди, ентузіястам, до яких в першу чергу треба зарахувати В. Брюховецького, таки вдалося здійснити великий задум. Про це все розповів присутнім д-р В. Брюховецький у доповіді „Твердиня української духовности". Перед доповіддю В. Брюховецького присутні мали нагоду оглянути 35-хвилинний відео-фільм, який є документальним доказом, в якому стані комуністичні вандали залишили комплекс Києво-Могилянської акадамії, і як ця висока школа з допомогою діяспори піднімалася з колін і зростала.

Дітройтські українці вітали в себе чимало гостей з України, між ними першого президента Леоніда Кравчука, численних політиків, працівників культури, церковних достойників тощо, але В. Брюховецький чи не один з перших заторкнув проблему проблем: ростуть і набувають знання і готуються до перебрання керівництва в державі справжні українці.

Нині до комплексу Києво-Могилянської Академії входять: Острозька академія, Миколаївська філія НаУКМА, а також дев'ять колегіюмів – у Києві, Черкасах, Запоріжжі, Феодосії, Донецьку, Сіверськодонецьку, Тернополі, Кременці та в селі Рожнів Івано-Франківської області. Зацікавлених вступити до академії так багато, що на одне місце зголошуються 14–16 осіб. Сьогодні академія нараховує 2113 студентів. Викладовими мовами в КМА є українська й англійська.

– Нашим основним завданням є підготувати цілком іншу ґенерацію для України, – сказав В. Брюховецький. – Я гордий, що Україна, зокрема наша академія, маємо прекрасних молодих людей, якими захоплюється світ. Український народ ніхто не знищить, поки в глибинах нашої землі оберегами духовности залишаються підвалини, закладені нашими гетьманами, поки в глибинах наших душ не випалено відвічні ідеали свободи і чести. І завданням НаУКМА є відновити генофонд нації.

В. Брюховецький не приховував факту, що велику частину допомоги в різній формі – грошовими вкладами, книжками, нав'язуванням контактів зі закордонними науковими колами та практичними порадами – дала діяспора. Президент КМА пригадав, що частину будинків й інших споруд академії названо іменами меценатів чи видатних людей, тісно пов'язаних з КМА, серед них – Гальшка Гулевичівна, яка подарувала посілість, де тепер знаходиться ця висока школа, Петро Могила, Петро Сагайдачний, Іван Мазепа, Пилип Орлик та інші. Велися і ведуться сьогодні переговори з іншими особами в Україні і за кордоном. Існують також викладові кляси багатьох країн світу, уфондовані їхніми державами чи окремими меценатами.

До меценатів сьогоднішнього дня слід в першу чергу зарахувати подружжя Ярослава і Ольги Дужих з Воррену, які спочатку уфундували 5,000 долярів, пізніше значно збільшили суму, а сьогодні вирівняли її до 100,000 долярів, заснувавши Фонд відродження Києво-Могилянської академії. Про це повідомила на зустрічі з В. Брюховецьким Ольга Дужа. Треба підкреслити, що згадані меценати раніше виділили поважні суми грошей на Науковий Інститут Гарвардського університету, а крім того, Ольга Дужа може похвалитися збіркою на Гарвард, яка майже досягла 200,000 долярів.

Регіональна дирекція у Мишигені, крім того, перевела збірку на розбудову КМА, яка дала суму 81,450 дол., під час зустрічі 29 лютого зібрано 117,370 (включаючи сюди і княжий дар Я. і О. Дужих) та більші пожертви від УКЦентру в сумі 3,000 дол., д-ра П. Джуля – 2,000 дол. та багатьох інших. Окремо велику пожертву в сумі 70,000 дол. склав на КМА відомий меценат Григорій Малиновський і вислав її безпосередньо до Києва.

Передаючи грошеву пожертву від УКЦентру, автор цих рядків у заступстві голови інж. Б. Федорака привітав шановного гостя з України і побажав дальшого розвитку і корисної праці для української науки і української незалежної держави. Після презентації пожертв, які, до речі, можна й далі складати на руки Регіональної дирекції у Мишигені, що звільнена від федерального податку, і пересилати на адресу Я. Дужого, – розпочалась остання фаза зустрічі – запитання і відповіді. Запитань було чимало, але В. Брюховецький, маючи велику практику й досвід у спілкуванні з людьми, радо відповідав і у дружньому діялозі порушив ще багато позапрограмових справ, дуже часто емоційних ситуацій з власного пережиття. Український народ вже нікому не знищити, – заявив президент КМА у відповідь одному із запитників, і Росія вже ніколи не буде домінувати над Україною.

І справді, у критичні часи нашої історії, коли русифікація в Україні породжує хохлів і ренегатів, на арені появляються такі непересічні постаті, як В. Брюховецький, проф. М. Брайчевський та інші. Їх цілком сміливо можна б назвати живою легендою боротьби за українську ідею.

Зустріч формально закрив Я. Дужий, подякувавши всім за участь і жертвенний відгук на потреби КМА.

Володимир Левенець,

***

ПАРМА, Огайо. – В. Брюховецький зустрічався з громадою Великого Клівленду. Імпреза відбувалася в Святопокровському Осередку в Пармі, з рамени УЗО, а відкрив її коротким словом голова УЗО Василь Ліщинецький.

Проф. Брюховецький, крім іншого, розповів присутнім про початки відродження академії – прямо з нічого.

Працювали дуже інтенсивно днями і ночами, роздумували програми, пляни та ремонтували понищені будинки. А коли вже нарешті встановили реченець прийому до академії, то кілька днів ні одна особа не зголошувалася. За тих пару критичних днів, як сказав Брюховецький, він посивів з журби. Але з Божою поміччю академія почала успішно розвиватися і сягати висот. Сьогодні академія начисляє біля 6000 студентів і 200 професорів. Академія має різні факультети: філософічний, філологічний, природничих наук, літератури, менаджменту, суспільних наук і т. д.

В майбутньому плянує створити політехнічний та медичний факультети. Річна оплата навчання – 2,000 долярів, але рідко хто може собі це дозволити. Біля 30 відсотків студентів з Києва, позаміські живуть в гуртожитках або винаймають, при цьому додатково працюють.

Коли слухаєте переконливі слова гостя-доповідача, то серце радується, що маємо в Україні людей такого гарту, – виняткового науковця і патріота-організатора.

Д-р Володимир Боднар

„Основа" має добру основу

36-ті загальні збори кредитової кооперативи „Основа" в Пармі, Огайо, відбулися 27 лютого в будинку „Астродом" катедральної парафії св. Йосафата. Секретар Василь Пономаренко ознайомив присутніх з протоколом минулорічних зборів, а потім звітували про діяльність скарбник і управитель д-р Зенон Голубець, голова Управи Михайло Поліщук, Олег Палащенко – за Кредитовий комітет і Василь Котелевець – за Контрольну комісію. В „Основі" уведено комп'ютерне діловодство і перебудовання бюро, що міститься в Пармі обіч собору св. Володимира. Бюджет на 2000 рік ухвалено в сумі 223,750 дол. У висліді виборів до управи кредитової кооперативи „Основа" увійшов лише один новий член – Василь Ільчишин. Відбулись річні збори спонзора кредитівки – Українського культурно-громадського осередку. Звітували: голова Іван Норка і скарбник Федір Кошкалда. Управу перевибрано.

Степан Кікта

Добродійна забава в Бавнд-Бруку

В суботу, 26 лютого ц. р., в Центрі української культури в Савт Бавнд-Бруку відбулася ювілейна карнавальна забава, яку влаштував Комітет допомоги Україні Центрального Ню-Джерзі, цим самим відзначаючи і 10-річницю корисної праці на допомогу Україні. На забаві можна було зустріти всю соборну Україну діяспори з усіма „хвилями". Панувала вільна, товариська атмосфера. Забаву відкрив голова комітету Михайло Шульга привітом до всіх гостей. З коротким, але змістовним словом виступив перший і довголітній голова Комітету, інж. Дамян Геча, підсумовуючи 10-літню корисну працю. Зустріч звеличив своїм виступом заслужений артист та мистець художнього слова, мгр. Ростислав М. Василенко. До танців грала популярна українська оркестра „Відлуння".

Велика подяка господарям забави, особливо тим, які приділили багато свого часу і таланту, збираючи кошти на корисні добродійні цілі в Україні.

І. М. Павленко

Міжнародна конференція з питань Інтернету

З'явилося нове місце, де можуть зібратися українці з усього світу. На порозі нового тисячоліття вони зустрічаються в такому місці, з якого кожна висловлена думка, ідея, слово або побажання облітають плянету за мить. Це місце, де українці в один голос можуть заявити про себе на цілий світ. Це місце зветься Інтернетом – найновіший технологічний винахід сучасної цивілізації. Спілка Української Молоді також йде нарівні з часом і займається розбудовою сумівських веб-сторінок в Інтернеті. З часу заснування у травні 1999 року проєкту СУМнет успішно розгорнув свою діяльність. Тепер кожен сумівець має можливість з допомогою комп'ютера отримати свіжу інформацію про діяльність організації у всьому світі, або просто поспілкуватися з приятелями. Переглядаючи електронні фотографії та відео, сумівці можуть таким чином побачити діяльність сумівців в інших країнах світу, виховники можуть видрукувати потрібні для виховної роботи в роях матеріяли. Можливості практично необмежені. Розвиваючи розпочатий проєкт СУМнет, зробила наступний крок, організуючи 1-шу Світову конференцію СУМнет, що відбудеться 1-2 квітня на оселі СУМ в Елленвілі, Нью-Йорк. На конференцію запрошуються сумівці віком від 13 років, що цікавляться комп'ютерами та Інтернетом, або які прагнуть більше дізнатися про них.

„Ця конференція вперше дає нагоду сумівцям з усього світу зібратися, щоб вивчати і обговорювати питання, пов'язані з технологією та Інтернетом. Звідси вони повезуть додому нові ідеї та можливості, що можуть змінити їхні погляди на подальшу діяльність в СУМі, – говорить Андрій Бігун, голова комітету СУМнет. – Конференція послужить унікальним форумом для обміну думками та знаннями, що допоможе провідникам СУМу покращити свою роботу та задовольнити потреби молоді".

Учасники зможуть навчитися оформляти веб-сторінку як українською, так і англійською мовами, як сканувати та обробляти фотографії на комп'ютері, творити графіку, писати електронні листи українською мовою та багато іншого.Відбудеться круглий стіл для виховників, мова йтиме про використання можливостей Інтернету для покращення виховної роботи та інших занять.

На конференції будуть присутні сумівці з Австралії, України, Німеччини та Англії. Кожен член СУМ, хто цим цікавиться, може звернутися за інформацією до своїх осередків. Крім того, можна відвідати наш „сайт" в Інтернеті за адресою **WWW.CYM.ORG.**

З Комітетом СУМнет можна пов'язатися електронною поштою за адресою: **CYMnet@cym.org.**

Михайло Бицко,
Андрій Бебко

Фронтовий щоденник хорунжого УПА

Надсилаю до „Свободи" відгук Ілька Колодія з України на мою книжку „Нескорена Армія", до якої виявила велике зацікавлення українська молодь. Я видав 5 тисяч примірників свого щоденника, які поширено в усі області України, передано до Казахстану.

В Америці є ще біля сотні примірників. Коли хтось цікавиться визвольною боротьбою УПА, то може набути книжку у мене за 20 долярів з пересилкою. Адреса: ***129 Ridge Rd., Douglaston, NY 11363.***

Тел.: (718) 423-4966.

Іван Йовик

УПА називають нескореною армією. Нескореною насамперед духом. Саме так – „Нескорена армія" – назвав свою книжку (вийшла друком у Києві) один з учасників національно-визвольних змагань періоду Другої світової війни хорунжий УПА, бунчужний відомої сотні Громенка – Іван Йовик. Власне, книжка є бойовим щоденником повстанця, своєрідним документом епохи, покликаючись на який, а також на інші аналогічні, історики, вчені можуть робити узагальнення. Документалізм, особисті спостереження очевидця, його враження і свіжі оцінки подій є, на наш погляд, найбільшою цінністю книжки.

Щоденник автора бере свій початок від останнього року Другої світової війни. В ньому відтворено бойові дії сотні Громенка на Закерзонні. В книжці приділяється багато уваги взаємодопомозі, взаєминам у сотні. Автор не випускає з поля зору цієї теми і тоді, коли згідно з наказом сотня Громенка вирушила у свій останній – пропагандистський рейд на Захід. Він був украй потрібний і важливий. Знову ж таки, впливовим колам західнього світу слід було довести, що УПА є не „бандерівською бандою", а дисциплінованою армією під проводом підпільного уряду УГВР і під керівництвом головнокомандувача генерал-хорунжого Тараса Чупринки.

Прихильно до вояків УПА ставились не лише українці. Так само тепло їх приймала словацька земля. Словаки багато чули про звитяжну боротьбу УПА і ставилися до неї з розумінням.

Щоденник завершується успішним прибуттям сотні Громенка у західній світ (в американську зону Німеччини). Не без пригод, боїв, поневірянь, болючих утрат, звичайно. Саме обов'язок Івана Йовика перед полеглими побратимами, бажання відтворити істину, донести до нинішнього читача правду про УПА й були основним стимулом для написання книжки.

Сам автор народився на Львівщині, в багатодітній селянській сім'ї. Вчився у сільській школі, гімназії в Перемишлі. З 1938 року служив у польській армії, навчався у старшинській школі. 1939-1942 – роки німецького полону. Після повернення одразу включився в боротьбу. Нині з сім'єю проживає у США. Я свідомо утримуюсь від художньо-мистецької оцінки книжки. Її автор – не професійний письменник, а вояк, свідомий патріот, який поставив собі єдину мету – розповісти наступним поколінням про одвічне прагнення українців до Волі, про їхню готовність віддати заради неї життя.

Ілько Колодій

Ідеали, які актуальні й сьогодні

1 грудня 1999 року Центральна управа Організації державного відродження України відзначила 70-річчя ОУН. Доповідачем був д-р Зеновій Городиський, давній присяжний член ОУН. Після програної війни за українську державність і незалежність ідея боротьби за визволення України від пільшовицької окупації продовжувала жити за межами окупованої України, УРСР. На західньоукраїнських землях не проведено обіцяного плебісциту, а Рада амбасадорів в 1923 році в Парижі визнала українські землі частиною Польської держави. Це викликало відповідну реакцію населення. З метою спротиву владі обох окупантів створено, головно з комбатантів українських армій, Українську військову організацію (УВО). Її очолив полковник Євген Коновалець, колишній командир корпусу Січових Стрільців. Невдовзі виявилося, що на дальшу мету потрібна організація із широким спектром політичних і військових функцій. Так створено групу уповноважених з 28 осіб, куди входили такі одиниці: група УВО, Група Української Національної Молоді (ГУНМ), Легія Українських Націоналістів (ЛУН) та Союз Української націоналістичної молоді (СУНМ). Ще в 1927 році став виходити журнал „Розбудова Нації". Розпочалося підготування спільного конгресу. Згадані об'єднання в більшості складалися з колишніх вояків українських армій – УНР і УГА.

Група УВО складалася переважно з галичан, тоді як Легія українських націоналістів – з вихідців із центрально-українських земель. Ще перед конгресом націоналістів 1928 року полковник Коновалець відвідав українців в США, щоб здобути підтримку запілля. Це й стало основою творення ОДВУ, що багато допомагала у ті часи краєві. ОДВУ стала тоді інтеґральною частиною українського націоналістичного руху. Жіноцтво створило тоді український Червоний Хрест, який довелося змінити на український Золотий Хрест.

Сам конгрес українських націоналістів відбувся 28 січня – 3 лютого 1929 року у Відні. Працювали на конгресі комісії: ідеологічна (д-р Юліян Вассіян і Є. Коновалець), соціяльно-економічна (д-р Яків Моралевич), військова (полковник Є. Коновалець), політична (д-р Олесь Бабій), організаційна (інж. Леонід Костарів). Після дискусій прийнято основні документи: устрій організації, ідеологічно-програмові засади. ОУН очолив Провід українських націоналістів (ПУН) з полковником Є. Коновальцем на чолі. Гаслом конгресу було: консолідація національних сил (без внутрішньої боротьби); виступати проти ворога, а не проти середовищ, що мають відмінну тактику діяльности. Позитивна, творча настанова – будувати, не руйнувати. До ОУН приступали співзвучні елементи суспільства. Шляхами конспірації переносилися ідеали націоналізму з кінцевою метою – визволення України і створення Української суверенної незалежної і соборної держави – і на східні землі України.

Організація, як відомо, зазнала ударів, зокрема через розбиття її в 1940 році. Та тепер пора не внутрішнього протистояння, а єднання, коли прийшов час відроджувати Україну, зруйновану морально і матеріяльно, щоб здійснити ідеал Української національної держави.

Доповідь д-ра **З. Городиського**
зредагувала **Н. Пазуняк**

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

24 березня – вечір творчости Василя Кричевського в Українському музеї – лекція д-р Мирослави Мудрак (**203 Друга авеню, Нью-Йорк**). Початок о 6.30.

◆

25 березня – в УІА (**2 East 79th Str., New York**) концерт сонат Й. Брамса в пам'ять В. Третяка. Поч. о 8-ій вечора.

◆

26 березня – відзначення 75-ліття СУА в Українському освітньо-культурному центрі (**700 Cedar Rd., Jenkintown, Pa**). Початок о 1-ій по полудні.

◆

26 березня – лекція д-р Мирослави Мудрак „Василь Кричевський та український модерний стиль"в Українському музеї (**203 Друга авеню, Нью-Йорк**). Початок о 2-ій по полудні.

◆

26 березня – доповідь д-ра Ігоря Гурина „Двадцяті роки в щоденниках академіка Сергія Єфремова" в будинку УВАН (**206 West 100th Str., New York**). Початок о 2-ій по полудні.

◆

26 березня – інформація Української Американської культурної фундації (Євген Татарин і д-р Степан Ворох) про долю „Верховини" в церкві св. Володимира в **Ютиці,** Н.Й. Початок об 11-ій годині після Богослужения.

◆

1 квітня – концерт Українського фолкльорного ансамблю „Черес" в Українському Інституті Америки. Початок о 8-ій вечора.

◆

9 квітня – ювілейний концерт Українського хору „Думка" в авдиторії Cooper Union в Нью-Йорку (при 3-ій вул. і Схід 7 вул.). Початок о 2-ій по полудні

◆

14 травня – відзначення 100-ліття чоловічої гімназії в Івано-Франківському. Пожертви приймає проф. Орест Лисинецький (**172 Locust Drive, Union, NJ 07083**).

◆

20 травня – загальні збори НТШ в Америці в будинку НТШ в Нью-Йорку. Початок роботи секцій о 10-ій годині. Збори почнуться о 1.30 по полудні.

◆

21-23 травня – ювілейний з'їзд українських шкіл табору „Міттенвальд", Німеччина, на Союзівці. Тел. (**914) 626-5641.** Факс **(914) 626-4638.**

◆

22-26 травня – V Конференція з проблем української економіки у Львові. За інформацією звертатися до проф. І.С. Коропецького - тел.: **(215) 517-7389**, факс **(215) 204-8173.**

◆

3 червня – святкування 75-ліття СУА в Українському Народному Домі (**140 Друга авеню в Нью-Йорку**). На святі відбудеться виставка знімків і дитячої літератури.

◆

11-16 червня – з'їзд Товариства сеньйорів УНС на Союзівці. Телефон **(914) 626-5641.**

◆

22 червня – IV Світовий конгрес стрийських гімназистів: **Stryj Committee, 24E 7th St., apt. 12B, New York, NY, 10003.**

СОЮЗОВІ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – 75 РОКІВ

Українки Дітройту: історія і досягнення

Вже від вересня 1999 року членки Дітройтської округи Союзу Українок Америки захоплено працювали, щоб належно підготуватися до 75-ліття СУА. Святкування почалося саме з цієї округи. В суботу, 18 березня, в залі парафіяльного осередку церкви св. Йосафата відбувся ювілейний бенкет, а наступного дня в домівці СУА пройшли загальні збори .

До ювілейного Комітету ввійшли голова округи СУА Ліда Колодчин та всі три її заступниці: Квітка Іваницька, Марта Йованович, Анна Мацелинська, а також Марія Лісовська, Олена Лісківська, Ірена Тарнавська, Лідія Казевич, Софія Кошів, Стефа Король, Дарія Конюх, Валя Патерин, Дарія Завадівська, Марія Зарицька та Ліда Яхницька. Очолила цю групу Наталія Гевко. Хоч український Нью-Йорк пишається тим, що саме там засновано СУА, треба відзначити, що в Дітройті створилася перша Округа в адміністраційній системі СУА, а тепер їх є вже дев'ять. Наша округа нараховує 12 відділів та понад 330 членок. Учасники ювілейного бенкету почули про великі почини Округи в різні пори її існування – про посилення зв'язку з рідним краєм перед Другою світовою війною, а одночасно і з американським світом, про Анастазію Волкер і її працю в Міжнародному Інституті, а пізніше – на завершенні будови Українського Села, про д-ра Марусю Бек, що очолила групу, яка вперше репрезентувала українську громаду на Міжнародній виставці в Чикаґо, а пізніше в політичному житті Дітройту. Під час Другої світової війни Округа включилася в працю Американського Червоного Хреста і створила український відділ; про зусилля Ірини Козаченко, спрямовані на захист українських біженців від насильної репатріяції до СССР. На той час провід мала Катерина Хом'як.

Комітет для святкування 75-ліття СУА Округи Дітройт, Миш.
Сидять, зліва: Марія Лісова, Ліда Колодчин – голова Округи, Наталія Гевко – голова ювілейного Комітету, Дарія Конюх. Стоять, зліва: Стефанія Король, Валентина Патерин, Марта Йованович, Лідія Яхицька, Олена Лісківська, Ірена Тарнавська, Квітка Іваницька, Лідія Казевич, Анна Мацелинська.

З прибуттям нової еміґрації, в 1957 році округу очолила Оксана Омецінська, яка наголошувала виховні справи. Після неї – п. Будзол, Олена Климишин, Стефанія Дуб, яка очолила громадську виховну нараду 1967 року, 5-тижневий виховний семінар та гурток "Молодий театр". Під час каденції Ярослави Сени в 1972 році після масових арештів в Україні започатковано гурток оборони правозахисників в Україні, що завершилося маніфестацією в місті Дітройті при участи трьох тисяч членів нашої громади. Пізніше працю продовжила Олена Лісківська, а потім Мирослава Слейбі. У цей період відзначено 50-ліття СУА і в зв'язку з роком жінки на конвенції жінок в Мексіко-ситі членкині СУА влаштували голодову демонстрацію, обороняючи заарештованих жінок в Україні. Рома Дигдало очолювала Округу в 1977-1980 роках. З нагоди Республіканської конвенції, яка відбувалася тоді в Дітройті, влаштовано кілька мистецьких виставок та виступів під час конференції губернаторів. Проведено курси кераміки, вишивки та килимарства. З нагоди "Року дитини" влаштовано "Виставку молодіжної творчости". В тому часі СУА підтримував чотири світлички. Рома Дигдало була також активною в дирекції Українського Села для старших віком.

Ліда Колодчин очолювала Округу в 1980-1984 роках, а пізніше ще і в 1994-1996 роках. Під її проводом було організовано вісім нових відділів, харитативна праця розширилася на інші країни (Бразилія), багато зусиль спрямовувалося на підтримку дирекції Українського Села з метою завершення його будови. При кінці 1984 року відзначено 100-ліття жіночого руху, започаткованого Наталією Кобринською, де доповідала д-р Марта Богачевська-Хомяк. Каденція Орисі Лончини (1985-1991 роки) збіглася з 50-літтям Округи. В цей період праця зосередилася на збереженні членства в СУА, вивчення традицій через ряд курсів і зустрічей, як "Вечір українського музею", та харитативну працю – відсилання посилок до Бразилії та Европи. По Чорнобильській аварії членки зібрали майже 2 тисячі дол. на медичну допомогу.

З нагоди святкування тисячоліття хрещення України влаштовано виставку українських ікон, на маніфестацію виготовлено автоплятформу, присвячену Почаївській Богоматері. О. Климишин опрацювала історію СУА на терені Дітройту до пропам'ятної книги Тисячоліття. Влаштовувалися зу-

(Закінчення на стор. 11)

Багаторічний ентузіязм – привід для свята

Відзначення 20-ліття 45-го Відділу СУА відбулося 4 грудня 1999 року в домівці СУА. Відкрила його голова відділу Стефа Король. Привітавши гостей, просила однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять померлих членок: Стефу Колодницьку, Марію Козак і Дарію Дудру.

Членки 45-го Відділу СУА

Святом провадила імпрезова референтка Наталка Гевко. У своєму вступному слові вона подякувала від усіх членів Ліді Колодчин, яка організувала наш відділ, давши змогу багатьом жінкам включитися до такої корисної організації, як Союз Українок Америки. Членками – засновницями були: д-р М. Балтарович, А. Бігун, Л. Калимон, А. Кіссіль, М. Козак, Д. Конюх, Л. Левак, О. Лончина, М. Цап, М. Шехович. Тепер у нашому відділі маємо 32 членки, найстарша між ними – Леся Лятишевська, що була союзянкою ще перед війною в Галичині, наймолодша – Юлія Коваль, студентка з Києва, яка продовжує свої студії в Америці. Коротким словом Ліда Колодчин висловила своє зворушення за признання, одержала китицю квітів, і всі присутні заспівали їй „Многая літа".

Опісля колишні голови ділилися своїми спогадами. Крім суспільної опіки та допомоги українцям у широкому світі та в Україні, відділ влаштовував покази вишиваних суконь і розвагові вечори та брав активну участь у громадському житті.

Багато наших членів займають пости в окружній Управі. Головами відділу були: д-р Марія Балтирович (1979–83 і 1991–92), Марта Шехович (1983–87), Мирослава Цап (1987–91), Мирослава Кізима (1992–94) та Орися Лончина (1994–99). Теперішна голова Стефа Король поділилася своїми плянами на майбутнє.

Нашим незабутнім членом була Марія Козак, а що у 80-их роках жінки брали участь у різних демонстраціях попід амбасадами, консулятами і т. п., то на цю тему ЕКО написав про свою жінку дотепну гумореску „Домашня анструкція", яку з надзвичайним артистичним хистом відчитала Наталка Гевко.

На закінчення програми наша незаступима поетеса-гумористка Марта Шехович прочитала свою власну гумореску „Хто ми?", а наша друга поетеса – Віра Крива передала зворушливе слово від посестер в Україні.

Орися Лончина

Не мовчімо!

Відкритий лист до амбасади України в Канаді

Не мовчи, коли гордо пишаючись,
Велетенська брехня гомонить,
Коли горем чужим утішаючись,
Завидь наче оса та бренить
І сичить клевета, мов гадюка в корчі,
Не мовчи!

Іван Франко

Вельмишановні українські дипломати!

Управа Землячтва „Перемищина" в Торонто одержує численні телефонні дзвінки від членів нашої організації, які вимагають від нас публічно виступити в обороні чеченського народу. Брутальна війна, яку веде Росія проти Чечні, спрямована на цілковите знищення чеченського народу – лише за те, що він прагне волі, незалежности і суверенности на своїй землі. За те, що хоче визволитися з-під російської окупації.

Управа Землячтва „Перемищина" солідаризується із усіма, хто протестує проти імперсько-російської війни і висловлює своє глибоке співчуття чеченському народові, який переживає трагедію етноциду і геноциду.

Ми маємо особливі причини для солідаризування боротьбою чеченського народу за свою самостійність, бо українці Закерзоння зазнали такої самої національно-релігійної дискримінації.

Українці Закерзоння, як і чеченський народ, були депортовані з рідних земель в 1945-46 роках до Радянської України, а в 1947 році, в рамках акції „Вісла", – на північно-західні землі Польщі. Як і чеченці, українці були без судів розстрілювані, мордовані, запроторювані в тюрми і концтабори як Совєтського Союзу, так і Польщі. Польська армія вдавалася до ґвалтування українських жінок і брутальної наруги над цивільним населенням. Ці наші власні пережиття, власна трагедія українців Перемищини, Холмщини, Підляшшя, Лемківщини, Ярославщини і Любачівщини в 1945-1948 роках, дає нам змогу повністю усвідомити трагедію Чечні і дати їй належну оцінку. Ми також добре знаємо, що значить імперський окупант – незалежно, чи він польський, російський чи німецький.

Як боляче було українцям Перемищини, що до їхнього горя світ виявився байдужим. Тодішня Радянська Україна, перебуваючи в складі СССР, не могла стати в обороні українського корінного населення, яке опинилося поза її межами.

Те, що в останні часи діється в Чечні, руйнує підставові поняття загальнолюдської справедливости і знову свідчить, який байдужий світ до горя ближнього. Чи в такому випадку може цей світ називатися цивілізованим? Ми, українці, глибоко шануємо чеченців – за їхню прив'язаність до своєї рідної землі, до своїх звичаїв, обрядів до родової солідарности, за їхню мужність і незламність у боротьбі з окупантами. Щоб мужні чеченські герої не чули себе самотніми у нерівній боротьбі з окупаційними військами Росії, приєднаймо свій протест: „Геть російські війська з чеченської землі!".

Закликаємо всіх чесних людей приєднуватись до солідарности з чеченським народом і подавати свої протести проти російської імперії зла і злочину. Надіємось, що Амбасада України в Канаді перекаже наш протест державним органам України і в дипломатичних стосунках

Україна приєднається до тих країн, які стоять на сторожі законности та пошани прав людини. Спільними зусиллями зупинімо злочинні дії Росії в Чечні і не дозвольмо, щоб подібне повторилося будь-де у світі.

Мгр. Ярослав Стех,
голова Управи Землячтва,
Інж. Петро Ковальчик,
заступник голови
Омелян Целюпа,
секретар Управи

СФУЖО міняє адресу

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій повідомляє, що інформацію про неї можна знайти на Web. adress:

www.wfuwo.org

Також пригадуємо, що наша нова адреса є: **2118 A Bloor St. W., Suite 206 Торонто, Ont Canada M6S 1M8**. тел. **(416) 762-2066**, факс **(416)762-2077** або **(416) 536-0592**. Дотепер вживана mailing adress: 2336 Bloor St. W., Box 84578 буде діюча тільки до кінця червня цього року.

Просимо вже відтепер користатися новою адресою.

Українки Дітройту...

(Закінчення зі стор. 10)

річі з людьми, які мали відношення до правозахисного руху – це Йосиф і Олена Терелі, Олена Січко, Ірина Сеник. В 1986 році завдяки зусиллям Ліди Колодчин закуплено будинок, який став домівкою СУА.

Наталія Гевко очолювала Округу з 1991 до 1994 років та причинилася до влаштування ряду мистецьких вечорів: Львівського вечора, Київського вечора, вечора відзначення д-ра Марусі Бек, авторського вечора Дарії Рихтицької, зустрічі з Атеною Пашко, а також до участи в "Old world market". Завдяки Н. Гевко та Л. Колодчин 96-ий відділ повернувся до праці.

В 1994 році, під час другої каденції Л. Колодчин, найбільш визначними подіями були авторський вечір Ольги Гриньків, виставка СУА на Соняшниковому фестивалі та на ярмарку Старого Світу, масове розсилання листів протесту з приводу ганебної програми "Огидне обличчя", святкування 70-ліття СУА. Від 1996 до 1999 року головою Округи була Квітка Іваницька. Під час її каденції за ініціятивою Ані Мацілинської влаштовано 3-денну жіночу конференцію на Діброві на ряд важливих тем: здоров'я душі і тіла, спадщини мистецтва, духовности, фінансів, ставлення до старших віком. Будучи представницею ґенерації професійних жінок, вона не лише зуміла передати нам технічно-комп'ютерне організаційне оформлення праці, але й показала, що можемо успішно працювати, ідучи шляхом таких наших провідниць, як теперішня голова Ліда Колодчин, як Дарія Конюх, Ірена Тарнавська, Мирослава Цап, Марта Шехович, В. Гординська, С. Гейзен, І. Прийма, Ті, хто зібралися на святкування цього 75-го ювілею, вшанували цим самим їхні зусилля, спрямовані на здійснення заповітної мрії – об'днання українських жінок в рядах СУА.

Марія Зарицька-Червіовська

Вклонилися пам'яті Кобзаря

Діти виступають на Шевченківському святі

Шевченківським днем у парафії свв. Петра і Павла в Джерзі Сиги було цього року 12 березня. Ініціятива пішла від активістки Союзу Українок Америки Галини Гаврилюк, яка запропонувала відновити стару традицію спільного відзначення СУА і суботньою школою українознавства. Василь Гречинський, директор школи, радо на таку співпрацю погодився. Зі словом про Шевченка виступив Петро Часто, редактор „Свободи".

Як колись казав наш філософ проф. Іван Мірчук, найтяжче говорити на дуже „оклепані" теми, як, наприклад, „етика св. Августина" або „поезія Тараса Шевченка", на які написано сотні книжок, і тому дуже тяжко знайти щось нового і цікавого, що ще досі не було сказано. П. Частові це вдалося і довелося лише пожалкувати, що його доповідь була короткою. Доповідач зупинився на тих питаннях, що залишилися актуальними й сьогодні: що зумовило такий великий авторитет цієї вийняткової людини? І чому такою лютою ненавистю ненавидять Шевченка вороги України? Кожний великий поет приходить від Бога. Шевченко, як спаситель і батько нації, хотів знайти для свого народу місце в історії, тому він не міг не мати ворогів, які не хотіли, щоб ожила Україна.

По доповіді відбулися виступи дітей школи українознавства, які читали вірші Шевченка, співали хором під акомпаньямент свого учителя-диригента. Двоє дітей, хлопчик і дівчинка, що досить маленькі, деклямували повністю „Мені тринадцятий минало" і „Сонце заходить, гори чорніють". Всі діти говорять добре українською мовою, і ми горді за наших дітей, що вони хоч роджені на чужині, говорять по-українськи, хоч тут і там чутно не такий наголос і не такий відмінок, як потрібно. Зате діти новоприбулих українців говорять чудовою українською мовою.

Емілія Смалько

Поет живе в серцях народу

Заходами Конґресу українців Канади і Шкільної ради в Торонто 27 лютого відбувся концерт на пошану пам'яті українського генія – Тараса Шевченка.

Програму почали звукозаписом „Заповіту", хоч варто було заспівати його усім присутнім разом. Випускниця школи УНО-Захід Аня Зінь яскраво подала велич і заслуги нашого генія-пророка. Від Генерального консула України привітав українську громаду віце-консул Анатолій Олексієнко. Він майже вже наш, „торонтівець", бо не пропускає жодної української імпрези. Деклямацією Ористи Баб'як – „Шевченкові" почалася мистецька програма. Хор „Поліфонія", яким керує Іра Дрогобицька, виконав декілька пісень, солістами були О. Баб'як та Р. Дорош. Учні студії художнього читання „Мета" Соломія Тоцко, Роксана і Зорян Стехи, Олексій Туманський, Оля Цюк виконали літературну композицію за віршами Т. Шевченка та інших авторів. Їх дуже добре підготувала вчителька Ярина Завадська.

Учні школи мистецтв „Україна" під керівництвом Лесі та Валерія Мовчанів під чудову музику та у надзвичайно гарних одягах виконали балетний танець. „Дитячий поклин Кобзареві" виконали учні 5-ої кляси школи ім. Лесі Українки, а їхній ансамбль бандуристів – два твори: „Грай, бандуро, грай" та „Кобзарі". Ним уміло керує бандуристка Віра Зелінська.

Вокальне тріо „Трілія" – це випускники Курсів Українознавства, одначе вони і надалі тримаються нашої громади та часто виступають на різних імпрезах. Це заслуга Іри Дрогобицької. Учениці Свято-Миколаївської школи Оксана Грицина деклямувала вірш „Дитячий вірш Кобзареві", а Зоряна Лазірко – вірш „Шевченко".

Ансамбль бандуристів „Дніпрові хвилі", яким керує Стефанія Плотник, виконав три пісні: „Молитва", „Тарасові Шевченкові" та „Лети, моя пісне!". Чудово деклямувала вірш „Село" учениця „Рідної Школи" Вікторія Ільченко, а бандуристка Оксана Зелінська у власному супроводі заспівала пісню „Така її доля". Тріо бандуристок „Горлиця" (Віри Зелінської, Олі Янчук та Надії Цьох) виконали „Садок вишневий" та „Якби мені черевички".

Бандуристи Олег Созанський і Тарас Лазуркевич виконали своїми чудовими голосами та грою на бандурах „Та забіліли сніги" і „Гей, злітались орли". В останній пісні взяв участь Віктор Мішалов. В останньому виступі програми взяла участь капеля бандуристів ім. Григорія Китастого, якою керує заслужений артист України Віктор Мішалов, виконавши: „Бандуристе орле сизий", „Віночок" та „Встає хмара з-за лиману". На кінець всі учасники концерту вийшли на сцену та разом з присутніми відспівали український славень „Ще не вмерла Україна!".

Концерт відбувся успішно завдяки завзятій праці Анни Дрогобицької, Люби Романко, Марти Хомин, Лесі і Валерія Мовчанів, Ірини Мороз, Петра Цехоша, Марії Федак, Параскевії Кумпан та Марти Цехош.

Віктор Павленко.
Торонто, Канада

УКРАЇНА І СВІТ

О. Ткаченко може стати Лазаренком №2

Очевидно, що за чиїмось велінням правоохоронні органи знову занесли Олександра Ткаченка до „чорного списку", з якого він щасливо вибрався після своїх кукурудзяно-наукових невдач. Новий початок дано вироком столичного Печерського районного суду за привласнення вчорашнім спікером парляментської печатки, порушення громадського спокою й перешкодження в роботі державної установи. Цим вироком п. Ткаченка лише „попереджено та зобов'язано".

Однак після відходу О. Ткаченка зі спікерської посади знову спливає справа очолюваної ним асоціяції „Земля і люди", винної в тому, що вона не повернула державного кредиту (в сумі понад 70 мільйонів долярів), взятого на вирощування американських сортів кукурудзи, за співучастю 800 господарств. Після провалу ткаченківського „know how" 60 відсотків колективних сільськогосподарських підприємств зазнали значних збитків. З 1995 року ця справа припадала пилом в Генеральній прокуратурі, тримаючи, проте, опального віце-спікера, а пізніше спікера, в належних рамках. Але напередодні останніх президентських виборів О. Ткаченко вийшов з-під контролі. Отож невсипуще око закону знову прозріло і глипнуло на „не другу особу в державі" виразно скоса.

Тимчасова слідча депутатська комісія з розслідування фінансово-господарської та організаційної діяльности голови та апарату ВР вбачає склад злочину в розподілі депутатських квартир, переважно між прихильниками О. Ткаченка. Комісію також зацікавила кількість службових автомобілів, які обслуговували колишнього голову ВР.

Автомобілів аж шість: два „шестисоті" Мерседеси; БМВ і три новенькі „Волги", (броньований „Мерседес-Бенц" коштує 1 мільйон 552 тисячі гривень, а інший, звичайний, – 604 тисячі). Охорона спікера їздила за ним на ще двох дорогих автомобілях закордонного виробництва. Крім того, комісія виявила, що під час передвиборчої кампанії кандидат О. Ткаченко використовував із власною метою інший службовий автотранспорт, зокрема й автобуси. А також, за даними слідчої комісії, його виборчий штаб із червня до жовтня 1999 року займав 18 кімнат на другому поверсі готелю „Національний". „За них заплачено з бюджету Верховної Ради по 36 гривень за добу при реальній добовій вартості 150 долярів", – каже голова слідчої депутатської комісії Я. Кендзьор. Колишній спікер-кукурудзовод, активно обстоюючи права трудящого люду, обіцяв захистити й обігріти всіх знедолених. Але починав, як свідчать наведені факти, зі себе.

Зафіксовано також, що Верховна Рада здавала в оренду, а потім відчужувала на користь комерційних структур об'єкти, вартість яких, за словами Я. Кендзьора, сягала 12 мільйонів гривень. Крім того, зафіксовано „діяльність комерційних структур, які поприлипали до якихось господарських підрозділів" парляменту.

Голова слідчої комісії також зазначив, що поруч із О. Ткаченком завжди була група народних депутатів, які користувалися його „особливою прихильністю". Зокрема, Олександер Чародєєв (фракція Прогресивно-соціялістичної партії) за рік і чотири місяці, за словами Я. Кендзьора, побував у 26-ох закордонних поїздках загальною тривалістю 182 дні. Зокрема, 31 день він провів коштом парляменту в Королівстві Непал – нібито „на встановленні Державного прапора на Евересті".

Розвиток подій у ВР складається не на користь Олександра Миколайовича. Неважко передбачити, що голосів парляментської більшости цілком вистачить, щоб позбавити його депутатської недоторканости. Чисто по-людськи жаль бідолашного земляка з нечисленної православної меншости в парляменті. Аби не наведені факти, то можна було б обґрунтовано доводити, що чоловік страждає лише за політику. Аби ото не „рипався" в президенти, або хоча б після виборів перебіг, як дехто, до переможця в табір, то всі нинішні звинувачення на його адресу, як буває зазвичай, не натягнули б „складу злочину". А так – має п. Ткаченко всі шанси зробитися „Лазаренком №2".

Олег Петренко

ПОДРОБИЦІ

Не той вантаж...

Після арешту „China Breeze" преса в Україні почала писати неправду про події в Гюстоні і в цілому про Америку. Спочатку в Одесі, в російськомовній пресі, а в останній час фальш підхопив Київ, і навіть „Вечірній Київ" надрукував плаксивого листа від дружини Курдюкова. На мою думку, за цим стоять гроші від наркотиків і здійснюється тиск на уряд України, щоб домогтися перевезення арештованих в Україну, де їх можна викупити від тюрми. Тому я у цьому відкритому листі до моряків України хочу розповісти, що ж трапилося насправді.

Ігор Кошман

Недавно преса в Україні широко розголосила прикрий випадок з українськими моряками корабля „China Breeze", арештованого американською владою. Чимало подано чуток та вигадок. Може, таке було потрібне для захисту звинувачених? Наше бажання – віддзеркалити точку зору української громади Гюстону.

Майже кожне велике місто в Америці має українську громаду, організовану біля церков. Така громада існує і в Гюстоні. Члени її в більшості народжені вже тут, трохи володіють українською мовою. Останнім часом прибувають нові еміґранти з України.

Наша перша зустріч з моряками з Одеси та Криму відбулась влітку 1998 року. Грецька фірма найняла 16 українських моряків для ремонту корабля „ЕРТА", що стояв у Гюстонському порту. Обіцяли платити добре, і моряки працювали з ентузіязмом п'ять місяців. На жаль, ніякої платні греки їм не дали. Спочатку привозили харчі і запасні частини для ремонту, а під кінець греки зникли. Виявилось, що грецька фірма збанкрутувала і корабель заарештували за невиплату боргів. Зовсім випадково ми довідались, що наші люди сидять на кораблі без харчів, в розпачі. Громада кинулась рятувати своїх братів. Ми взяли їх до церковної залі, подбали про харчі, нічліг, зібрали грошову допомогу. Найняли адвоката, щоб добивався виплати зароблених грошей. Поки це все ділялось, моряки з вдячности відремонтували нам церковну покрівлю. Суд на розподіл грошей з проданого корабля відбувся через кілька місяців після повернення моряків додому. Хоч не повністю, але платню суд присудив і гроші булу вислані морякам через банки. В додачу ми ще включили гроші, зібрані громадою. У нас зберігаються листи подяки від наших гостей.

Зимою 1998 року така історія повторилася, але розв'язка вийшла простішою. Наш адвокат остеріг власників: якщо зароблені гроші морякам не виплатять, то він піде в суд, щоб арештувати корабель. Власники корабля відразу заплатили морякам за їхню працю.

Третій випадок стався на початку 1999 року. Грецький корабель „Cannes" під панамським прапором (про якого недавно згадувала преса в Україні) перевозив залізну руду. Американці корабель арештували і знайшли 4 тонни кокаїни, захованих в руді. Основний склад моряків з Одеси, а командний склад – греки і панамці. Наших людей тримали під домашнім арештом довго, поки йшло слідство. Слідство виявило, що наші моряки ні в чому не винні. Найстрашніше – виявилось, що якби наркотики перевезли успішно, то мафія плянувала судно з моряками затопити, щоб не залишилось свідків. Американці, арештувавши корабель, врятували нашим людям життя. Суд засудив винуватців. Наш адвокат добився повної виплати заробітку моряків згідно з контрактом. Він ще продовжує судовий процес, щоб виграти морякам гроші за моральну кривду, але це затяжна справа і невідомо, як вона закінчиться.

Домашній арешт моряків не був тяжкий. Їм дозволяли відвідувати родини, що запрошували їх до себе в гості, ходити до церкви, до крамниць тощо. Заборонено було лиш вживати алькогольні напої. Тим часом вони тихенько собі заробили по 100 долярів на особу різними працями коло гюстонських українців. Але психологічне напруження далося взнаки. Один моряк здорово напився та наробив бешкету. Крім того, хтось проговорився про нелегальний заробіток перед виїз-

(Закінчення на стор. 19)

„Дерусифікація" в Україні
А де русифікація? В Україні!

18 лютого цього року київська журналістка Наталія Кондратюк, яка ревно вболіває за ідеали російського великодержавного шовінізму, передала з Києва для російської програми телебачення „Час" репортаж під назвою „Дерусифікація України". На цей раз вона вибрала тему української мови, щоб таким чином підтримати вимоги Росії з приводу тих „мовних утисків", яких нібито зазнає російськомовне населення в українській державі.

А почалося все з того, коли в грудні минулого року Конституційний суд України підтвердив, згідно з 10-ою статтею Конституції України, що українська мова, як державна, повинна функціонувати на всій території України і у всіх сферах життя українського суспільства. Злякавшись того, що всі українці тепер почнуть говорити по-українськи, російський уряд надіслав Україні ноту протесту, в якій зазначено, що росіян в Україні дискримінують, бо примушують їх говорити українською мовою.

Це вже нові паростки імперської політики Путіна щодо України. Він шантажуватиме якщо не нафтою і газом, то мовним питанням, щоб мати привід для втручання у внутрішні справи України. Віце-прем'єр-міністер України Микола Жулинський слушно посилається на приклад Франції, конституція якої захищає французьку мову від неґативних впливів на неї чужоземних мов. То чому ж ми не маємо права захищати свою рідну українську мову від чужоземних мов? – робить висновок М. Жулинський.

Ось це природне запитання і переповнило „чашу терпіння" Н. Кондратюк, і вона вирішила через московське телебачення показати „дискримінаційну" мовну політику в Україні щодо росіян. Але показано все це у скаламученому московському шовіністичному бруді.

Та чого варте її обурення з приводу того, що в школах України вивчають історію Древньої Русі як історію Києва та України, а не як історію Росії. Або інше. Вона незадоволена, що українські школярі тепер вивчають російську літературу, як зарубіжну, а Миколу Гоголя – як клясика української літератури, а не російської.

Атестацію державних службовців, яка повинна проводитись в Україні на предмет володіння ними української мови, Н. Кондратюк вважає злочином проти росіян. І нарешті, її непокоїть, що ще й в системі туризму й спорту треба буде говорити по-українськи. Всі ці факти „дискримінації" росіян вона назвала дерусифікацією України.

А шаленої і вже не приховуваної русифікації України, вона не хоче бачити. Всі бібліотеки, книгарні, кіоски в Києві забиті російськомовними книгами, журналами і газетами. На вулицях міста говорять переважно по-російськи. Радіо і телебачення України перенасичене російською мовою. В українському парляменті ліві депутати виступають тільки російською мовою, більшість державних службовців говорять цією ж мовою.

Журналістка цього не бачить і не чує. Це лише приклад Києва. А що робиться в містах сходу та півдня України? Треба їй туди поїхати, щоб переконатися, якою мовою спілкуватимуться з нею мешканці цих міст? Мабуть авторка репортажу лише в двох літерах назви помилилася. Треба викинути „де" і залишиться спра-ведлива назва – „Русифікація України".

На час писання цієї статті уряд України ще ніяк не зреаґував на цей антиукраїнський, антидержавний опус. А варто було б журналістці Н. Кондратюк показати на двері, щоб покинула межі держави, бо її репортаж тільки провокує міжнаціональну ворожнечу в Україні.

Петро Твардовський,
Клівленд, Огайо

І. Дем'янюк...

(Закінчення зі стор. 1)

бний до циркової вистави. Його засудили до смертної кари через повішання і тримали в камері-одиночці в Ізраїлі, глумилися над ним, не дозволяли бачитися з родиною, аж поки Верховний Суд Ізраїля не визнав його невинним.

Дж. Бленкстін Тиґар заперечує всі звинувачення проти свого клієнта, говорячи, що він змушений був працювати у таборі після того, як потрапив у фашистський полон в травні 1942 року. У новому позові говориться, що виконавцями тих знущань і переслідувань були американські офіційні чинники, такі як Алан Раєн, Норман Московіц, Ніл Шер і Елі Розенбаум, в порозумінні і співпраці з державними працівниками Ізраїля та колишнього Совєтського Союзу.

Внаслідок дій позивача (уряду США), говориться далі в позові, Іван Дем'янюк зазнав таких страждань, які важко збагнути і збитки від яких можна оцінити принаймні в 5 мільйонів долярів.

Отож І. Дем'янюк вимагає: 1) відшкодувань у сумі 5 мільйонів долярів; 2) звернення судових видатків; 3) покриття основних видатків на адвокатів, а також інших видатків, які відносяться до справи.

Пригадаємо коротко історію цього судилища над Іваном Дем'янюком, якому незабаром сповниться 80 років.

В 1977 році його звинуватили у вбивстві сотень жидів у нацистському таборі смерти "Треблінка" під час Другої світової війни, які він нібито чинив під ім'ям Іван Грозний. Внаслідок того суду він був позбавлений американського громадянства в 1981 році; був кинутий у в'язницю в Америці і в Ізраїлі, де сидів у камері-одиночці; був насильно вивезений до Ізраїля в 1986 році. Там у 1988 році у цирковій атмосфері в театрі був засуджений до смертної кари. На те судилище привозили глядачів автобусами, хід судових засідань транслювали гучномовцями на вулицю.

Лише в 1993 році, коли Совєтський Союз розвалився, Дем'янюковим захисникам вдалося дістати документи, на підставі яких було доведено його невинність, і він був звільнений від смертної кари. Однак ізраїльські власті не перепросили його за помилку і не гарантували безпечного проїзду вулицями Єрусалима на летовище, звідки він мав дістатися до США.

В 1993 році Іван Дем'янюк нарешті зміг повернутися до власного дому в передмісті Клівленду, Огайо. Однак на цьому його страждання не закінчились – групи жидів пікетували перед його хатою, вимагаючи покарання.

В листопаді 1993 року Апеляційний суд визнав поведінку Бюра спеціяльних розслідувань (OSI) "шахрайством проти суду" й анулював судове рішення 1986 року про вивезення Дем'янюка до Ізраїля. І нарешті в 1998 році йому повернули американське громадянство. Дем'янюк зміг отримати пенсію, яку уряд йому не виплачував.

Однак OSI 19 травня 1999 року знов подав судовий позов проти Дем'янюка, вимагаючи ще раз позбавити його американського громадянства на тій же підставі: неправдива інформація в еміґраційних документах і приховання факту, що він працював вартовим у нацистських таборах смерти. Адвокат Дем'янюка 30 липня 1999 року подала до суду вимогу закрити те звинувачення проти її клієнта, оскільки Дем'янюк є жертвою упередження, а поновлене звинувачення є ні що інше, як подвійне осудження (double jeopardy), яке захищає кримінальних злочинців, але не діє в цивільному суді. Суддя Пол Матія цю вимогу відкинув.

У відповідь на це в березні 2000 року до суду подано нові документи, в яких адвокат Джейн Тиґар заперечує всі звинувачення, зроблені проти її клієнта. Вона пояснює, що Дем'янюка німці змусили працювати як воєннополоненого вояка совєтської армії в 1942 році. В додаток адвокат додає, що звинувачення Дем'янюка зроблено з метою помсти за те, що він, Дем'янюк, виявив сваволю і безвідповідальність американського судочинства щодо його справи. Дж. Тиґар, відповідаючи на оскарження І. Дем'янюка, також вважає, що судовий позов проти нього має багато неузгоджень і недоліків, серед яких такі, як пропущення деталей мнимих злочинів Дем'янюка, наприклад, число його жертв, дати, коли він здійснював ті злочини та інше, як того вимагає закон.

Перебіг подій, які ми подали вище, основано на матеріялах адвокатської фірми "Тиґар" у Вашінґтоні, які нам люб'язно передав речник родини Дем'янюка Едвард Нижник. Зміст їх, ясна річ, поверховий і не передає повної картини справи та що за нею стоїть.

* * *

Бюро спеціяльних розслідувань при Департаменті юстиції США створено американським Конґресом з метою виявлення і притягнення до відповідальности злочинців проти людства, а зокрема тих, хто переслідував і вбивав євреїв під час голокосту в 40-их роках. В БСР (OSI) працює близько 50 адвокатів, яких оплачує держава, і які відповідно повинні підтверджувати необхідність своєї праці. А це, напевно, не так просто, тому що в Америці подібних злочинців небагато і що їх причетність до голокосту довести важко. Працівники БСР їздять до єврейських громад в США і Канаді, виступають перед студентами і переконують в успіхах OSI. В цьому їм допомагає Симон Візенталь, який присвятив своє життя справі притягнення винуватців голокосту до відповідальности. Отже, такою є генеза справи Дем'янюка.

Б.О.

Напередодні І Міжнародного Конґресу українських істориків

Від 16 до 19 травня 2000 року в Чернівецькому державному університеті ім. Ю. Федьковича відбудеться І Конгрес українських істориків. Його організатором є Чернівецький державний університет, Українське Історичне товариство при співпраці Світової наукової ради при СКУ і інших наукових установ. В програмі конгресу – пленарні сесії і засідання, що охоплюють різні періоди української історії.

Основні тематичні цикли: стан української історіографії і завдання істориків на порозі XXI століття; 2000 ліття Християнства і Україна; друга світова війна і Україна; українці в XIX-XX століттях; інші історичні теми. Організаційний комітет конгресу очолюють проф. Юрій Макар, декан історичного факультету ЧДУ і голова УІТ ім. М. Грушевського в Чернівцях і проф. Любомир Винар, президент Українського історичного товариства і голова Світової наукової ради при СКУ. Передбачається участь понад 300 науковців з України, Польщі, Німеччини, Чехії, Франції, Америки, Канади та інших країн. Також заплановано видання збірника з доповідями та інші матеріяли. Організатори конгресу сподіваються, що українські кредитові спілки і банки, як також братські союзи, фінансово підтримають цей важливий для української історичної науки захід.

Добровільні пожертви просимо надсилати на адресу: **c/o Ukrainian Historical Association, Ukrainian Historical Congress, P. O. Box 312, Kent, OH 44240 USA.**

Пожертви (чеки) виписані на УІТ (Істор. конгрес) можна відтягати від податку. В Канаді можна також надсилати пожертви на: **World Scholarly Council of UWC for Historical Congress, 295 College St., 3rd Floor, Toronto, ON M5T 1S2, Canada.**

За Організаційний комітет конгресу –

проф. **Юрій Макар**,
Чернівці

проф. **Любомир Винар**,
Кент, Огайо

АВТОРИТЕТНА ДУМКА:

Міжнародний конґрес українських істориків у Чернівцях стане визначною подією у науковому житті України і всього світового українства, широка громадськість України сприйме його з глибоким і щирим зацікавленням. Наукова рада світового конґресу українців, Українське історичне товариство, Чернівецький університет ім. Юрія Федьковича, проводячи цей перший в Україні Міжнародний конґрес, закладають надійну основу для дальшого поступу української історичної науки, сприяють високопрофесійному оглядові здобутків наших істориків, а також, що особливо цінне, допоможуть формуванню нового історичного мислення молодих дослідників-істориків, прилученню їх до нової джерельної бази і світового досвіду.

Я хотів би від Міжнародної асоціяції україністів сердечно привітати організаторів і учасників Міжнародного конґресу істориків і побажати їм успішної роботи! Сподіваюсь на нашу тісну взаємодію і співпрацю. Одеський Конґрес МАУ засвідчив, що ця співпраця може бути надійною і плідною.

Микола Жулинський,
президент МАУ,
академік НАН України

Експериментальна група „Яра" виставить дійство „Коло"

Від 24 березня до 9 квітня в театрі Ля Мама виступатимуть вдруге члени Мистецької Групи „Яра" разом з Бурятським народним театром з Улан-Уде у Сибіру – у музичному дійстві „Коло".

Це нове дійство сплітає музику, рух, танок і пісню у стилізовану форму, що питоменна для всіх постановок групи „Яра". Тим разом в осередку дійства є бурятське весілля.

П'єсу створили актори „Яри" і Бурятського театру на підставі старих бурятських мітів і пісень, які вони записали минулого літа. Як відомо, члени мистецької групи „Яра", вже чотири рази літом їздили до Сибіру, щоб співпрацювати з Бурятським театром.

Актори „Яри" і Бурятського театру створили спільними силами в 1999 році виставу „Летить біла птиця", а в 1997 році – „Віртуальні душі", які ставили в Улан-Уде, Нью-Йорку і Києві.

„Коло" – це чергова спроба з'єднання ідеалізму Сходу зі Заходом. Цю нову постановку можна бачити в театрі Ля Мама при 74 А Схід Четверта вулиця в Нью-Йорку від четверга до суботи, о год. 8-ій вечора, в неділі також о год. 3-ій по полудні – від 24 березня до 9 квітня. Квитки можна замовляти телефонічно **(212) 475-7710**. Точні інформації є також на web site **www. brama com/yara.**

О. К.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ УНС

СУБОТА,
1 КВІТНЯ 2000 р.

Рочестер, Н.Й. Управа повідомляє всіх членів, що річні загальні збори 367 Відділу УНС Товариства „Запорозька Січ" відбудуться о год. 1:30 по пол. в їдальні школи св. Йосафата. Проситься всіх членів прибути на збори і вирівняти вкладки. В програмі звіти уступаючої управи і вибір нової управи на 2000-ий рік. Якщо на означений час не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться півгодини пізніше і будуть правосильними. Після зборів товариська зустріч з перекускою. Фінансовий секретар – Х. Дзюба.

Є у Греції громада „Журавлиний край"

Роздуми про зародження і становлення української діяспори в Атенах

... Спочатку думав розпочати нотатки про свої враження від недавнього семимісячного перебування в Греції із кількох речень, в кінці яких обов'язково повинен стояти знак оклику. Типу: „Греція! Щедра земля древньої Еллади, омита теплими водами морів, щедро зігріта цілорічним сонячним теплом!". Згодом перехотілось писати про Грецію на мажорній ноті, бо, живучи там, щодня спілкуючись з нашими і греками, вдивляючись у вікономні архітектурні витвори, та не маючи сталої праці, інколи й примітивного заробітку, якось не народжувалось в мені захоплення красою і неповторністю Атен, їхніх околиць чи, скажімо, островом Кріт.

Потім вирішив: напишу насамперед про безпорадність керівництва нашої держави, яке впродовж кількох останніх років не може дати своєму народові нормальної праці, відповідних заробітків, щоб ми могли хоч менш-більш полюдськи жити. Та і від цього відмовився, бо з приходом Кучми та його олігарського оточення на другий термін кермування Україною та її народом так нічого і не зміниться. Не від добра ми тиняємося світами в пошуках будь-якого заробітку. Не від добра...

...Українці до Греції в основному потрапляють наполовину леґально, як звичайні туристи, маючи в пашпортах так звану „шенгенську візу", яка дає право транзитом мандрувати з України через Румунію, Болгарію, Грецію, Італію, Іспанію, Францію... і назад додому. Але щодня по 3-4 автобуси з 30-40 українцями прямують лише до Греції, щоб на рік – два (кому як пощастить) продатися в рабство – у прямому розумінні цього слова. Бо не знаючи мови, звичаїв, психології та натури греків, тобі нічого не залишається, як бути глухонімим виконавцем найтяжчої тут роботи і найнижчеоплачуваної, звичайно.

Привозять наших до готелів, де маємо заплачені дві ночі і два сніданки. А потім роби собі, що хочеш. На перших порах ходиш, як дурне теля, по Атенах і не знаєш, що робити, куди йти, як себе вести? Першого дня моя сусідка, яка мене й вмовила поїхати з нею до Греції на заробітки, бо сама боялася, підбігала на вулиці до гречанок і благала по-польсько-русько-українськи: „Пані-пані, де єст уліца Менандру?" А гречанки сахалися від неї як від скаженої, бо як вже згодом виявилось, слово „паня" по-грецьки означає „шмата". Десь під вечір до готелю почали сходитись новоявлені українські, російські, грузинські „бізнесмени" в Греції. Проживши тут по кілька років, маючи на руках так звані білі чи зелені картки (право на працю і тимчасове проживання в Греції), знаючи на побутовому рівні мову, вони разом з греками розвинули широку мережу підпільного бізнесу: трудовлаштування „нелеґалів". А робиться це дуже просто: грек на своє ім'я відкриває „графію" (бюро) і щоранку вичитує з газет свіжі оголошення про попит на робочу силу, дзвонить, домовляється про „інтерв'ю", а вже наші виловлюють новоприбулих і супроводжують до графії і на інтерв'ю. Вартість такої послуги -150-200 дол. (середній місячний заробіток - 400 дол.), платити треба відразу, не знаючи нічого ні про роботу, ні про роботодавця.

Найбільше тут страждають наші дівчата та жіночки. Молодих українок (та й не тільки українок: росіянок, болгарок, юґославок тощо) до 25 років в основному „купують" власники борделів (в Греції вони діють леґально), різних стриптизних чи інших сексуально-розважальних закладів. Власники зразу ж забирають у своїх жертв пашпорти, замикають в „гуртожитках" і під конвоєм водять „на роботу". Сам Господь Бог знає, як далі складаються їхні долі. Одиницям якось вдається вирватись з такого полону, і тоді їхні історії набувають гласности. А в основному такі наївні українські заробітчанки пропадають. Тоді від їхніх рідних з України в посольство України в Греції, до редакції єдиної незалежної греційсько-української газети „Вісник-Аггеліафорос" (про неї і її редактора мова піде трохи нижче) йдуть слізливі листи чи телеграми такого змісту: „Снігурова Наталія. Громадянка України, народилася 10 лютого 1976 року, прописана за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Орджонікідзе, 95, кв. 52. За інформацією родичів Н. Снігурова виїхала в Грецію 12.10.97 року на роботу. До цього часу звістки від неї немає. Допоможіть розшукати..."

А жіночки наші (українські лікарки, вчительки, бібліотекарки) в основному тут просяться на хатню роботу: доглядати старих людей, прибирати, мити, варити їсти). Рідко котра з них, заплативши гроші в „графію", дістає добру працю, порядних господарів. В основному хатньої робітниці потребують старші греки, які часто є похітливі і вдаються навіть до ґвалтувань. Одна з наших мені розповідала, що дуже втішилася, бо їй попався в якомусь глухому гірському селі 92-річний роботодавець, і думала собі: що мені вже зробить такий древній дід? Та другого вечора дідо вийняв 10 дол. і почав бігати за жінкою по хаті. Бідна, перелякана жінка вночі вхопила свою валізу і два дні та дві ночі пішки добиралась до центральної дороги, щоб доїхати до Атен. Іншої роботи в цій графії їй вже не дали, гроші пропали, а на її місце до того діда послали наступну жертву. І подібних прикладів безліч. Далеко не ліпші історії я чув і від наших чоловіків: домагались їх грецькі статеві збоченці (їх тут дуже багато), обіцяли платити на збиранні апельсинів чи маслин по 500 дол. щомісячно, а вкінці видавали на руки по 50 і ще й погрожували: втікай, бо викличем поліцію...

Тисячі українців перебувають в Греції, більшість – в столиці. Покищо говорити тут про нашу діяспору, як громаду, зарано, бо формування йде дуже болісно і повільно. Тут немає українських домів, крамниць, храмів, є лише одна велика грецька православна церква в центрі Атен і великий майдан коло неї, де, в основному в неділю, збираються сотні наших людей, щоб помолитись по-своєму, погомоніти, а інколи й поспівати рідних пісень. Правда, щиру радість спілкування часто порушує місцева поліція, яка наїжджає кількома автобусами до майдану коло церкви і виловлює по 40-50 наших нелеґалів (очевидно, для пляну), везе до тюрми для вияснення.

Тут є одна велика відмінність від діяспори, скажімо, канадської чи американської. В Греції із сталим побутом – одиниці, в основному – це наші жіночки, котрі вийшли заміж за греків. І от завдяки саме їм, а найбільше – редакторові згаданої уже вище газети „Вісник-Аггеліафорос" Галині Маслюк-Какку, в минулому році зародилась Асоціяція українців у Греції „Журавлиний край". Як і газета, так і Асоціяція живуть проблемами обездолених співвітчизників: вже винайняли скромне приміщення, де щодня чергують вільні від праці наші жінки, де постійно надає безкоштовні консультації юрист і адвокат, де щонеділі проходять заняття постійно діючих курсів грецької мови, а раз на тиждень досвідчений лікар-терапевт Володимир Кабочій консультує хворих. Для українців організовуються вечори в посольстві України в Греції. На Великдень і на Різдво Христове запрошуються священики з України для проведення святкової Літургії тощо...

Але ми не були б українці, якби не почали ділитися. Невідомо звідки об'явилося на горизонті інше грецько-українське товариство ім. Вишенського. Розпочались різні непорозуміння, звинувачення, гризня і т. д. Але „Журавлиний край", маючи уже немалий досвід, велику популярність серед іміґрантів і головне – маючи свою газету, живе цікаво і множиться з кожним днем.

Лише третій рік виходить тут український „Вісник – Аггеліафорос", але він зумів полюбитися нашим, особливо жінкам, котрим інколи так хочеться поговорити. Озброюються тоді наші у вільну хвилину ручками і пишуть вірші-спогади, вірші-розради, вірші-тривоги і шлють до редакції. Інколи вони недосконалі, примітивні за формою, а за змістом – такі печальні... А пані Галина із задоволенням їх друкує. Ось вчитайтесь:

Марія Грицiв:

Я мрію у цей день побути вдома,
Щоб кудись поділась моя втома,
Набута тут, у Греції роками.
Додому хочу, до своєї мами,
Додому хочу я, на Україну,
Думками я щодня до рідних лину.

***

Не завжди нам тут рабувати,
Не завжди їсти грецький хліб,
У тепло української хати
Ми вернемось на рідний поріг.

Леся Стінкова:

Мамо, вічна розлука між нами,
Лягли Ви до сирої ями,
Поїхала я в край чужий,
Бо час сьогодні нелегкий,
Я ще повернусь. Ви – вже ні.
Як часто тут, на чужині,
Мені Ви, мамо, помагали,
Коли від туги я стогнала...
...А за образи всі – прости,
За ненаписані листи,
За запізнілу допомогу
І за обірвану дорогу,
Бо якби поруч я була
То ти б ще трохи пожила.

Ірина Осінчук:

За тобою тужу, Вкраїно моя,
Як тебе вже покинула я;
Тужу за Надзбруччям, за своїм селом,
Де повнилось серце
любов'ю й теплом,
За скарбом найбільшим в житті –
за дітьми.
Хочу їх обняти своїми крильми.
Не хочу більше я їх покидать!
Нікому б такої розлуки не знать...

Мар'яна Ткаченко:

Скільки страждань перенесла ти, рідна,
Що не присниться й у страшному сні.
Чому ти зараз, коли стала вільна,
Не принесла нам щастя повесні?
Як жаль мені, що я в ролі рабині
На схилі літ лечу в чужі краї.
А скільки тих багацтв на Україні!
То де ж, то де ж поділися вони?

... А таких Лесь, Ірин, Мар'ян у Греції нині ой як багато. Тужать, плачуть, нишком моляться в своїй комірчині вечорами і чекають не дочекаються тої святої неділеньки, щоб якнайскоріше добратися до вул. Менандру, 49, де чекають на них такі рідні і знайомі обличчя з Асоціяції „Журавлиний край".

Тут порадять і розрадять, підкажуть і покажуть, тут привикли зігрівати одне одного теплом українського серця, промінням щирої душі, яке й на чужині не холоне.

Степан Герилів,
журналіст

Тема конференції – українська політика

В університеті Єйл в Нью-Гейвен, Конн., в центрі міжнародних студій, відбудеться дводенна конференція, на якій розглядатиметься українська політика в минулому столітті. Конференція відбудеться в суботу, 8 квітня, і неділю, 9 квітня від 9-ої год. ранку до 6-ої по полудні в **Henry R. Luce Hall, 34 Hillhouse Ave., New Haven, Connecticut.** Головну доповідь виголосить проф. Роман Шпорлюк, директор Українського наукового інституту Гарвардського університету. В суботу, 8 квітня, відбудеться бенкет, на якому виголосить слово проф. Григорій Грабович, головний редактор журналу „Критика" і професор української літератури в Гарвардському університеті. Закінчиться конференція дискусією, яку вестиме професор політичних наук в Ратґерському університеті Олександер Мотиль.

В конференції візьмуть участь відомі знавці українських питань з України і Північної Америки О. Гаврилишин – старший дорадник Міжнародного Валютного Фонду у Вашінґтоні, Домінік Арель – професор Інституту Ватсона університету Бравн, Тарас Кузьо – почесний професор Лондонського університету і колишній голова інформаційного центру місії НАТО в Києві, Сергій Грабовський – старший працівник інституту філософії НАН і редактор журналу „Генеза", Валерій Хмелько – голова відділу соціології Києво-Могилянської академії і президент Міжнародного інституту соціології, Олександр Гриценко – директор Інституту культурної політики в Українському центрі культурних студій в Києві, Дейвид Андерсон – президент представництва Елдейл в Києві, Ольга Андрієвська – професор університету Трент в Канаді, Максим Тарнавський – професор Торонтського університету, Роберт Вайнберґ – професор історії коледжу Свартмор, Теодор Вікс – професор південного університету Іллиной, Лада Біланюк – професор Вашінґтонського університету.

Хто бажає мати більше інформацій про конференцію, може зателефонувати до університету Єйл на число **(203) 432-3107;** факс **(203) 432-5963;** електронна пошта: **yale-ukraine.initiative@yale;** веб.сторінка: **www.yale.edu/res/yui./html.**

В долинах Сакартвело

Пізнього вересневого вечора на Тбіліському летовищі українці Грузії хлібом-сіллю зустрічали гостя з Києва. На запрошення Асоціації Українок Грузії (АУК) до них приїхав член Проводу ОУН Павло Дорожинський. З допомогою посольства України в Грузії українська діяспора мала вже кілька зустрічей з делеґаціями різного рівня, що приїздили з України. Приводом до приїзду Павла Дорожинського було свято Асоціяції „Славутич" в місті Руставі.

Політична карта Грузії дуже строката, кілька десятків партій різного ґатунку складають її палітру. На щастя, в Грузії червоний колір давно вже не користується популярністю, бо комуністична партія об'єднує невеличку купку колишніх сильно пристаркуватих функціонерів і ніякого впливу на політичне життя не має. Але в Грузії є партія „Агордзінеба" („Відродження"), яку очолює голова Верховної Ради автономної республіки Аджарії Аслан Абашидзе, що загрожує не меншою бідою – розколом країни. Після втрати Абхазії в Грузії дуже хворобливо сприймають сепаратистські настрої партії „Агордзінеба", яка до того ж має досить велику підтримку серед населення завдяки обіцянкам ситого життя.

Шовіністичне гасло „Грузія для грузинів" спричинило виїзд росіян, українців, німців, осетинів.

В незалежній Грузії почалося відродження грузинської мови на всіх рівнях спілкування. Кепсько прийшлось багатьом, в тому числі і нам, українцям, від того відродження, адже, сором сказати, проживши в Грузії по кілька десятків років, ми не оволоділи грузинською мовою в більшості навіть на побутовому рівні. Зросійщення на рівні бюрократичних і виробничих стосунків призвело до того, що досі не існує українсько-грузинського словника.

І раніше в Грузії до українців ставилися тепло. Приїзд київського „Динамо", незалежно від результатів гри, тут завжди сприймали як свято. Але тепер навіть прості люди почали різнити українців від інших народів, бо раніше всіх, хто не жив на Кавказі, називали „русі".

В місті Руставі, де мали відбутися святкові заходи, саме сталася зміна посадника – Мераб Ткешелашвілі покинув свою посаду, бо став кандидатом в депутати парляменту. Але він не залишив без уваги наші клопоти. Саме з його доручення начальник відділу культури Нунука Купатадзе та директор міського Будинку культури Важа Канделакі підготували залю, і українці мали чудове технічне забезпечення свого свята. Треба відзначити, що таке ж уважне відношення ми зустрічаємо не вперше, так було і на День незалежности України в минулому році, і на відзначенні трирічного ювілею Асоціяції українців „Славутич". Як завжди, на святі українців було багато гостей – національні і громадські об'єднання міста прийшли привітати своїх друзів, з якими їх пов'язують довгі роки життя в одному із найбільш промислових міст Грузії, спільна праця на його підприємствах. Українська громада міста Руставі яскраз і складається із тих, хто приїхав будувати металюргійний комбінат, із їхніх дітей та внуків. Є в Асоціяції „Славутич" нащадки тих українців, що втікали від заслання до Сибіру під час розкуркулення. Є й такі, що в дитинстві пережили страхіття голодомору 30-их років. В Грузію поїхали подалі від біди й ті, хто насильно був вивезений до Німеччини, а після повернення могли потрапити до таборів до того ж Сибіру.

Багато української молоді після закінчення вищих і середніх навчальних закладів їхали працювати до Грузії. Особливо посилився потік молодих фахівців з України в Грузію на початку 70-их років. Оскільки саме в такому віці молодь починає думати про сімейне життя, то й створювались змішані сім'ї, народжувались діти. Нібито приїзд молодих фахівців з України був потрібен в ці роки тому, що металюргійний комбінат переживав зміну поколінь, бо почався масовий вихід на пенсію його робітників. Але в цей же час велика кількість молодих грузинських інженерів в такому ж примусовому порядку була змушена їхати в Україну. Там частина з них одружувалась з українськими дівчатами і з часом ці сім'ї приїздили в Грузію.

Так йшло перемішування народів, так йшло створення нової спільноти – „совєтського" народу. А в кінці ми тепер маємо масу українців, які на все життя відірвалися від рідної землі і стали громадянами нової Грузії.

Останнім часом діяспора поповнилася ще двома організованими товариствами українців – Гардабанським і Тетріцкарійським. Українці живуть в Грузії од краю до краю, а заявили про себе громадяни лише деяких міст – Тбілісі, Руставі, Каспі, Ланчхути, Батумі, Поті, Кутаїсі, Цхінвалі і Зугдіді. Зовсім не зформована українська діяспора в Кахетії, а там навіть українські села ще збереглися. Так що у Асоціяції Українок Грузії ще непочатий край робот.

В 1995 році гуманітарна допомога з України відіграла ролю каталізатора – українці згадали, що вони українці, і почалося масове гуртування їх в громаді. 18 вересня 1995 року пройшли установчі збори українського товариства „Славутич", яке об'єднало жителів Руставі.

„Славутичани" зайняті поверненням до своєї мови і культури, яку досить сильно призабули за радянських часів. Пісня і Кобзар – ось що надавало сил терпіти і жити гідно, незважаючи на велику скруту, що настала в Грузії.

За чотири роки діяльности товариства маємо вже і збірку віршів „Моя Україно", і дві збірки пісень: „Від щирого серця" і „Грузія смарагдового кольору". Діє жіночий фолкльорний ансамбль „Славутич", пісня у виконанні якого так сподобалась президентові Грузії Едуардові Шеварднадзе, що фотографія ансамблю потрапила на обкладинку журналу. Діють два дитячих ансамблі „Метелики" та „Варсквлавебі" („Зірочки"), які виконують пісні грузинською та українською мовами. Композитор і поетеса Ольга Куликова-Ляшко написала вже 17 авторських пісень. А поет Олексій Писанець, один із найактивніших членів товариства, написав не одну сотню віршів. Один із них – „Далеко, далеко моя Україна", покладений на музику О. Куликовою-Ляшко, став гимном руставських українців. Цим літом, готуючись до Всеукраїнського фестивалю українських діяспор в Києві, на який, до речі, нас так і не запросили, ми звернулись за допомогою до дніпропетровського „Класік-радіо", і завдяки головному редактору Олексію Радьку маємо чудові фонограми наших пісень. Встановили зв'язки з Союзом Українок, з товариством українських жінок ім. Олени Теліги, з „Просвітою", з ОУН.

Встановили контакти з допомоговою організацією, яку очолює Марія Йовик і співпраціює Ольга Мороз, що опікується дітьми-сиротами. Від дніпропетровської „Просвіти" отримали багато літератури, що стосується українського визвольного руху.

Перша українська школа почала працювати з першого вересня нинішнього року. Відкрито покищо дві кляси – першу та другу, школу підпорядкували міністерству освіти Грузії. Для неї виділено кілька кімнат в грузинській школі. Українці в Тбілісі мають тепер де навчати дітей рідної мови.

Велика і неоціненна заслуга у відкритті першої української школи надзвичайного і повноважного посла України в Грузії Степана Волковецького та всього колективу посольства. Очолила школу спочатку дружина першого секретаря посольства Ігоря Довганюка – Люба, яка доклала багато зусиль, щоб школа запрацювала. Тепер директором школи призначена Мирослава Канкава. І новий директор і вчительки школи в свій час були членкинями Асоціяції українців – мешканців Грузії, на базі школи вони створили осередок Асоціяції Українок Грузії.

Підручники для школи збирали по всій Україні. Першими відгукнулися в Івано-Франківську, потім зробила свій внесок Полтавщина. Не залишились осторонь і мої земляки з Дніпропетровщини. Працівник відділу освіти обласної адміністрації Катерина Сурніна доклала багато зусиль, щоб зібрати книги, а начальник відділу культури Валентина Тольян і директор об'єднання „Дніпроавіа" Михайло Демиденко підготували все до відправки їх в Грузію. Але Сергій Кононенко в цей час автом віз книги з Полтави, то й доправив всю зібрану для українських дітей в Грузії літературу через паромну переправу.

Тепер підручників у них досить, але школа потребує фінансової підтримки, бо треба і лавиці, і столи, і телефони. Дуже хотілося б, щоб і комп'ютери були. Та й платня учителя дуже мізерна – не перевищує 20 американських долярів місячно, а працюють вони повний робочий день.

Асоціяція тбіліських українців розташована у зручному місці біля метро. Має велику кількість приміщень, де могли б працювати різні гуртки. Зовсім недавно клопотами посла Волковецького було зроблено ремонт в приміщеннях.

Ольга Метревелі,
голова представництва ОУН в Грузії,
голова Асоціяції Українок ім. О. Теліги

Від редакції: *За добрим звичаєм, запрошуємо охочих передплатити „Свободу" для Асоціяції Українців Грузії. Адреса:* ***вул. Керченська, 5, корпус 2, м. Тбілісі, 380067, Грузія.***

Країна наша міліцейська...

Якось перед Новим роком ми з друзями згадували про трагічні і кумедні події тисячоліття, яке минає. Згадалось, як після підписання Гельсінської угоди, коли в Україні було організовано Гельсінський комітет, совєтська влада опинилась в досить пікантному становищі – нібито СРСР підписав цей міжнародний документ і московська „Правда" завзято захищала права трудящих США, Франції, Великобританії, які зазнавали лиха від „світового імперіялізму", але коли Лук'яненко, Чорновіл та інші правозахисники привертали загальну увагу до порушень прав людини в СРСР, зокрема в Україні, це вже інтерпретувалося як „злобний антисовєтизм".

Спочатку комуністичний режим не наважувався відверто застосовувати щодо оборонців людських свобод ст. 61 Кримінального кодексу і вдавався до „хитрощів", одну з котрих було випробовано на відомому правозахисникові. Ішов він увечорі вулицею, до нього підійшла молода схвильована жінка і попросила провести її додому, мотивуючи своє прохання тією обставиною, що її хтось нібито переслідує. Наш правозахисник, бувши джентельменом, охоче згодився допомогти незнайомці, але коли вони увійшли до під'їзду, жінка почала дерти на собі одяг і волати: „На помощь!" Миттєво, мов з-під землі, з'явилася група міліції, яка сиділа у засідці, і купа „свідків". А згодом наш правозахисник опинився в тюрмі „за спробу зґвалтування".

Такими методами совєтська влада „дискутувала" зі своїми опонентами, і в цих дискусіях провідну ролю завжди грала міліція. Міліція вчиняла провокації, била, калічила вільнодумців, а вже потім з'являвся інтеліґентного вигляду слідчий з КҐБ і записував свідчення, а відтак „інтеліґентний" прокурор підтверджував вирок суду: 7+5.

Створена у 1918 році як правиця ВЧК, міліція завжди виконувала найбруднішу роботу в боротьбі комуністичного режиму проти кращих людей народу і проти самого народу. Чи змінилось щось на краще сьогодні в роботі міліції і її ставленні до пересічного громадянина?

Аналіза перебігу подій останніх восьми років, на жаль, свідчить, що з дозволу влади, з мовчазної підтримки Верховної Ради, яка все ще не наважується внести зміни до законодавства щодо статусу, прав і повноважень народних суддів, прокуратури, правоохоронних органів, у незалежній Україні продовжує панувати міліцейська вседозволеність – катування затриманих, побиття і каліцтва, вбивства тощо.

Чи не відчувається одна „методика" у вбивстві композитора Івасюка в 1970 році і журналіста Шевченка у 1993? Чи у провокації щодо згаданого вище правозахисника у 1972 році і провокації щодо журналіста Горобця у 1999 році? Чи не однаковий „почерк"у вбивстві секретаря ЦК Комуністичної партії Білорусі Машерова і вбивстві народного депутата Чорновола?

Коли після чергового звірячого побиття журналіста чи правозахисника, чи вбивства народного депутата генерал міліції отримує нову зірку на погони, то тут мимоволі задумаєшся...

Андрій Чорнуха,
голова Київського крайового
товариства політичних в'язнів
і репресованих „Щит Батьківщини"

м. Київ-154, вул. Ентузіястів, 11/1, кв.133

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Ще раз про документи визвольної боротьби і „Пролог"

Дискусії з приводу того, де і як зберігаються документи визвольної боротьби Української Повстанської Армії, хто за них відповідальний і як одержати до них доступ, розпочалися зі статті кореспондента "Свободи" Юрія Шевчука "Оповісти всю гірку правду", надрукованої 25 червня 1999 року. На неї дали відповідь 23 липня Андрій Ластовецький і Євген Стахів "Як було "приватизовано" загальнолюдську справу". Після цього тижневик надрукував 1 жовтня "Роз'яснення про "Збірку документів Миколи Лебедя" та дещо про „Пролог" Петра Содоля. Не згідний із роз'ясненнями цієї важливої загальногромадської справи Мирослав Прокоп написав свої зауваження, які наша газета (з деяким запізненням) друкує нижче.

П. Содоля не влаштовує називання документів української визвольної боротьби „Архівом ЗП УГВР". Він каже, що це була „Збірка документів Миколи Лебедя". Справа, однак, в тому, що як пише Содоль, Лебедь погодився на таку назву щойно в 1992 році, а Содоль признає, що назву „Архів ЗП УГВР" вживають від десятиліть українські і чужинецькі дослідники. До речі, з того архіву користав також сам Содоль, але про це він замовчує. Ось як він писав у своїй праці They Fought Hitler and Stalin (New York, 1987): „Всі фотографії та факсиміле документів одержані з Архіву Закордонного Представництва Української Головної Визвольної Ради". А в передмові до 18-го тому „Літопису УПА", який П. Соболь редагував, читаємо: „Усі матеріяли до цього тому одержано з Архіву Закордонного Представництва УГВР".

До речі, на матеріялах Архіву ЗП УГВР побудована чи не більшість томів „Літопису УПА". П. Содоль намагається заперечити, що він самовільно перетворив „Пролог" в приватне підприємство. Він каже, що вже від 1968 року „Пролог" був „прибутковою корпорацією з приватними уділами". Але П. Содоль, який працював в „Пролозі" від 1983 року, був членом Президії Середовища УГВР і членом дирекції „Прологу" та одержав уділ „Прологу", не міг не знати, що таким чином став тільки формальним уділовцем „Прологу", а не фактичним власником уділу, отже, так само тільки формальними уділовцями „Прологу" були його тодішні керівники Микола Лебедь, Мирослав Прокоп, Роман Купчинський, Богдан Чайківський, Юрій Лопатинський чи інші. Ніхто з них тих уділів не купував і ніхто з них не міг їх продати. „Пролог" постав не як доходове підприємство приватних уділовців, але як орган ЗП УГВР і Генерального секретаря закордонних справ УГВР, і мав служити їм як засіб, інструмент для виконування завдань, які на них поклали Президія УГВР і Провід ОУН в Україні в липні 1944 року, себто: інформувати західній світ про визвольну боротьбу українського народу на рідних землях і здобувати для неї моральну, політичну і матеріяльну допомогу.

Виконуючи такі доручення батьківщини, тодішній голова ЗП УГВР о. д-р Іван Гриньох і Генеральний секретар закордонних справ УГВР Микола Лебедь провели при кінці 1940-их років успішні заходи для одержання допомоги від державних і громадських чинників США, подібно, як таку допомогу одержували тоді, себто під час т. зв. холодної війни, політичні організації та установи інших поневолених Москвою народів. Одержана допомога у великій мірі вможливила М. Лебедеві ініціювати і, разом з такими членами та прихильниками УГВР, як М. Прокоп, Ю. Лопатинський, Омелян Антонович, Б. Чайківський, організувати в 1953 році Дослідно-видавниче об'єднання „Пролог". В тому ж часі о. д-р І. Гриньох ініціював створення Українського товариства закордонних студій в Мюнхені. Впродовж майже чотирьох наступних десятиліть це товариство і „Пролог" були видавцями спочатку двотижневика „Сучасна Україна", місячника „Українська літературна газета", а згодом, від січня 1961 року, – місячника „Сучасність", „Огляди радянської української преси" англійською мовою (щомісячно від 1957–1977 року), а далі – майже двісті наукових і публіцистичних праць з галузі української історії, літератури, мистецтва, культури загалом, суспільно-політичної думки, економіки, перекладів з чужих мов і тому подібне.

Як виразники програмових позицій і політики УГВР, ті видавництва зуміли об'єднати біля себе широке коло провідних діячів української культури, незалежно від їхніх політичних переконань чи світогляду. П. Содоль пише, що „Пролог" ніколи не був підпорядкований ЗП УГВР і що статут „Прологу" передбачає підпорядкування його уділовцям і дирекції. Якщо йдеться про перше, то це неправда. Содолеві як членові Середовища УГВР і як членові преси повинно бути відомо, що юридично питання взаємин між „Прологом" і Середовищем УГВР визначила спеціяльна комісія ще 7 грудня 1982 року в складі: Роман Ільницький – голова, члени – Микола Галів, Роман Купчинський, Микола Лебедь, Роман Борковський, Мирослав Прокоп. Комісія схвалила, що „Зверхнім органом дослідно-видавничого товариства „Пролог" є Закордонне Представництво УГВР... Голову „Прологу" вибирає Президія Закордонного Представництва УГВР після заслухання опінії урядуючої управи„Прологу". Такі самі принципи взаємин між Середовищем УГВР і „Прологом" були потверджені ухвалою Президії Середовища УГВР з 14 серпня 1989 року. П. Содоль каже, що керована ним управа фірми „Пролог" мусіла боронити свій „юридичний і безпартійний статус" перед небезпекою наступу Президії Середовища УГВР чи спроб ОУНз перебрати „Пролог". Дивно звучуть, бо ж ця сама Президія Середовища УГВР пропонувала Содолеві вибрати його головою „Прологу" і не мала ніяких застережень до інших членів його управи, але він це відкинув і на збори, на яких хотіли його вибирати, не прийшов. Для чого тоді вводити в блуд читача? Ні, причини цієї поведінки були інші, більше приземлені. Йдучи слідами свого попередника, Р. Купчинського, П. Содоль вирішив стати виключним володарем „Прологу" – без пов'язання з будь-яким громадським чи політичним чинником, передусім з Середовищем УГВР.

Більше світла на ті справи кидає розповідь Анатоля Камінського в його книжці, яка ще в 1996 року появилася в Нью-Йорку п. н. „Від насильної до мирної революції". Ось деякі уривки зі 108–109 ст.: „В березні 1991 року кінчалася чергова дворічна каденція Р. Купчинського на пості президента „Прологу", рівночасно він вже готувався на працю в Радіо „Свобода" і треба було обрати нового керівника на його місце. Президія Середовища УГВР плянувала висунути кандидатуру Петра Содоля, який до того часу заступав Р. Купчинського. Водночас Президія Середовища вимагала від Р. Купчинського звіту про фінансовий стан „Прологу". Не отримавши таких інформацій, Президія Середовища вибрала двох членів Президії Середовища – Миколу Галіва і Євгена Стахова, – як уповноважених одержати стосовні дані від бухгальтера „Прологу" (він же касир) – Стефана Вельгаша та запропонувала Управі „Прологу" включити обох в склад формальних уділовців „Прологу". Слід зазначити, що весь час уділовці були тільки формальними, а не фактичними власниками уділів. Обидва рішення були прийняті в присутності і за згодою Р. Купчинського і П. Содоля, які були членами Президії Середовища УГВР.

На двох перших зустрічах з С. Вельгашем, він частинно вияснив фінансовий стан „Прологу", який був таким, що вповні забезпечував і надалі порівняльно великі можливості продовжувати працю „Прологу" в найближчих роках.

На наступній зустрічі ситуація, а точніше постава Управи „Прологу", змінилася. Показалося, що керівники „Прологу" не є готові говорити далі про його фінанси і трактують це питання виключно як справу самої тільки Управи та у цілому щодо взаємин між Середовищем і Управою „Прологу" займають відмінне становище від дотеперішнього. 16 серпня 1991 року „Управа Прологу" анулювала самочинно попереднє рішення про введення М. Галіва і Є. Стахова в склад формальних уділовців „Прологу", а у заяві з цього ж місяця заперечила і відкинула обов'язуючу постанову про те, що Управу 'Прологу' вибирає Президія Середовища УГВР...". Треба припускати, що Управа „Прологу" під проводом П. Содоля, відчувала нелеґальність зламання обов'язуючої постанови про взаємини „Прологу" з Президією Середовища УГВР, тому як далі читаємо в книжці Камінського, того ж 16 серпня 1991 року Управа „Прологу" схвалила, що „теперішні уділовці корпорації прийняли постанову про те, що уділи корпорації не є і не будуть їх приватною власністю...". Проте вони не говорять, чиєю власністю ті уділи є або будуть. П. Содоль намагається виправдати зламання принципів, які пов'язували „Пролог" з Середовищем УГВР тим, що на конференції Середовища ЗП УГВР, як він каже, „розпустили ЗП (чим покінчили з 'мандатом краю') і створили Середовище". Це правда, що конференція Середовища ЗП УГВР у квітні 1987 року схвалила зміну назви, що було логічне, бо не можна було безконечно продовжувати виступати в характері представництва Української Головної Визвольної Ради, яку в Україні давно знищили комуністи. Отже, треба було пристосувати назву до реальної дійсности, себто до діяльности людей, які, живучи в діяспорі, визнавали основоположні документи УГВР, її політичну плятформу, і продовжували працювати на тих принципах.

Це була ґенеза Середовища УГВР. Вимовне те, що схвалюючи зміну назви, конференція 1987 року рівночасно схвалила постанову, в якій говориться, що „Середовище УГВР є цілевим ідейним, програмовим і організаційним продовженням ЗП УГВР, яке почало свою дільність у 1944 році на основі доручень Президії УГВР". („Ствердження і постанови Делеґатської конференції Середовища Української Головної Визвольної Ради", Нью-Йорк 1988, ст. 19). П. Содоль був на тій конференції 1987 року, там його вибрали членом Президії Середовища УГВР і там він схвалював згадану постанову про зміну назви.

Довготривалі заходи, щоб переконати П. Содоля завернути зі шкідливої дороги і знайти вихід зі ситуації, не давали і досі не дають результату. Це дуже шкода. Бо політична і громадська спадщина „Прологу" в наших українських діяспорних вимірах, також у приціли на батьківщину, доволі вагома. І серед співробітників та прихильників „Прологу" в ширших колах української громадськости чимало осіб, якими вона може гордитися. Отже, така спадщина зобов'язує також Петра Содоля, який цю спадщину перебрав. А в тім, ширшій громаді сьогодні невідомо, в якому стані „Пролог" і де він. А був він впродовж десятиліть загальнонаціональною цінністю і саме так вписали його в історію літописці нашої доби.

Мирослав Прокоп,
Нью-Йорк

Школа, якою опікується ЮНЕСКО, потребує також стипендій для бідних дітей

В гімназії багато відмінників.

На початку 1930-их років письменник Олександер Лебеденко написав книжку „Перша міністерська" про державну чоловічу гімназію в Черкасах. І коли я йшов до цієї гімназії наприкінці минулого грудня на зустріч із заступницею директора Надією Ананьєвою, то пригадував сторінки цієї книжки. У царській гімназії була сувора дисципліна. Швайцар біля дверей ретельно стежив за тим, щоб стрілки на великому дзигарі не відхилялися від часу на директорському годиннику, а жоден з учнів не запізнювався. Килими, однакова уніформа, хвилююче очікування на гімназисток, які приходили на спільний Молебень...

Нічого цього в сучасній гімназії немає. Багато років вона взагалі була не гімназією, а першою міською середньою школою з усіма притаманними радянській школі перевагами і вадами. На перший погляд, і тепер тут – школа. Грюкають двері з подвір'я, бо заходять діти саме через них. Про швайцара чи сумирний рух у коридорах годі й говорити... Але тут усе ж – гімназія, асоційована школа ЮНЕСКО. У її перевагах над провінційною гімназією минулого я переконуюся з розповіді Надії Ананьєвої.

– 1 вересня 2000 року наша гімназія відзначатиме своє 120-річчя. Наші діти навчаються за академічною програмою, і рівень знань у багатьох дітей дуже високий. Понад 40 вчителів навчають дітей 15 чужинським мовам. Щойно додалися в програмі іврит та італійська мова. Спілкування у школі дозволяється тільки українською і англійською мовами.

– Але ж є батьки, які спілкуються з дітьми російською мовою? - зауважую я.

– Так, проте інструктивне викладання ведеться українською мовою, і батьки з цим погодились. За рік чи два ми не можемо повністю перейти до спілкування українською мовою на побутовому рівні. Це досить складне питання, але воно вирішується.

Наша бібліотека чужинської літератури налічує 9 тисяч томів. Багато видань нам подарували друзі зі США, Канади, Великої Британії. Кожен вчитель, кожен учень, буваючи за кордоном, привозить щось до бібліотеки. Водночас слід сказати, що нам бракує просвітницьких, описових видань з географії, історії, прикладних наук. Ми маємо, наприклад, такий предмет як „Країнознавство США" – година на тиждень, тож дуже потрібні книги про цю країну. Дві години на тиждень, 68 лекцій на рік – „Американська література". Шкода, що ми не маємо читальної залі. Намагаємося обладнати таку залю в колишній майстерні, але бракує коштів. Кожна школа повинна мати читальну залю для тих дітей, які вже засвоїли матеріял, що вивчається, і могли б не марнувати свій час на лекції. А коли б ми мали доступ до електронної енциклопедії, то це було б ще краще!

– Чи гімназисти мають своє самоуправління?

– 22 жовтня минулого року відбулися перші вибори президента гімназії з 19 кандидатів, які претендували на цю посаду. У голосуванні взяли участь 207 учнів, 92 з яких віддали голоси за Євгенію Чернецьку, ученицю 10-ої кляси. Разом з нею 10 учнів ввійшли до шкільного парляменту, який опрацьовує конституцію гімназії.

– Чи існують стипендії для обдарованих дітей?

– Так. Першим іменним стипендіятом саме стала Ганна Кільченко з 10-ої кляси. Окрім інших здібностей, вони разом з молодшим братом добре співають. Але в хлопчика сталася біда – через захворювання, яке віднедавна шириться серед дітей України, він втратив волосся на голові. Причина хвороби досі не з'ясована. Але ровесники ставляться до хлопчика з розумінням, ніхто не глузує, не дошкуляє. Батька діти не мають, про них піклуються лише мама і бабуся. І ось ми знайшли можливість за рахунок благодійних внесків інших батьків виплачувати Гані Кільченко 50 гривень на місяць. Цій дівчинці встановив стипендію також Союз Українок Америки. Ми запрошуємо меценатів з української діяспори встановлювати свої іменні стипендії для обдарованих учнів з бідних родин. Ми можемо підготувати пропозиції щодо конкретних кандидатур.

– Ви сказали, що вчителі і учні привозять книжки до бібліотеки з інших країн...

– 14 вчителів гімназії вже побували в країнах, мову яких ми викладаємо. Але кожного разу ми просили заможних батьків придбати квиток для такого учителя, бо самі вчителі живуть дуже бідно. Щороку в США навчаються 4-7 наших учнів.

– Чи не стане гімназія елітною школою для дітей з багатих родин?

– У нас щороку оголошується конкурс на прийом до усіх клясів гімназії. Переможців олімпіяд з чужинських мов ми приймаємо лише за співбесідою. Відмінник складає іспит з англійської мови, щоб уникнути труднощів в майбутньому, бо мовний рівень у нас дуже високий. Але останнім часом у нас з'явилися діти, які навчаються за угодою з батьками. Якщо учень (і батьки) хоче навчатися в гімназії, але має недостатній рівень знань, то ми приймаємо такого учня за умови грошової допомоги батьків школі, більше працюємо з таким учнем і просимо батьків постійно спілкуватися зі школою, щоб дитина могла наздогнати інших учнів. І це не обов'язково діти з елітних родин. Ось прийшов до нас учень, який з батьками жив в Чілі і його рідною мовою була еспанська, а в нас він зміг продовжити навчання. Є дитина після семи клясів в Німеччині, є й після навчання в Нью-Йорку... До нас, на українську мову викладання, приходять діти, які навчалися в ліцеях і гімназіях Росії, не знаючи зовсім української мови. Ми орієнтуємось на особистість дитини. В гімназії навчається 650 дітей і ми знаємо кожного учня. В нашій школі – вільне відвідування, і ми цим пишаємось. Коли, скажімо, учень готується до олімпіяди, то дістає можливість присвятити цьому більше часу, а потім наздогнати свою клясу за програмою. Учні десятих і одинадцятих клясів мають день самостійної роботи. Ми прагнемо, щоб діти вивчали 6-8 предметів, а не 13-14, як скрізь, бо це може зашкодити здоров'ю дитини. Але цього ще не хочуть високі посадові особи. У нас дуже високий рівень вивчення не тільки англійської мови, а й математики, фізики. Вищий, ніж в американських школах. Щойно повернулися четверо дітей, які 6 тижнів навчалися в англійській школі. Ми почули їхню розповідь про враження. Ми хочемо брати участь в кожному проєкті чи конкурсі, але часто не знаємо про них. Дуже вдячні, що є програма „За досягнення у викладанні англійської мови і країнознавства США". За три роки її існування вже 10 наших вчителів відзначені нагородами. Вони отримали два комп'ютери для нашої школи. І звичайно, програма Акт підтримки свободи.

Низький уклін урядові США за впровадження програм, за якими щороку 200 переможців з України їдуть навчатися до Америки і повертаються в Україну, хоча умов для молоді в нашій країні немає жодних. Дай Боже, щоб після виборів Президента України реформи почали здійснюватися за нашого життя, а не відкладалися на майбутнє.

Адреса гімназії для тих, хто хоче спілкуватися з учнями: **вул. Кірова, 68, м. Черкаси 18000, Україна.**
E-mail: fcg@megastyle.com

Левко Хмельковський
(текст і фото)

Усі діти добре знають і англійську, і українську мови.

Наймолодші теж починають з англійської.

Комп'ютери – нагороди в конкурсах і подарунки спонзорів.

Лекцію можна слухати і на підлозі.

ЗВІДУСІЛЬ

Замість тигра влучили в лікаря

У Варшаві з цирку втекли три тигри. Двох з них негайно повернули до клітки, а третій заблукав у житловий район і поліція влаштувала на нього облаву. Під час стрілянини, яка зчинилася при появі тигра, був вбитий лікар-ветеринар, котрий мав приспати звіра спеціяльним зарядом. Поліція виправдовується тим, що була змушена стріляти до тигра у власній обороні, а також пояснює, що у „полюванні" брали участь випадкові люди з рушницями і кілками.

990 пар візьмуть шлюб одночасно

З нагоди святкування 990-річчя міста Ганой у В'єтнамі наступного жовтня одночасно візьмуть шлюб 990 пар заручених. Обряд супроводжуватиме ґрандіозний музичний концерт. За участь у колективному вінчанні кожна пара має заплатити по 35 долярів. Масовий шлюб організовує місцева організація комуністичної молоді.

Дванадцятирічний хлопчик погрожував президентові

Президент Колюмбії Андрес Пастрані дістав електронною поштою листа з погрозами, автор якого не приховував зворотньої адреси. За його житлом встановили стеження, телефон почали прослуховувати. З'ясувалося, що листа послав разом з ровесниками 12-річний син професора Самуеля Серано. Довелося батькові просити вибачення у президента.

Зброя до Анголи надійшла з Болгарії

Комісія ООН, яка контролює дотримання санкцій проти повстанців Анґоли, встановила, що їхнє озброєння походить з Болгарії. Проте уряд Болгарії пояснив, що ніколи не поставляв зброї Анґолі, а продавав її в Республіку Тоґо, звідки автомати Калашникова потрапили до Анголи. Повстанці платили за зброю діямантами.

США віддали військовий корабель Польщі

Минулого тижня на військово-морській базі в Норфолку США урочисто передали Польщі як членові НАТО військовий корабель „Кларк", один з двох суден, які посилять фльоту Польщі. "Кларк" став другим за розмірами кораблем польської військової фльоти.

Н. Каґаловська внесла позов до банку Нью-Йорку

Колишній віцепрезидент Bank of New York Наташа Каґаловська, котру тимчасово відсторонили від праці під час слідства у справі відмивання грошей, внесла судову скаргу на вище згаданий банк у Москві на суму 270 млн. дол. Н. Каґаловська була відповідальною за східньоевропейський відділ у Bank of New York і залишила працю минулого жовтня. Банк цю судову справу назвав „ неприємністю без будь-якої підстави".

Є що читати в Альманасі-2000

Цим листом хочу подякувати Українському Народному Союзові, зокрема редакції „Свободи", за надісланий мені Альманах-2000. Негайно виписую „мані-ордер", тому що цьогорічний альманах мене дуже зацікавив і викликав багато нових думок. Альманах цей – справжня цінність. Якби ви навіть нічого більше не зробили в цьому році, то УНСоюзі і „Свободі" належиться велике признання.

Микола Теслевич,
Фінікс, Арізона

ВІД РЕДАКЦІЇ: *Теплий лист нашого постійного читача і дописувача п. Теслевича дає добру нагоду нагадати іншим членам Українського Народного Союзу про своєчасний переказ на нашу адресу 12 дол. за Альманах-2000.*

„Ще можна почути скалічені вирази..."

Часопис „Свобода" стає кращим під кожним оглядом і це незаперечний факт. Так, нам прийшлось бути під натиском польської і російської мов і тому аж до нині можна почути скалічені вислови. В минулому мені прийшлось читати у „Свободі" – „він його трутнув", що походить з польського „tracil", а нашою мовою „штовхнув".

Або „прецін ти ж знав", що теж запозичене з польського przeciez. Приблизно рік тому було написано у „Свободі" „хрищення" замість „хрещення", бо польське krzyz, а наше – „хрест".

Ось принесли дитину до хрещення і священник, торкаючись лоба дитини, грудей, лівого і правого плеча, робить знак хреста, а хор співає „Всі ті, що в Христа охрестилися"...

Василь Климук,
Брендфорд, Кон.

Від редакції. *З приводу листа Василя Климука варто зауважити, що немає чіткої межі між лексикою споріднених слов'янських мов, а в ряді публікацій необхідно зберігати авторські діялектизми та запозичення, щоб передати кольорит тексту. Щодо „хрищення", то саме так наведено це слово в словнику Г. Голоскевича поряд з „хрестом", „хрестоносцем", тому що справді йдеться про визнання Христа, а не хреста.*

ХОЧ ЛИСТ І ПРИВАТНИЙ

Отак живуть в Чорнобилі...

„Наші дорогенькі Мар'ян і Іванка!

Живемо ми помаленьку. Іванові зробили операцію, та добра немає вже другий рік, а в мене так болять ноги, що ходжу тільки коло хати з паличкою. У мене закупорка внутрішніх вен. Але треба якось жити, поки не прийде смерть, бо живий в землю не полізеш. Життя у нас йде своїм чередом, не краще, а все гірше. Все дуже дороге. До нас немає ніякого транспорту, нічим до нас доїхати, а як комусь треба поїхати з села, то також не можна. Ще й на додаток вже другий тиждень сидимо без світла, бо відключили. Нас тут осталося 40 чоловік. Нам привозять автолавкою хліб, сіль, олію та інше, що нам треба. З пенсією, слава Богу, за той рік розплатилися. Наші дорогенькі, ви за нас не турбуйтеся, бережіть себе. Нехай вам Бог шле здоров'я! На цім до свідання. Цілуємо. Іван та Уляна".

Іван Макух,
село Опачичі ,
Чорнобиль, Київська область

*Листа з Чорнобильської зони переслав до редакції **Маріян П. Коць** із Лексінґтону, Н.Й.*

Листи

Ми створили товариство зв'язків з діяспорою

Ми нічого не знаємо про українців, які живуть в інших країнах, тому створили товариство зв'язків з діяспорою, до якого ввійшли мешканці Дрогобича, Борислава, Трускавця. Хотілося б читати українську пресу, що видається за кордоном. Покищо наші знайомі зі Львова тільки зрідка передають нам „Свободу".

Наша адреса: **82-300 м. Борислав, Львівської области, головна пошта, до запитання, п/п КА 589544.**

А. Іванців, А. Вуйтек, С. Білинський, Г. Кузьо, Р. Станчик, І. Ярош, В. Вовк

Таємний наказ генералів Росії

У березневому числі „Бюлетеня Об'єднання вояків і приятелів 2-ої дивізії УНА" (редактор Володимир Васьків) наводиться таємний наказ начальника генерального штабу Міністерства оборони Росії Анатолія Квашніна командувачеві 58-ої армії на Кавказі Владіміру Шаманову, який має забезпечити показ журналістам трупів негрів та арабів, щоб довести їхню участь в збройному опорі чеченців, показати також приклади жорстокого ставлення бойовиків до мирного населення республіки.

Військо має забезпечити вивезення хлопчиків віком 10-14 років з Чечні до Омська, де вони будуть розподілені до спеціяльних закладів військового виховання.

Водночас бюлетень наводить за матеріялами світової преси відомості про шпигунську діяльність виконуючого обов'язки президента Росії В. Путіна під час його служби в КҐБ.

Л. Костенко,
Юніон, Н.Дж.

Віддаймо належне славній дочці України

Якби Україна тепер була в іншому становищі, то не просили б ми у вас підтримки. А так, вибачайте, сподівання тільки на вас.

Ми просимо підтримати фінансово проєкт фільму „Прощання з віком", в якому через долю української селянки – ровесниці XX віку – постає доля України XX сторіччя. А сторіччя це не просте – такого кривавого ще не бачило людство. І селянка ця не проста – геніяльна народна художниця Катерина Білокур, чиє сторіччя ми будемо святкувати наступного року.

З її виставки у Парижі вкрали дві великі картини – „Цар-колос" та „Берізка" – шедеври самородка з України мали шалений успіх, вони дарували ситій країні вітамін духовности. В усі часи рідко якому художникові вдається залишити у своїй праці Дух святий.

На виставці творів української селянки Пабло Пікассо довго, мов загіпнотизований, стояв перед картинами в задумі, а потім назвав художницю геніяльною і схвильовано вигукнув: „Аби в нас була такого рівня майстерності художниця, ми змусили б про неї заговорити весь світ!".

Катерина Білокур – мистецький образ України. Але поруч з нею у фільмі пройдуть портрети багатьох жінок багатостраждальної нашої землі. Не дайте загинути нашому проєктові. Сценарій фільму ми вже маємо. Працю над фільмом треба закінчити до сторіччя художниці – до осені 2000 року. Наша кіностудія – Національна кінематека України – тепер не діє, як і інші студії України.

Мінімальний кошторис відеофільму – 30,000 дол. Наша адреса: **Ukraine – Україна, Київ-252032, вул. Комінтерна 5, тел. 380-44-227-8621, факс 235-5393.**
E-mail kievplt@sovamua.com
або **grozak@cttel,net**
З надією і вдячністю –

Ольга Самолевська,
режисер вищої категорії Національної кінематеки України, член спілки кінематографістів України, лавреат міжнародних та республіканських фестивалів

Довідка редакції: *У своєму режисерському активі Ольга Самолевська має вже декілька талановитих кінотворів. Зокрема –* ***„Sabat Mater"*** *– фільм про вічну любов та жертовність Матері, про красу, яка врятує світ – Нагорода міжнародного фестивалю у Монтекатіні, Італія, 1997, за кращу експериментальну роботу.*

„Memento Vivere" *– фільм про абсурдність суспільства, яке одночасно вдосконалює засоби знищення і засоби рятування унікального мікрокосму, яким є людина. Учасник міжнародних фестивалів у Гамбурзі, Німеччина, та Торонто, Канада, 1996 рік.*

„Пам'яті загиблих споруд" *– фільм про руйнацію київських соборів за часів комуністичного режиму. „Бронзова оранта" Першого всеукраїнського фестивалю християнських фільмів, 1995 р.*

„Я себе запитую" *– фільм про соціяльні та психологічні проблеми талановитих дітей. Учасник Міжнародної конференції „ЮНЕСКО INPUT", Москва, 1995 рік. Фільм відібрано для Всеевропейських телепрограм в Турині, Італія.*

„Буде багато світла" *– фільм про кілька молодих генерацій, принесених у жертву соціяльним катаклізмам у СССР. Золота медаль Всесоюзного фестивалю, Москва, 1987 рік.*

СПОГАДИ

Як гуцули за Байкалом бідували

З високої полонини дрібний дощик крапав... Гори наші лісом вкриті, але після останньої війни дуже ті ліси порідiли, вирубані москалями. Сокира ката вдарила і по людях. Коли вороги оточили мого батька і двох вуйків, вони відібрали собі життя, щоб не знати ганебного полону, а нас з мамою та іншими земляками били й вивезли аж за байкальські скелі. Оселилися ми в старій баржі. Сутужно там було жити, але українці навчилися ловити байкальську рибу і збирати яйця чайок на скелях. Озеро Байкал годувало українців. Описати неможливо, скільки тортур та принижень пережили невинні люди.

Коли ми повернулися додому, то побачили, що не тільки ліси вирубані, а й чимало московських приходьків оселилося в Карпатах. Тепер вони диктують свою волю. Мали надію, що в незалежній Україноньці діждемо змін на краще, але не так сталося, як гадалося. Роботи в нашій місцевості немає, а мої хворі, морожені в Сибіру ноги на дозволяють далеко їхати. Маю вже 62 роки. До того ж я малописьменна, бо так склалася моя доля, що не могла вчитися грамоти. Проте мені вдалося роздобути газету „Свобода", яку я з радістю перечитую. Пенсія в мене 47 гривень, але її не виплачують по півроку. Після торішньої засухи хліб дуже подорожчав, а до нового врожаю ще далеченько. Маю надію на допомогу дорогих українців з-за кордону. В горах у нас дуже гарно і я запрошую влітку в гості до моєї хати. Покажу вам в селі Ільці пам'ятник моєму вуйкові Онуфрієві Манчукові, закатованому кагебістами. Він був письменником.

Ганна Зуб'юк,
село Ільця, Верховинського району
Івано-Франківської области

Як комсомольці свято „відзначали"

У невеликому селі Безсали Лохвицького району на Полтавщині люди готувалися до свята Воскресіння Христового: пекли паски, варили холодці, фарбували яйця... Я саме закінчила сім клясів і готувалася до вступу в педагогічний технікум. Для цього треба було стати комсомолкою, що я й зробила. Перед святом секретар комсомольського осередку Андрій зібрав нас і попередив, що ми теж маємо „відзначити" Великдень. Усі гукнули: "Добре!". Церква в нашому селі була невелика, дерев'яна. У дворі – дерева, лавочки... Люди довкола церкви розставили паски і священик після служби вийшов їх освятити. По той бік вулиці в клюбі зібралися комсомольці й дивилися, як священик святитиме паски. Ледве він вийшов з церкви, як комсомольці почали бігати довкола огорожі, галасувати, бити палицями по штахетах. Але священик закликав людей не зважати на той галас. На село ця витівка справила погане враження. Люди осуджували не тільки молодь, а й батьків, які допустили таке блюзнірство. Тож тепер батько пильнував за мною і коли я зібралася йти з хати, запитав: „Ти куди, доню?" Відповідаю, що йду на комсомольські збори. А він каже: „В нашому роді не було бандитів і не буде". Не пустив мене батько на збори. А потім за мене комсомольці узялися. Думала, що й виключать, а тоді – кінець мріям про навчання. Але обійшлося...

Паша Ємець,
багатолітній в'язень сибірських таборів,
Каліфорнія

Не той вантаж...

(Закінчення зі стор. 12)

дом додому. Оці дві справи позначились пізніше негативно на затриманих моряках з „China Breeze". Їхній домашній арешт під час слідства був суворішим. Крім того, якби моряки знали трохи раніше, що в українській громаді є адвокат, котрий ще ні разу в суді не програв щодо повернення платні, зароблені ними, то після звільнення моряки „China Breeze" не поверталися б додому з порожніми кишенями.

Мабуть, ще не один раз буватимуть тут гості з України, котрим потрібна буде допомога – це якраз одна з причин, що спонукала мене написати цього листа.

Гюстон – це американський центр нафтової промисловости, тут великий порт та славний на весь світ медичний центр. У нас гостювали українські нафтовики, було кілька родин, що лікували важко хворих дітей, відвідував нас колишній амбасадор Юрій Щербак. Дуже було б добре, якби Україна мала б тут свого консула. На жаль, в сучасній економічній кризі, це додаткова витрата грошей – це те саме, що забирати хліб від пенсіонерів, чого ми не хочемо. Тому тутешній українець Григорій Бучай згодився стати почесним (безплатним) консулом України в Гюстоні. Амбасадор Є. Щербак передав цю пропозицію Президентові Л. Кучмі, який дав свою згоду. Чекаємо затвердження Державним департаментом цієї посади.

Хто не пожив в Америці, той не усвідомлює, якої страшної шкоди суспільству заподіює наркоманія. Наркотики ведуть до злочинности. Наші психологічні лікарні і тюрми переповнені молоддю, що з наївности спокусилися на це лихо. На цвинтарях можна знайти і українських дітей, що загинули від наркотиків.

Америка була змушена оголосити війну інтернаціональній мафії, що постачає сюди наркотики. Ми, громадяни Америки українського походження, любимо Україну, але ми теж любимо своїх дітей. Тому торгівцям наркотиків не можемо співчувати, звідки б вони не походили.

Головним ініціятором перевезення наркотиків був грек – „господін Калес", арештований в Атенах. Він виявився власником агенції, що наймала українських моряків в Одесі, він спільник власника корабля „Cannes", де американська служба знайшла 4 тонни кокаїни, і також власник корабля „China Breeze". Але він це сам не міг робити, у нього мусіли бути спільники і в Південній Америці, і в Европі, і в США. Іншими словами – він член інтернаціональної мафії. Тому немає нічого дивного в тому, що американська служба найняла агента, щоб вліз у ту мафію і допоміг її знешкодити.

Газети пишуть, що це все сталось, щоб кинути в тюрму українського капітана. Чи так це? Мафіозний туз Калес арештований; в нього конфісковано мільйони долярів; мафія втратила наркотиків на суму понад 500 мільйонів долярів лише на одному кораблі. У цій грі капітан із затриманими моряками з Одеси – це малі пішаки. Можна дискутувати, чи вони були свідомими учасниками, чи ні. Суд визнав, що три українські моряки включно з капітаном, брали свідому участь у контрабанді.

Газети обурюються, що всі пакети з наркотиками не були показані на суді. Тут звичайне непорозуміння. Завдання першого суду було вирішити, чи звинувачені винні в перевезенні наркотиків в кількості понад п'ять кілограмів. Для цього вистачило показати на суді лише два із 194 пакетів (по 20-25 кілограмів кокаїну в кожному), конфіскованими з „China Breeze".

Коли 11 членів екіпажу поверталось додому, ми журились, чи цей випадок не позначиться на них неґативно. Звернулись за порадою до адвоката прокуратури. Відповідь була проста: факт, що їх звільнили без суду – це найсильніший доказ їхньої невинности.

Закиди, нібито американці, затримавши судно, порушили інтернаціональні закони – безпідставні. Це відразу використав би захист, арешт був би визнаний протизаконним і судова справа на цьому б скінчилась.

Арешт корабля, як з'ясував суд, – це наслідок співпраці грецьких та американських правоохоронців, бо в день затримка судна Калес та його спільники були арештовані грецькою поліцією в Атенах. Грецький поліцейський Константин Бургас був свідком у Гостонському суді. Грецька поліція мала леґальний дозвіл підслуховувати телефон Калеса. Весь зв'язок з „China Breeze" був записаний.

Ніколас Зервос, старший помічник на судні – це якраз і був агент американської служби. Він заховав на судні електронний пристрій стеження. Американська служба постійно знала, де знаходився корабель. Коли виникло питання про фальсифікування курсу судна, захист не міг заперечувати фактів та свідків і сам капітан мусів врешті зізнатись про фальсифікацію.

Найтяжче звинувачення проти чотирьох підсудних з України було те, що вони раніше успішно перевозили кокаїну тричі – до Маямі, Греції з Італією і до Іспанії, і їх арештували аж на четвертому рейсі.

Після фактів, представлених прокуратурою, капітан Сергій Курдюков вже не міг казати, нібито не знав, що його корабель віз наркотики. Мовляв, потрапив у пастку: йому та його родині мафія загрожувала покарою, якби він відмовився виконувати її розпорядження. Його арґументи лаву присяжних не переконали. Присяжні звільнили Сергія Любиковського, бо прокуратура довела, що він лише вантажив пакети. Докази, що він знав, що в тих пакетах були наркотики, не виявились переконливі.

На днях повинен появитись друкований перепис судової процедури, приблизно на 1,200 сторінок. Він буде доступний для зацікавлених і знаходитиметься в судовій бібліотеці в Гюстоні.

Наш досвід можна звести до висновку: піклуватися підсудними за наркотики – нелегка справа. Щоб мати доступ до людей під домашнім арештом, потрібно перейти спеціяльну поліцейську перевірку. Ми її перейшли і маємо певне довір'я. Одначе його легко втратити, коли маєш справу з винними. Ми не ідеалізуємо українців ні в США, ні в Україні, і розуміємо, що і серед нас, як і серед інших народів світу, можуть бути неморальні індівідуми, зловмисники, здатні втягнути у злочин невинних. І тим невинним нашим людям доведеться шукати допомогу, можливо, ще не один раз. Ми також розуміємо, що винні мусять відповідати за свої дії.

Україні, щоб стати сильною державою, потрібні люди активні, ініціятивні, але – чесні.

Ігор Кошман,
Гюстон, Тексас

ЗВІДУСІЛЬ

Військові навчання п'яти країн НАТО у Косові

У Косові розпочалися військові навчання НАТО під назвою "Динамічна відповідь - 2000", в яких, разом з миротворчими силами альянсу, розташованими в краю, беруть участь американські, польські, румунські, голляндські та арґентинські вояки. Метою першого етапу навчань є перевірка спроможности швидкого пересування підрозділів до реґіону на випадок кризи. Навчання триватимуть до початку квітня.

Список найгрізніших злочинців діє вже 50 літ

50 років тому Федеральне бюро розслідувань США впровадило список десяти найгрізніших злочинців, які розшукуються в світі. Така особа перебуває в списку аж до її затримання, після чого добирається нове прізвище з числа пропозицій, які подають 56 відділів ФБР. За цей час в списку фіґурувало 458 осіб, з яких затримано 429, причому 134 з них – з допомогою населення.

„Штучні" поросята

Британська фірма PPL Therapeutics вивела шляхом клонування п'ять поросят, які на відміну від „штучної" вівці Доллі з'явилися на світ дещо іншим методом. Експеримент може створити тварини, клітини і органи яких можна буде пересаджувати хворим людям.

Суд закінчився боєм

В польському місті Єленій Ґурі під час судового розгляду справи 8 чоловіків, звинувачуваних в бандитизмі і вбивствах, сталася збройна сутичка, в ході якої підсудні кинули дві гранати і зі зброєю прорвалися до коридору, де двох підсудних було вбито. Один з них був ватажком банди. Затримані шестеро інших і дві особи, які підозрюються у передачі зброї підсудним. Легко поранено трьох поліцейських. У пресі з'явилися вимоги встановити в судах клітки для особливо небезпечних злочинців.

Новий доляр матиме золотий колір

Нинішнього року США вводять в обіг нову долярову монету, на якій буде зображена індіянка з дитиною. Щоб уникнути ускладнень, які виникли при попередній спробі впровадити долярову монету з портретом суфражистки С. Антоні, котра мало відрізнялася від 25-центівки, новий доляр буде золотого кольору. Американці прихильно сприйняли новину і тому карбування нових монет прискорено до 5 мільйонів штук на день.

Югославія не приймає теорії "гуманітарної інтервенції".

Про це заявив міністер закордонних справ Югославії Живадін Йованович у бесіді з журналістами. "Жодні країни або реґіональні організації не мають права втручатися у внутрішні справи інших країн під приводом захисту прав людини", – підкреслив глава югославського МЗС.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Три дні з думкою про Гоголя

М. Садовська, Т. Нюєр і Ю. Китастий виконують народні пісні.

Коли ми своєчасно писали про задум невтомної аванґардистки, режисера і керівника групи „Яра" Вірляни Ткач влаштувати молодими силами „Дні Гоголя" в Нью-Йорку, то ніяк не сподівалися, що вони знайдуть такий широкий відгук та таку кількість як учасників, так і глядачів з молодшого покоління американського та українського походження.

Три дні на початку лютого заля Українського Інституту Америки була вщерть виповнена учасниками і глядачами, які з великою цікавістю прислухувалися до виконавців, дарма, що ті були різномовні й належали до різного етнічного коріння. Це засвідчує магічну силу, що її вміє викресати Вірляна Ткач своїми програмами, в яких завжди поєднує з українським елементом також американський, або ще дальший, як от бурятський.

Гоголь – це була тема десятої програми, що її вивела В. Ткач в УІА з поміччю цілого ряду мистців, акторів, музик і художників. Про них усіх мали можливість глядачі довідатися із вичерпної програмки, яку кожний отримував при вході. Численні глядачі, що не переставали у цих трьох днях припливали до заль УІА, мали нагоду оглядати фільми за творами Гоголя із різних країн та різних років, що ішли без перерви у нижній залі УІА.

В горішних залях можна було оглядати світлини, картини художників різного походження, а також, у суботу, виступи танцювальної групи „Коло" під керівництвом Каті Колцьо. В концертовій залі суботній вечір виповнили відомі вже музики Юліян Китастий, Маріяна Садовська і співачка традиційних індіянських, боснійських і російських пісень Трістра Нюєр, що захоплювали численну публіку, у великій більшості не українську, традиційними народними українськими піснями. Нову поему Христини Турчин, що навчає тепер літературу та творче писання в університеті В. Петерсона, читали члени групи „Яра" Ксеня Пясецька, Дженніфер Рон і Мередіт Райт. На закінчення Євген Гуц, творець Нової Номади і керівник групи „Гоголь-борделло" читав свої гуморески. Останній день фестивалю виповнило читання з нової п'єси Мейсона Ґолдена, опертої на оповіданні Гоголя „Портрети".

У фестивалі брала участь велика група мистців, режисерів, акторів різної народности та різного походження. Уміння їх усіх згуртувати у програмі, що має українське підложжя, дарма що без традиційних шароварів і коломийки – це винятковий організаційний та режисерський дар Вірляни Ткач, який вона постійно розвиває. Докладна програмка з інформаціями про усіх виконавців вказує ясно на міжнародний характер фестивалю.

О. Кузьмович

Напередодні ювілейного концерту „Думки" в Нью-Йорку

Коли в кінці 1940-их і на початку 1950-их років до США прибула нова хвиля українських іміґрантів, то по всіх осередках їхнього поселення постали різні нові організації, між ними мистецькі ансамблі, зокрема хори. І спершу майже всі вони процвітали і розвивали свою мистецьку діяльність.

Однак проминуло понад 50 років – і з тих хорів залишилася тільки мала жменька. Ньюйоркська метрополітальна округа є одна з тих, у якій далі активно і дуже плідно діє мистецька одиниця, заснована понад 50 років тому – український хор „Думка".

Заснована у жовтні 1949 року групою новоприбулих ентузіястів хорового мистецтва, „Думка" у неділю, 9 квітня ц. р., влаштовує ювілейний концерт з нагоди свого 50-річчя. Концерт відбудеться о 2-ій год. по полудні в авдиторії Cooper Union (3-тя Авеню і Схід 7-ма вул. в Нью-Йорку). Хором диригуватиме музичний керівник Василь Гречинський, акомпаньюватиме Євгенія Палей. Співучасником концерту буде тенор Володимир Гришко, народний артист України, соліст Київської та Метрополітальної і Міської опер у Нью-Йорку.

На цьому концерті хор „Думка" виконає твори Д. Бортнянського, С. Гулак-Артемовського, Ф. Колесси, А. Кос-Анатольського, Р. Купчинського, М. Леонтовича, М. Лисенка, С. Людкевича, О. Нижанківського, П. Ніщинського, М. Ракова, Є. Савчука та Є. Станковича.

Протягом 50 років метою існування хору „Думка" було і залишається плекання української хорової спадщини. Спершу як чоловічий хор, а від 1959-го – як мішаний, хор „Думка" пропаґував українське хорове мистецтво по різних містах США та Канади, як також здійснив дві концертові поїздки по країнах Західньої Европи. У 1990 році хор дуже успішно концертував по ще тоді совєтській Україні, де його вітали з великим ентузіязмом.

З репертуаром, який включає українську народну, клясичну та церковну музику, хор „Думка" виступав у Карнеґі-голл, Тавнт-голл, Медісон Сквер Ґарден, Ейвері Фішер-голл, у Лінкольн-центрі та катедрі св. Патрика у Нью-Йорку; у Нюарк Симфоні-голл та Ґарден Стейт Артс-центрі у Нью-Джерзі; в Кеннеді-центрі у Вашінґтоні, Д. К.; як також у відомих концертових залях багатьох інших міст Америки і Канади.

Під час своїх двох поїздок до Західньої Европи хор „Думка" співав у відомих залях Лондону, Бредфорду і Манчестеру в Англії, як теж Зальцбурґу, Мюнхену, Саверну, Карльсруґе та Страсбурґу. Під час турне по Україні в 1990 році „Думка" співала у Львові, Києві, Каневі та Полтаві. Коли у 1992 році до Північної Америки прибула Державна національна хорова капеля України „Думка", під мистецьким керівництвом маестра Євгена Савчука, то ньюйоркська „Думка" взяла участь у кількох концертах своєї київської посестри.

Продовж існування хору „Думка" диригентами були – Леонтій Крушельницький, Ігор Соневицький, Олександер Микитюк, Іван Задорожний, Олександер Берник, Семен Комірний, а від 1991 року по сьогодні – Василь Гречинський. Крім того, жіночим хором „Думки" диригували Роман Степаняк та Іван Жуковський, „Молодою Думкою" – Роман Степаняк, Іван Недільський, Яра Кекіш-Літош і Семен Комірний, чоловічим хором диригував Адріян Бриттан, а жіночим ансамблем хору „Думки" – Михайло Лев.

Від часу свого заснування у 1949 році хор „Думка" здобув багато нагород і похвал за свою мистецьку діяльність. Однак найвище признання прийшло у 1995 році, коли хор став лавреатом премії Миколи В. Лисенка. Цю нагороду присудили хорові „Думка" Міністерство культури України, Спілка композиторів України та Всеукраїнська музична спілка, тобто три організації, які в 1982 році заснували премію Миколи В. Лисенка.

Протягом 50 років існування хор „Думка" збагачував культурно-духовне життя української діяспори, як також знайомив американську, канадську та европейську публіку з надбаннями українського хорового мистецтва. Це хор „Думка" пляную робити і в майбутньому. Ювілейний концерт у неділю, 9 квітня ц. р., у залі Cooper Union у Нью-Йорку – це новий доказ, що хор „Думка" живе, творить і співає, тим роблячи дальший вклад у розвиток українського хорового мистецтва.

Василь Тершаковець

Хор „Думка" виступає у каплиці Кіркпатрика Ратґерського університету.

Феномен Олександра Кошиця

Незабаром після проголошення Української Народної Республіки 1918 року, згідно з рішенням Директорії і Головного Отамана Військ УНР Симона Петлюри, Олександер Кошиць створив Українську республіканську капелю і вирушив у велике гастрольне турне по країнах Европи, а потім і Північної Америки. Ці гастролі виявилися воістину тріюмфальними. Кошиць, мов біблійний пророк, звіщав народам світу про те, що є на земній кулі держава – Українська Народна Республіка, а не колонія Росії, є українська нація. Є великий український народ, який зберіг свою прадавню і славну історію, багатющі традиції та високу відмінну від інших музичну культуру.

Представники різних націй та народностей, слухаючи спів капелі з Кошицем на чолі, навіть не розуміючи нашої мови, поринали в українську музичну стихію, захоплюючись її красою та багатством. Безмежно вражені почутим і побаченим (йдеться про вишукані національні строї співаків) вони повторювали: „Так ось вони які, українці! Їхні чарівні пісні-самоцвіти! Ось вона яка, їхня Україна!"

Саме в такий спосіб народи світу відкрили для себе Україну. Олександер Кошиць зі своєю Капелею та Українським національним хором (так вона стала називатися після реорганізації) зробив набагато більше для популяризації Української держави в широкому світі, ніж усі дипломатичні місії разом взяті.

12 вересня 2000 року минає 125 років з дня народження великого українського хорового диригента, талановитого композитора і вченого-етнографа, мудрого педагога і вірного сина України Олександра Кошиця.

За совєтського режиму його ім'я в Україні заборонялося навіть згадувати. Його превчудові світські і духовні твори не виконувалися.

Відколи Україна здобула свою незалежність, поступово повертаються імена десятків, сотень славних синів і дочок нашого народу, їхня безсмертна спадщина. Така нагода настала і для імені славного Олександра Кошиця та його творчости.

Останнім часом з ініціятиви і старанням нас обох (Володимир Климків, Вінніпеґ, диригент хору імені О. Кошиця, і Михайло Головащенко у Києві), завдяки скромному спадкові св. п. Тетяни Кошиць та фінансовій підтримці українських організацій Канади, перевидано „Спогади" Олександра Кошиця, його щоденник „З піснею через світ", а також невеличку, але дуже цікаву книжечку „Слово про українську пісню й музику".

Тепер я (М.Г.) завершую роботу над двотомником „Феномен Олександра Кошиця". Ця капітальна праця обсягом 1,500 – 1,600 сторінок включатиме спогади про великого маестра, його сучасників, друзів та шанувальників таланту; матеріяли і документи, про життєвий і творчий шлях Олександра Кошиця. Це, насамперед, статті Кошиця на мистецькі і політичні теми та статті про нього різних авторів, численні рецензії світової преси на тріюмфальні виступи Української республіканської капелі, а пізніше Українського національного хору під його орудою в Европі та в Північній і Південній Америці. І звичайно ж, матеріяли, що стосуються діяльности Олександра Кошиця на Вищих диригентських курсах у Вінніпезі, де навчалися керівники для українських хорів на Американському континенті. І нарешті, багатюща епістолярна спадщина Олександра Кошиця, що включає як листи маестра, так і листи до нього численних діячів культури і мистецтва, рідних і друзів.

Як не прикро, видати цей двотомник в Україні немає найменшої можливости, оскільки державні видавництва через велику фінансову скруту фактично не функціонують. Якщо ж вони щось і видають, то тільки за кошти спонзорів.

У зв'язку з цим звертаємося до вас, дорогі брати-українці, з проханням допомогти у справі фінансування видання згаданого двотомника.

125-річний ювілей Олександра Кошиця відзначатиметься в Україні на державному рівні. Нема сумніву, що так само широко відзначатимуть й українці світу. Тож видання двотомника „Феномен Олександра Кошиця" було б найкращим подарунком до ювілею нашого великого митця, який все своє життя і талант поклав на вівтар музичної культури рідної Вітчизни.

Імена всіх щедрих жертводавців будуть вміщені на першій сторінці нашого двотомника, отже, вони золотими літерами будуть вписані на скрижалі історії української музичної культури часів перших років незалежної України.

Згідно з калькуляцією видавництва „Дніпро", яке здійснюватиме видання двотомника, затрати на це становлять 25,980 ам. дол.

Гроші, на які будуть виставлені посвідки до податку – Income tax, – просимо пересилати на адресу кредитової спілки „Карпати" у Вінніпезі, додаючи: **O. Koshetz Pubication Account, Acct. #20011000 77578 – Carpathia Credit Union, Ltd., 950 Main Street, Winnipeg, Manitoba, R2 W 3P4, Canada.**

Володимир Климків,
Михайло Головащенко

НОВІ ВИДАННЯ

Пам'яті відомого фольклориста

Відійшов у вічність Михайло Пазяк – український фольклорист та етнограф, літературознавець, перекладач, збирач, дослідник і видавець народних прислів'їв та приказок.

Народився він 29 вересня 1930 року в селі Илем'ї (нині Ілемні) Долинського повіту Станіславського воєводства . З самого малечку жив у світі народних пісень, казок та легенд. До хати Михайла Пазяка, батька вченого, славного илем'янського стельмаха й коваля, зимовими вечорами збиралося численне товариство з усього кутка погомоніти про життя, почути народні перекази та легенди. Хоч щасливе дитинство, позолочене казковим маревом народних вірувань, жорстоко обірвала війна.

Хлопчикові, який пас по горах батькові вівці, судилося бути випадковим свідком кривавого бою вояків УПА з ворогом під Аршицею, загибелі українських юнаків між Лугами та Илем'ям, страшного розстрілу хлопців-повстанців коло самого Илем'я, над річкою Илемкою. Війна принесла з собою свій власний світ і свій власний фольклор – чорний і похмурий, сагу безмірного людського страждання. Ще страшнішими були повоєнні роки – голоду і кривавої „червоної мітли", що все змітала з цього світу, не шкодуючи ні старих, ні малих.

З 1951 до 1956 року Михайло Пазяк – студент Чернівецького університету ім. Юрія Федьковича. Зі своїми товаришами об'їздив майже всю Буковину, записуючи народні пісні і легенди. Пізніше вчителював на Поділлі (у селі Княжполі на Кам'янеччині). Усім серцем намагався прищепити своїм учням любов до рідного слова. Записував народні пісні і схиляв до записування своїх учнів. За народні скарби, надіслані до Академії наук України з Княжполя, отримав подяку від Максима Рильського.

З 1959 до 1961 року Михайло Пазяк – аспірант Київського педагогічного інституту (нині Національний педагогічний університет ім. Михайла Драгоманова). На основі архівних матеріялів і власних записів із Путильщини написав працю про народнопісенну основу поезії Юрія Федьковича. У подальших роках працював у видавництві „Дніпро".

З 1971 року до останнього свого дня працював в Інституті мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. Максима Рильського НАН України. Їздив у фольклорні експедиції по всій Україні. Записував, упорядковував і укладав збірки народної творчости. Основні дослідження: „Юрій Федькович і народна творчість" (1974), „Українські прислів'я та приказки. Проблеми пареміології та пареміографії" (1984), „Народнопісенні мотиви в ліриці Юрія Федьковича" (1961), „З фольклористичної спадщини Юрія Федьковича" (1963), „Збірка прислів'їв Матвія Номиса (1984), „Матвій Номис як фольклорист та етнограф" (1993), „Поетика народних дум, її джерела і традиції (на матеріялі варіянтів „Думи про втечу трьох братів з Азова, з турецької неволі" (1997). Докторська дисертація „Українські прислів'я та приказки. Проблеми генези, семантики і жанрово-поетичної структури" (1991). Народнопоетичні збірки: „Українські прислів'я та приказки" (1976, 1984), „Прислів'я та приказки" у трьох томах (природа, людина, взаємини між людьми).

Св. п. Михайло Пазяк

Перевидав у 1993 році славетну збірку Матвія Номиса „Українські приказки, прислів'я й таке інше" (1964). Редагував часопис „Народна творчість та етнографія". Життєвою мрією вченого було видання пісень рідного села, що їх він записував майже від трьох поколінь своїх найдорожчих земляків. Однак смерть зупинила роботу на півдорозі.

Відхід у вічність українського фольклориста оповиває глибоким жалем нашу культурну громадськість і водночас спонукає всіх, хто йде шляхом служіння рідному народові, – працювати ще пильніше на цій ниві. Бо велика вона і благородна, та, як сказано у Святому Письмі, „робітників мало, тож благайте Господаря жнива, щоб на жниво своє Він робітників вислав..."

Світла пам'ять про невтомного трудівника на ниві фольклористики завжди залишиться у наших серцях.

Колеги та побратими вченого

Ще раз про фестиваль „Нашого цвіту – по всьому світу"

Не загубімо розпочату справу

Від вересня минулого року триває підготовлення до щорічного Міжнародного фестивалю „Нашого цвіту – по всьому світу", Організаційний комітет очолює віце-прем'єр-міністер України М. Жулинський. Взяти участь в ньому виявили бажання майже всі причетні до діяспорної тематики вітчизняні кіномитці.Зокрема свої відеострічки запропонували С. Дудка (режисер) та В. Колодяжний (автор сценаріїв). Їхній триптих „Відень та Україна" висвітлює стан україністики у Віденському університеті. „Український дім пана Маркіяна" – розповідь про Марка Припхана, уродженця Івано-Франківщини, який від 1930 року проживає у столиці Австрії, Завдяки його ініціятиві та коштам в Австрії засновано український культурний центр „Український дім", який нині є місцем проведення численних творчих імпрез. Ще один твір мистців – „Ігор Гук – людина Европи" – оповідає про видатного українського хірурга, члена багатьох міжнародних наукових товариств, який нині працює в клініці Віденського університету.

Кілька фільмів представив відомий режисер, лавреат Шевченківської премії В. Сперкач. Це „Повернення синів" (автори сценарію Ф. Зубанич, В. Сперкач) – про українця з Едмонтону В. Маковецького, який започаткував серійне виробництво вареників і передав свій досвід підприємцям в Україні. „Вони чекати не можуть" (автори сценарію – Б. Дяченко, В. Сперкач) – розповідь про благодійництво Євгенії Пастернак, яка пожертвувала 100 тисяч долярів на харчування для потребуючих в Україні, а також протягом вже багатьох років надає допомогу літнім людям, зокрема й українцям, у Канаді. Історію переселення запорізьких козаків на Кубань і теперішнє життя-буття нащадків запорожців подає ще один фільм В. Сперкача (автор сценарію В. Дяченко) – „Кубанські козаки. А літ вже двісті...".

Фільм львівського тележурналіста Е. Занюка „Візія Петра Яцика" – про канадського мільйонера, підприємця, президента Ліги українських меценатів, почесного доктора багатьох американських університетів, в яких на його кошти студіюють україназнавство.

Перша хвиля української еміґрації до Канади – в ігровій повнометражній стрічці М. Іллєнка „Фучжоу".

В державному кіноархіві віднайдено ще три фільми, які відповідають умовам фестивалю. Зарубіжні ж українські мистці покищо представлені одним лише В. Вексеєм (Челябінськ) фільмом „Квіти Уралу – Кобзарю". Щойно із Торонто (Канада), від СФУЖО надійшло повідомлення про наявність кількох відеострічок. Готується представити фільми і Український Братський Союз.

Проте для того, щоб телебачення розпочало демонстрацію фільмів-учасників, необхідно мати їх щонайменше 30. Отже, нині лише від вас, наші шановні українці світу, залежить доля фестивалю „Нашого цвіту – по всьому світу". Великі і малі інституції – громадські, громадсько-політичні, культурно-просвітні, освітні, релігійні, наукові, жіночі, молодіжні, допомогові, спортові, бізнесові, мас-медійні та інші, а також особи, які мають відеофільми з діяспорної тематики – не гайте, зголошуйтесь якнайшвидше до участи у фестивалі.

Адреса Організаційного комітету фестивалю: **Україна 01034, Київ, а/с507. Тел.: (380)244-2911, факс: 38044) 513-7132, e-mail:ukr-svit@iptelecom.net.ua**

Ігор Винниченко,
голова секретаріяту фестивалю

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

БУДЬТЕ ЗДОРОВІ

Зомління – що треба робити?

У повсякденному житті часто доводиться надавати допомогу в разі раптової непритомности, тобто зомління. Але треба мати на увазі, що зомління може бути ознакою захворювання серця і судинної системи, хоч частіше воно не є ознакою ураження серцевосудинної системи.

Тому справжнє зомління треба відрізняти від приступу слабости, млости чи запаморочення, що супроводжується непритомністю, а також від епілептичного приступу, гострої внутрішньої кровотечі, порушень мозкового кровобігу та гістерії.

Що ж треба робити при справжньому зомлінні?

Покласти хворого на спину. Піднести нижні кінцівки на 15-20 см вище голови, щоб збільшити приплив крови до верхньої частини тіла. Розстібнути комірець, розслабити пояс штанів. Зміряти пульс. Забезпечити доступ повітря. Коли хворий опритомніє, його треба повільно посадити, а потім звести на ноги.

Що ж треба робити, щоб запобігти частому зомлінню? Для цього служба „Здоров'я" радить : Не слід приймати гарячі ванни. Від часу прийому гіпотензивних ліків (тих, що знижують тиск крови), не слід різко вставати з постелі – особливо тим, у кого є множинні варикозні розширення вен нижніх кінцівок. Жінкам не слід носити тугі (тісні) елястичні пояси, які, стискуючи тіло, спричиняють зменшення відпливу венозної крови від нижніх кінцівок і тим самим сприяють розвиткові набряків.

Будьте уважні до свого здоров'я! В разі повторного зомління треба звернутися до терапевта або невропатолога. (За матеріялами медичної газети України „Ваше здоров'я", число за 26 червня 1999 р.).

Наркоманія – страшне явище

За матеріялами вищезгаданої газети (число за 3 липня м. р.) кількість споживачів наркотичних засобів в Україні складає за оцінкою Міністерства внутрішніх справ, біля 700 тисяч осіб. А середня тривалість життя наркоманів – трохи більше 30 років. До групи підвищеного ризику належать учні-підлітки, студенти, боми (або бомжі), безробітні тощо. Таким чином, ця проблема набуває великого соціяльного значення.

За офіційними даними, 90 відсотків наркоманів не досягли 25 років, серед них – кожна третя жінка. До того ж, останнім часом спостерігається тенденція подальшого омолодження наркоманів – в середньому на 1 рік кожних 2 роки. Перша спроба вживання наркотиків відбувається в 13–15 років, хоч в деяких містах значно раніше, в 9–13 років.Як і в попередні роки, до спектра найбільш розповсюджених наркотичних речовин входять: наркотики, які виробляються кустарно з різних сортів маку (70–80 відс. випадків) та конвалії (до 20 відс.).

Вкрай негативно впливає розповсюдження наркоманії на криміногенну ситуацію. Так, питома вага злочинів, вчинених минулого року на базі вживання наркотичних речовин, складає 12.7 відсотка від загальної кількости розкритих злочинів.

Серед наркоманів розповсюджена проституція, гомосексуалізм, венеричні захворювання. Ситуація ускладнилася і набула трагічного змісту з 1994 року, коли у середовище наркоманів потрапив вірус СНІДу (АІДС).

Результати соціологічних досліджень свідчать, що приймання наркотичних речовин підлітками зумовлюється найчастіше такими факторами, як цікавість, приклад друзів, пригощання, а то й примушування дорослими, та різними джерелами інформації тощо.

Ви „не в собі"? Скуштуйте шоколаду...

Під таким заголовком в тому самому числі газети „Ваше здоров'я" читаємо поміщену нотатку.

З тієї нотатки довідуємося, що впродовж зими через зниження в організмі кількости так званого „гормону щастя" в багатьох з нас відбувається занепад фізичних та духовних сил. У біологів цей гормон має назву „серотонін". Взимку, в наслідок браку соняшного світла, „гормон щастя" переробляється людським мозком надто швидко, звідки й виникає підвищена потреба у вживанні... шоколаду.

– Саме шоколаду, – вважають німецькі вчені. Бо цукор, який міститься в шоколаді, сприяє виробленню організмом серотоніну, після чого самопочуття та настрій людини значно поліпшується, а позитивні емоції буквально вирують!

Д-р Юліян Мовчан

СПОРТ

Футбол

Ліґа чемпіонів

Тепер „Динамо" надіється не лише на себе, але й на „Русенборг". Результат матчу у Мадриді між „Реалом" і київським „Динамо" - 2:2 не дав відповіді на запитання: хто разом з „Баварією" потрапить до провідної вісімки? Тепер, аби зачепитись за друге місце у групі, киянам у столиці України обов`язково треба виграти у „Баварії". А у Тронгеймі „Реал" не повинен перемогти „Русенборг". Лише за такої умови український чемпіон на 2 очки випередить „Королівський клюб". В іншому випадку, скажімо, за рівності очок перевагу матимуть мадридці, які перемогли „Динамо" у Києві - 2:1 і зіграли з ним унічию зараз. До речі, щодо останнього поєдинку, то результат для „Динамо" не є найгіршим. Пропустивши на 13-й хвилині голь карний від Рауля, кияни тут же могли відігратись, але Ребров одинадцятиметровий не реалізував. Згодом арбітр вдруге призначив карний у ворота гостей, та після удару Джеремі Ньїтапа Шовковський врятував команду. Динамівці відігрались на 41-й хвилині - після подачі кутового м`яч забив Хацкевич. На 56-й хвилині після пострілу Деметрадзе Йєрро зрізав м`яч у власні ворота - 1:2. Однак на 71-й хвилині „Реал" відновив рівновагу - 2:2. М`яч зі штрафного забив Роберто Карлос, скориставшись грубою помилкою українського воротаря - 2:2. „Баварія" вдома переграла „Русенборґ" - 2:1. Таким чином становище у групі С тепер таке:

	В	Н	П	М	О
1.„Баварія"	**5**	**4**	**10**	**13 - 6**	**13**
2.„Реал"	**5**	**2**	**12**	**10 -12**	**7**
3.„Динамо"	**5**	**2**	**12**	**8 - 8**	**7**
4.„Русенборґ"	**5**	**0**	**14**	**5 -10**	**1**

Попереду „Лаціо", Рим

За версією аґентства Ройтер, серед европейських футбольних клюбів провадить, як і раніше, римський "Лаціо". Такий підсумок чергових підрахунків виступів команд на міжнародній арені і у внутрішніх змаганнях.

У "Лаціо" 100,04 очка. За цим клюбом йдуть мюнхенська "Баварія" (Німеччина)- 99,19, туринський "Ювентус" (вони поміняли́ся місцями) - 96,32. Далі слідують ще два італійські клюби - "Інтер" і "Мілан", відповідно 88,74 і 87,75 очка, і київське "Динамо", що піднялося у порівнянні з минулим рейтингом на рядок вище - 87,12.

(ДІНАУ)

ФІЛАТЕЛІЯ

Розділ веде голова Львівського товариства філателістів Олександер Жарівський

Українські марки – світяться

За роки комуністичної влади Україна ніколи не мала не те що свого каталогу поштових марок (і своїх марок, вважаючись державою в складі СССР, вона не випускала), але й такого довідника українською мовою теж не було. Тепер вийшло вже три випуски „Каталогу поштових марок України". Такий каталог є не просто описом поштових емісій, але й ствердженням їхнього права представляти державу. Поштовою маркою, штемпелем чи конвертом вважаються лише ті видання, які включені до каталогу, мають згідно з ним своє число. Наліпки, місцеві випуски, інші спроби видання марок, коли їх не включено до державного каталогу, втрачають право на визнання філателістичного світу, хоча можуть бути темою спеціяльних досліджень.

Український каталог починається з 1918 року, коли було випущено поштові марки УНР та Української держави (1919 рік), а також з 1923 року, коли з'явився поштово-добродійний випуск УРСР. Тому перша марка нинішньої незалежної України 1 березня 1992 року дістала порядкове число 11. До каталогу державних марок не включено марки земської пошти, випуски, здійснені за межами України, численні місцеві надруки тризубів на марках попередніх випусків, різні тематичні наліпки.

Хочу привернути увагу до однієї особливости багатьох сучасних марок України, яку важко виявити неозброєним оком. Ця особливість може стати темою окремого колекціонування і принесе збирачеві багато радости. Йдеться про випуск багатьох марок з люмінесцентним малюнком, який в ультрафіолетовому освітленні дає ефект нових деталів. Щоб досягнути такого ефекту, при друкуванні марок

Ці марки були першими з числа тих, що мають свічіння.

застосовано спеціяльні люмінесцентні фарби. Першими марками, які світяться, були чотири звичайнісінькі мініятюри стандартного випуску 1994 року, позначені замість грошового номіналу, літерами Д, Е, Ж і Є. На них зображено орачів, пасічників, рибалку і гончара. Світловий ефект – паралельні лінії. Такий світловий знак є також на марках, випущених до 500-річчя українського друкарства, серії з портретами Івана Котляревського, Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки, Івана Пулюя, а далі – на всіх мініятюрах, що виходили до кінця 1995 року. Але автори марок шукали удосконалення своїх творів і впроваджували спершу замість ліній – синусоїди, а на марці до 200-річчя Павела Шафарика з'явилися світлові числа – 30,000 (номінал марки) і 1995 (рік випуску).

В грудні 1995 року побачив світ четвертий випуск стандартних марок з теми „Міський транспорт", на яких світилося слово „Україна". А в квітні 1996 року була випущена марка до 10-річчя Чорнобильської катастрофи, на якій в ультрафіолетовому освітленні довкола труби четвертого енерґоблоку з'являється мідно-оранжевий блиск. Сріблясто-бузкове свічення має марка „Симиренки". Наступні українські марки практично усі мають світлові ефекти, які часто надають їм в ультрафіолетовому освітленні неповторної краси. У каталозі поштових марок України зазначено щодо кожної марки, які саме світлові сюрпризи може побачити на ній колекціонер.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ, ВЛАСНИКІВ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ

ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ (ENDOWMENTS)

За інформаціями просимо звертатися до секретаря відділу, або до головної Канцелярії

Відділ	Ім'я та прізвище	Число грамоти	Дата дозрівання	Сума	Спадкоємець
005	EUGENE KOLANKOWSKY	A179736	12/28/1999	1,000.00	WIFE KAROLYN
005	CHRISTINE L KUVER	A991406	10/28/1997	1,000.00	MOTHER LUBA
005	MARK T MASLOWYCZ	J087484	11/28/1993	12.00	PARENTS MYRON & ANGELA
005	A L MURYNEC	J092416	07/28/1998	1,000.00	MOTHER CHRESTINE OR FATHER GEORGE R
006	J KOWALCZYK	J093225	07/28/1996	2,000.00	PARENTS ANDREW & MARIA $1000 EACH
006	B J WARYCHA	J092184	05/28/1998	1,000.00	FATHER JERRY
007	B A DEMKO	J085984	09/28/1992	1,000.00	MOTHER BARBARA DEMKO
007	MARY K WROBLEWSKY	A176215	02/28/1998	1,000.00	ESTATE OF MARY KAY WROBLEWSKI
008	OLGA LOSIANOWYCZ	A161383	10/28/1992	219.00	PARENTS GEORGE & STEFANIA
008	C E SHEWCIW	J093875	04/28/1997	1,000.00	FATHER JOSEPH
008	JOHN ZENECKY	A166003	02/28/1994	501.00	WIFE BETTY
012	ADRIAN T SLYWOTZKY	J093550	12/28/1999	466.00	MOTHER CHRYSTYNA
013	D J BRENNAN	J086802	04/28/1993	822.00	MOTHER MARY A.
013	E M BRENNAN	J086845	04/28/1993	822.00	MOTHER MARY A.
013	M A BRENNAN	J086844	04/28/1993	822.00	MOTHER MARY A.
013	ALEXANDRA DURBAK	J093975	06/28/1997	347.00	FATHER IVAN ROMAN
013	ANDREW S KUZMICH	J091622	11/28/1997	635.00	PARENTS JOHN ANDREW $500 & KARLINE
015	N R BECKS	J092703	11/28/1998	1,000.00	FATHER ROY OR MOTHER MARIA
015	ROSE L SIMPSON	A178267	02/28/1999	1,000.00	DAUGHTER TINA YACIUK
015	L M WOLOSHYN	J098086	02/28/2000	7,500.00	SISTER MARIA ALEXANDRA
016	B A BATORFALVY	J094464	11/28/1998	1,000.00	MOTHER LESIA
016	MARIE A CHANDOHA	A178597	05/28/1999	278.00	MOTHER HELEN
016	E L SEVCENKO	J088869	01/28/1995	1,000.00	SISTER LISA J. SEVCENKO
022	JERRY S PERUN	A190119	09/28/1998	5,000.00	CHILDREN OLGA K.,BOHDAN S.,ROMAN J.
025	LAUREN BABIUK	J094352	12/28/1996	432.00	FATHER WALTER
025	E M BREWER	J087327	10/28/1990	763.00	MOTHER CHRISTINA L.
025	J N BREWER	J090750	01/28/1997	499.00	PARENTS ERICH T. & CHRISTINE F.
025	ADRIAN I DLABOHA	J091524	11/28/1995	256.00	MOTHER LIDIA L.
025	OREST FEDASZ	A175777	12/28/1997	2,000.00	WIFE ARIADNA
025	GEORGE A FEDYNSKYJ	A166889	04/28/1994	630.00	MOTHER NATALIE
025	A F FIDUCIA	J097351	02/28/2000	1,000.00	MOTHER CHRISTINE
025	JOSIP FORENBAHER	A160351	06/28/1992	452.00	MOTHER JOSYPA OR COUSIN ERVIN LIHIC
025	MARKO J HUMENNYJ	A177957	12/28/1998	102.00	SISTER MARIA WITKOWSKI
025	MARIA JOWYK	A180113	02/28/2000	1,000.00	HUSB.JOHN
025	MARTA H KOROLEWICZ	A162689	03/28/1993	2.00	FATHER PETRO
025	O KRAWCIW	A180016	01/28/2000	695.00	HUSBAND GEORGE
025	OLENA A KRAWCIW	J094356	12/28/1997	763.00	PARENTS OKSANA & GEORGE
025	CZESLAWA KWASNIKOWSKA	A166148	02/28/1994	223.00	MOTHER MARIA OR BROTHER JOSEF
025	S MAKITRA	A161797	12/28/1992	1,000.00	SON STEPHEN A. JR.
025	N MATKIWSKY	A164357	09/28/1993	1,000.00	HUSBAND ZENON
025	Z MATKIWSKY	A164260	09/28/1993	1,000.00	WIFE NADIA
025	DARIA V MOSTOVY	A177817	12/28/1998	513.00	HUSBAND OREST D.
025	LIDIA D MOSTOVY	A177818	09/28/1998	576.00	PARENTS DARIA & OREST
025	OLEH D MOSTOVY	J092765	12/28/1998	684.00	PARENTS OREST AND DARIA V.
025	OLEH Z PASTUSHENKO	A178384	03/28/1999	113.00	FATHER TARAS OR MOTHER TATIANA
025	JAROSLAW PELENSKI	A179798	12/28/1999	1,000.00	WIFE CHRISTINA OR ESTATE $500.
025	WOLODYMYR V PETRYSHYN	A164261	09/28/1993	251.00	WIFE ARCADIA
025	OLESHA PUSHKAR	J095286	03/28/1997	1,000.00	PARENTS OLEH & EVA S.
025	CAROLYN SCHAEFERS	J089135	05/28/1995	295.00	MOTHER CHRISTINE OR FATHER PETER
025	JEANETTE SCHAEFERS	J089137	05/28/1995	290.00	MOTHER CHRISTINE OR FATHER PETER
025	ALEXANDER SEWERYN	A179737	12/28/1999	1,000.00	WIFE NADIA OR DAUGHTER KATHERYNA
025	O SHANDOR	A157682	08/28/1991	500.00	HUSBAND VINCENT
025	IRINA SHIROKOBRODSKY	A175244	11/28/1997	141.00	SON GEORGE OR HUSBAND NIKOLAY
025	EUGENE B SMYK	A179793	12/28/1999	1,000.00	WIFE KAREN S.
025	KAREN S SMYK	A179792	12/28/1999	1,000.00	HUSB.EUGENE B.
025	M W SOKOLOWSKI	J090651	12/28/1996	930.00	FATHER STANLEY W.
025	M G STEC DR	A162369	01/28/1993	500.00	WIFE DR. MARIA OR DAUGHTER ARIADNA
025	WILLAM SYSKA	A174166	06/28/1997	462.00	MOTHER OLGA
025	MARY N TERSHAKOVEC	A179799	12/28/1999	176.00	HUSBAND BASIL OR CHILDREN ANDREA &
025	ANDREW TKACZ	A180033	12/28/1999	1,000.00	MOTHER ALEXANDRA
025	M TONKOSCHKUR	J093374	09/28/1999	970.00	COUSEN DANIEL VASILAKY
025	JAROSLAWA T TURKEWICZ	A174671	08/28/1997	698.00	DAUGHTERS LAWRENTIA & ELMYRA
025	MARIANNE ZADOJANYJ	A174893	09/28/1997	1,000.00	HUSB.GEORGE & DAUGHTER JULIA
025	MARIA F ZAYAC	A164933	11/28/1993	35.00	FATHER IVAN B. OR MOTHER ELSA
027	ADAM W HAPIJ	J088005	04/28/1994	82.00	FATHER IHOR
027	D M KOZIUPA	J097300	12/28/1998	1,000.00	FATHER MICHAEL
027	A MODNEY	A163199	05/28/1993	1,000.00	FATHER NICHOLAS
027	A MODNEY	A163200	05/28/1993	1,000.00	FATHER NICHOLAS
027	A P PADKOWSKY	J095826	12/28/1999	5,000.00	FATHER JURIJ
028	HANS G MYKYTYN	A163258	05/28/1993	436.00	MOTHER ROSA $500
028	S E SCHOENFELDT	A159446	03/28/1992	1,000.00	SISTER MARTHA ZIMMERMANN OR MOTHER
028	CAMERON H ZABLOCKY	J093530	11/28/1995	131.00	FATHER EUGENE AND GRANDMOTHER ANNA
032	MICHAEL I JONES JR	J087277	09/28/1991	457.00	FATHER MICHAEL I. SR. OR MOTHER HEL
032	MICHAEL I JONES	A165084	12/28/1993	365.00	WIFE HELEN
032	MICHAEL KEILYK JR	A085260	01/28/1992	283.00	MOTHER LORRAINE
032	THOMAS KEILYK	J086851	05/28/1993	221.00	SISTER JANET KEILYK
032	ERIK L MUZYCHKA	J094755	08/28/1992	70.00	FATHER ALEXANDER
032	JOHN J WOJTIW	J084846	10/28/1991	72.00	MOTHER LUBA
034	DANIEL A BLONAROWYCZ	J091621	11/28/1997	734.00	
037	ANNA KRAWCZUK	A176642	04/28/1998	1,000.00	HUSBAND BERBARD W. & SON MYRON B. @
039	MARIA PRYBYLA	A177616	10/28/1998	1,000.00	HUSBAND WOLODYMYR
039	JOHN P SZEWCZYK	A176445	04/28/1998	2,000.00	MOTHER SOPHIE
039	C J WALOVEN	A172473	09/28/1996	1,000.00	PARENTS ANN & JOHN
039	M R WILSON	J091469	10/28/1997	2,000.00	MOTHER LIDIA
042	MARIA CHOMYSZAK	A182382	10/28/1999	1,000.00	PARENTS THEODOR & WILLHELMA
042	A HALUSKA	A164764	11/28/1993	3,000.00	PARENTS ANDREW & MARY
042	JOSEPH M KAROLINKO	A169331	04/28/1995	1,032.00	MOTHER ANNA
042	JOHN YACYNIAK	A179589	11/28/1999	2,000.00	PARENTS WILLIAM & MARIA
042	MARIA YACYNIAK	A178343	03/28/1999	2,000.00	PARENTS WILLIAM & MARIA
045	VICTORIA J GILL	J089340	08/28/1993	274.00	MOTHER MARY LUCY
045	TANYA M KRYCH	J095199	01/28/2000	220.00	FATHER EMIL
045	OLHA MYCHAJLUK	A170949	12/28/1995	682.00	FATHER ILKO
047	A CHASE	A168706	01/28/1995	1,000.00	DAUGHTER PATRICIA ANNE
048	ANNA T KARACZ	J092058	04/28/1996	34.00	MOTHER MARIA
050	O A TRYPNIAK	A157958	09/28/1991	1,000.00	PARENTS MYKOLA & DORA OR BROTHER IH
051	STEFANIA KUCHNIJ	A165247	12/28/1993	40.00	MOTHER PAWLINA ZAWERUCHA $500
053	J W MOORE III	J092684	10/28/1996	1,000.00	MOTHER MARY
056	N A CZARUK III	J089264	07/28/1995	1,000.00	FATHER REV. NICHOLAS & GRANDMOTHER
057	G LEWYCKYJ	A166646	04/28/1994	2,000.00	FATHER WASYL
057	JENNIFER H LOGUERCIO	J093081	11/28/1997	138.00	PARENTS LYDIA & JAMES
057	JOSEPH J LOGUERCIO	J093080	11/28/1997	142.00	FATHER JAMES
059	MICHAEL R BOYKO	J093558	12/28/1999	347.00	MOTHER SUZANNE ROSE
059	R HORBATY	J092068	04/28/1998	1,000.00	MOTHER GLORIA M.
063	M H BARD	J089150	05/28/1995	1,000.00	MOTHER JANET C.
063	STEVEN BARRE BARD	J091271	08/28/1997	1,000.00	MOTHER JANET
066	CATHERINE GURAN	A179145	08/28/1999	1,000.00	PARENTS ZENON & JOSEPHINE @ $500
066	OREST GURAN	A179146	08/28/1999	1,000.00	PARENTS ZENON & JOSEPHINE @ $500
070	K A CONOVER	A167921	09/28/1994	1,000.00	HUSBAND RAYMOND K. $1000
070	CYNTHIA CZAPLAK	A175503	12/28/1997	716.00	MOTHER JOSEPHINE CAPPUCINO AND SON
070	MANFRED CZAPLAK	A175504	12/28/1997	717.00	WIFE CYNTHIA OR MOTHER ILSE
070	LAUREN MACZULA	J092452	07/28/1998	151.00	PARENTS NINA & ZENON OR UNCLE WASYL
076	ROMAN T BOHATIUK	A176716	05/28/1998	683.00	FATHER ROMAN A. OR MOTHER NEONILA M
076	L B BOYCHUK	J094690	07/28/1999	1,000.00	MOTHER MARIA
076	LARISSA BOYCHUK	J094691	07/28/1998	1,000.00	MOTHER MARIA
076	M O DEMTSCHUK	A164286	09/28/1993	5,000.00	MOTHER JULIA DEMTSCHUK
076	BOHDAN FICULA	J088689	11/28/1994	12.00	PARENTS ALEXANDRA & STEFAN
076	L HOLYNSKYJ	J095465	05/28/1999	1,000.00	PARENTS NESTOR & LARISSA
076	WLODZIMIERA KIKTA	A168431	12/28/1999	500.00	HUSBAND WOLODYMYR OR CHILDREN
076	B S LUKIW	J094777	09/28/1999	1,000.00	MOTHER OLGA
076	T E SENIOR	J091130	06/28/1997	500.00	PARENTS PATRICIA & DAVID
076	T M SENIOR	J091421	10/28/1997	500.00	PARENTS PATRICIA M.& DAVID T.
083	N R BILYNSKY	J096000	02/28/2000	1,000.00	PARENTS TARAS & OLHA
083	OKSANA CZEREPACHA	A174294	06/28/1997	1,000.00	FATHER OSTAP
083	J A GUARINI	J094365	12/28/1998	4,000.00	FATHER VINCENT
083	D A KUSZNIR	J095200	01/28/2000	500.00	PARENTS WASYL & VIRGINIA
083	D A KUSZNIR	J095201	01/28/2000	500.00	PARENTS WASYL & VIRGINIA
083	C D LONGSTRETH	J093769	02/28/2000	1,000.00	MOTHER ANNA
083	MICHAEL J ZDOROW	J092833	12/28/1996	500.00	FATHER WALTER
086	WALTER ANDREJKO	A176336	03/28/1998	1,000.00	SISTER IRENA PASTUSZAK
086	WASYL HRYCIUK	A177660	11/28/1998	3,000.00	WIFE WASYLYNA & SON GEORGE
086	WASYLYNA HRYCIUK	A177659	11/28/1998	3,000.00	HUSBAND WASYL & SON GEORGE
086	M LYSZYK	J092203	05/28/1998	1,000.00	GOD-MOTHER MARY ANN KADYLAK
086	OLENA OWCHARUK	A170831	12/28/1995	121.00	SISTER VERA
088	STEPHEN BIHUN	A167251	05/28/1994	204.00	MOTHER KATARYNA JAKIW
088	IRENE FEDORYKA	A176789	05/28/1998	1,000.00	HUSBAND DEMJAN
088	C A POSNACHIWSKY	J093242	07/28/1999	2,000.00	PARENTS OLEH & MARTA
088	L D SKUBIK	A157504	07/28/1991	1,000.00	FATHER STEPHEN J. SKUBIK
094	V D BASSICK	J094051	08/28/1998	3,000.00	MOTHER NATALIA
094	MICHELLE K HESSE	J095359	04/28/1999	266.00	MOTHER KIMBERLY
094	K M KULICH	J088616	10/28/1991	1,000.00	FATHER JOHN S.
094	VALENTYNA SOKOLEV	A169860	07/28/1995	198.00	FATHER ANATOLE
094	JOHN P WYNNYCKY	J088166	04/28/1994	284.00	PARENTS HELEN & DMYTRO
103	N LYCHODIJ	J092205	05/28/1998	1,000.00	PARENTS JURIJ & IRENE
113	C A BALEGA JR	A167257	05/28/1994	1,000.00	PARENTS CHARLES SR. & DOROTHY
113	JOHN F BALEGA	A166443	03/28/1994	388.00	MOTHER HELEN P.
113	M J BARKLEY	A167254	05/28/1994	500.00	HUSBAND JOHN RICHARD
113	J F BURIK	A161555	11/28/1992	1,000.00	SISTER BETTY JANE
113	WILLIAM E CASNER	A173318	01/28/1997	935.00	WIFE VIRGINIA
113	JACK N DAVIS	A179234	09/28/1999	143.00	PARENTS ERNEST & EDITH
113	DONNA L DAW	A167653	07/28/1994	20.00	PARENTS RICHARD & BEVERLY
113	CHARLES A GAMBLE	A178931	07/28/1999	39.00	WIFE JOANNE
113	DAVID M GRAY	J091856	01/28/1998	60.00	PARENTS EARL R. & LOIS
113	CAROL ANN KOZEMCHAK	A186032	02/28/1998	500.00	HUSB FRANK T. JR.
113	D M KRINOCK	A167260	05/28/1994	500.00	FATHER ANDREW G.
113	T D KRINOCK	A167261	05/28/1994	500.00	FATHER ANDREW G.
113	M M LATTA	A166025	02/28/1994	500.00	HUSBAND JOHN
113	JAMES M NEMCHECK	A177668	11/28/1998	39.00	MOTHER ANN
114	JENNIFER M KOSLENKO	J092153	04/28/1994	335.00	FATHER MICHAEL
116	JULIA M HUL	A180122	02/28/2058	1,000.00	FATHER MARIAN OR MOTHER FRIEDA
127	J J ILKIWSKYJ	J092643	10/28/1995	1,000.00	PARENTS MICHAEL A. & MARY E.
127	F PROCYK	J094652	05/28/1999	1,000.00	PARENTS REV.MARIAN & MARIA
128	SHARON M SAVAGE	A162455	02/28/1993	182.00	BROTHER THOMAS
128	THOMAS O SAVAGE	A162456	02/28/1993	124.00	SISTER SHARON
128	PAMELA SIMPSON	A179450	10/28/1999	2,000.00	FATHER GEORGE $1500,
131	PAWLO HODOWANY	J089650	12/28/1991	863.00	PARENTS EMILIA & ROMAN
131	PAUL M KALMUK	J089348	08/28/1993	102.00	FATHER BILL
131	JULIAN E. KULAS	A179743	12/28/1999	1,000.00	WIFE ELIZABETH & CHILDREN
131	DENNIS M O BRIEN	A173086	12/28/1996	25.00	WIFE DOROTHY
131	CHRISTINE M O'BRIEN	J090413	10/28/1996	164.00	FATHER DENNIS M.
131	OLEH SACIUK	A173588	03/28/1997	906.00	WIFE ROXOLANA
131	JOHN J SHEP REV	A173380	02/28/1997	3,065.00	WIFE NAOMI & FATHER PETER
131	GEORGE SLYWKA	A176430	10/28/1994	567.00	PARENTS MARIA & MYKOLA
131	GEORGE SWANSON	J091729	12/28/1993	700.00	PARENTS JERRY & KATHERINA
133	A W HOSZKO	J084863	10/28/1991	1,000.00	FATHER WALTER
133	C HOSZKO	J084861	10/28/1991	1,000.00	FATHER WALTER
133	L LEWENEC	J092216	05/28/1998	1,000.00	PARENTS ANTIN & KATHERINE
134	I A HUK	J094469	02/28/1998	1,000.00	PARENTS JURIJ & LIDA
134	KRISTEN R LEBEDOVYCH	J093501	11/28/1996	686.00	PARENTS VICTOR B. & OLA
139	H C BURAK	J091164	07/28/1997	500.00	FATHER PETER
139	B R DUFFEK	J095552	07/28/1999	951.00	PARENTS NANCY M.& JOSEPH JR.
139	NICK J NICHIPORUK	J085914	09/28/1992	284.00	MOTHER ANNA RYBIJ
141	MICHAEL HNATIO JR	A157881	08/28/1991	437.00	SON FREDRICK
142	STEFANIA PUCHTA	A177830	12/28/1998	1,000.00	MOTHER ANNA
147	D R TINKER JR	J093458	10/28/1999	1,000.00	MOTHER DEBORAH OR FATHER DON-ROBERT
153	H MICHALKO	A170669	12/28/1995	3,000.00	HUSBAND NICHOLAS $3000
153	NICHOLAS J MICHALKO	A174415	07/28/1997	3,000.00	WIFE HELENE $3000
153	PAUL A MYSHRALL	J086768	12/28/1992	159.00	MOTHER MARTHA D.
153	SOPHIA M PACHECANO	A180125	02/28/2000	1,920.00	HUSBAND ROY RAFAEL OR FATHER
153	K PLACHTA	J094736	08/28/1999	977.00	FATHER WALTER OR MOTHER MARIE
153	LISA A PODOLOCK	J089746	12/28/1995	127.00	PARENTS FREDERICK & ANNA M.
153	M S RYBAK	J087133	08/28/1993	1,000.00	PARENTS WOLODYMYR & MARY
153	W J RYBAK	J085739	07/28/1992	1,000.00	PARENTS WOLODYMYR & MARY
153	H WOSKOBIJNYK	A133304	07/28/1995	1,000.00	HUSBAND ALEX
153	BORYS ZACHARCZUK	A126555	03/28/1999	4,981.00	WIFE ZWENYSLAWA & SON DANYLO
153	O ZULAK	A166459	03/28/1994	1,000.00	HUSBAND WALTER
153	R W ZULAK	A163557	06/28/1993	1,000.00	PARENTS WOLODYMYR & OLHA
154	J N POWANDA	A167818	08/28/1994	1,000.00	WIFE JANE AUSTIN
154	LORRAINE J ROHACH	A167863	08/28/1994	1,503.00	SISTER MARIE C. ROHACH OR SISTER BE
154	MARIE C ROHACH	A167864	08/28/1994	1,347.00	SISTER LORRAINE J ROHACH
155	J HAVILAND	J090891	03/28/1997	415.00	GRANDMOTHER ANNE HONIMAR
155	ANDREA N SANTIAGO	J088778	12/28/1992	238.00	PARENTS MICHELIENE & DOMITILO
155	LAUREN M SANTIAGO	J090255	09/28/1994	110.00	MOTHER MICHAELIENE
155	ANN SAWCZAK	A167937	09/28/1994	357.00	PARENTS JOHN & VERA OR BROTHER JARO
156	YURI CICHANOWSKY	A179532	11/28/1999	1,000.00	PARENTS HALYNA & NICHOLAS
158	ISYDORA DOBRIANSKA	A168145	10/28/1995	1,000.00	HUSBAND IWAN OR CHILDREN
158	A DUSS	A160485	06/28/1993	1,000.00	HUSBAND KIRILO OR CHILDREN SERHIJ,
158	N M HOLIAT	A125403	12/28/1996	1,500.00	HUSBAND PETRO & MOTHER MAGDALENA ZE
161	P E BOHN	A169925	08/28/1995	1,000.00	FRIEND LINDA PRENTICE
161	ADONIA JO LEGGE	J093565	01/28/2000	1,000.00	MOTHER KATHLEEN LEGGE OR SISTERS
161	M J MARKVAN	J097239	12/28/1999	1,000.00	PARENTS JEFFREY M.& SHIRLEY
161	ADRIANA NOVEKOSKY	J090827	02/28/1997	1,000.00	FATHER JEROME
161	NICKOLE A TURCZYN	J090416	10/28/1996	34.00	FATHER JERRY
162	GEORGE FEDORIJCZUK	A179874	12/28/1999	1,000.00	WIFE JOLANTA T. OR CHILDREN
162	JOLANTA T FEDORIJCZUK	A179875	12/28/1999	1,000.00	HUSBAND GEORGE OR CHILDREN
162	JENNIFER P THOMAS	J089753	12/28/1993	17.00	MOTHER LUBA

Продовження у наступному числі.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує членів і українське громадянство

на ілюстровану доповідь

МІНІЯТЮРНІ СКАРБИ МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ – ПОШТОВІ МАРКИ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

яку виголосить

ЛЮБОМИР ОНИШКЕВИЧ, редактор філателістичного журналу „Trident – Вісник"

що відбудеться

у суботу, 1 квітня 2000 р., о год. 5-ій веч.

в домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вулицями, у Нью-Йорку

УПРАВА НТШ

TRADE REPRESENTATIVE/MARKETING MANAGER

Intn'l trading company seeks a Trade Representative for Zhitomir (Ukraine) confectionery factory to bring its products to local markets in Ukraine and Russia. Must be self-motivated English/Russian/Ukrainian speaking person with at least 3 years production/marketing/sales proven exp. Will develop and execute marketing plans in conjunction with factory's production output, act as liaison with national distributors, undertake special sales initiatives driving sales growth in above countries. Salary and benefits commensurate with experience. Fax resume to: **718 437-4295**

EUROPE *TRAVEL & SERVICES*

• квитки • запрошення • гроші • пакунки • екскурсії

УВАГА! НАДЗВИЧАЙНО НИЗЬКІ ЦІНИ

КИЇВ – 460 дол. в обі сторони

ЛЬВІВ – 360 дол. в обі сторони

36 Main St. South River, NJ 08882
fax (732) 390-1946

Tel.: (732) 390-1750

ДИПЛОМ СНД = ДИПЛОМ США

Bachelor Degree, Master Degree, Ph.D

Чи Ви маєте бажання працювати або вчитися у США? Тоді Вам необхідно прирівняти освіту, що отримана в СНД, до освітніх стандартів США.

FOREIGN CONSULTANTS Inc.

EDUCATIONAL EVALUATION SERVICES

Член Американських Національних Асоціацій AACRAO та NAFSA виконує „**EVALUATION**" (оцінку) дипломів та академічних довідок.

2809 W. DEVON AVE., CHICAGO, IL 60659

(773) 761-0000
(773) 761-0030

Український хор „ДУМКА" в Нью-Йорку

влаштовує

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

з нагоди 50-ліття свого заснування

неділя, 9 квітня 2000 р., о год. 2-ій по пол.

в авдиторії

COOPER UNION

при 3-ій Авеню і Схід 7-ма вул. в Нью-Йорку

Квитки набувати при касі – 20 дол.

Диригент хору – ***ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ***
Акомпаньямент – ***ЕВГЕНІЯ ПАЛЕЙ***
Соліст – ***ВОЛОДИМИР ГРИШКО,*** соліст тенор Київської Опери та Метрополітальної і Міської Опери у Нью-Йорку

Після концерту зустріч з хористами в Народному Домі: 140-42 2 Ave.

Вступ 10 дол.

Parcels To Ukraine
Пачки в Україну

Dnipro
26499 Ryan Rd.
Warren, MI 48091
(810) 759-6563

Ukrainian Gift Shop
11758 Mitchell
Hamtramck, MI 48212
(313) 892-6563

STANDARD FOOD PACKAGES • Стандартні харчові пачки

PARCEL #1 – $34.00
3 lbs. Coffee • 5 lbs. Macaroni
10 lbs. Sugar

PARCEL #2 – $28.00
1 Case - Raman Noodles
5 lbs. Macaroni
8 Cans - Tuna Fish

PARCEL #3 – $30.00
1 Box - Powdered Milk
2 lbs. Vegetable Shortening
8 lbs. Flour

PARCEL #4 – $34.00
2 lbs. Ham • 200 Tea Bags
20 lbs. Rice

PARCEL #5 – $34.00
2 lbs. Ham • 1 Bag Apricots
20 lbs. Rice

PARCEL #6 – $31.00
2 - 40 oz. Peanut Butter
6 Cans Peaches
5 lbs. Macaroni

PARCEL #7 – $35.00
4 lbs. Spaghetti Sauce
64 oz. Olive Oil • 8 Cans Peas

PARCEL #8 – $28.00
1000 Aspirin
12 Bars - Hand Soap
3 Tubes - Toothpaste

ПРИВІТАЙТЕ

Ваших рідних, друзів та приятелів з Великоднім святом!

Побажання Божого благословення щастя, здоров'я та добробуту

„СВОБОДА" радо принесе на своїх сторінках у всі куточки світу, де живуть українці

СВЯТОЧНІ ВЕЛИКОДНІ ПОБАЖАННЯ 14 і 21 КВІТНЯ 2000 р.

Спеціяльні ціни на поздоровлення

1	інч на 1 колонку	7.50 дол.
1/8	сторінки	50 "-"
1/4	сторінки	100 "-"
1/2	сторінки	200 "-"
ціла	сторінка	400 "-"

Оголошення приймаються

за новим і старим стилями до 7 КВІТНЯ 2000 р.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ з ОПЛАТОЮ, надсилати до:
„Svoboda", Відділ оголошень, P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

або звертатися

до МАРІЙКИ ОСЦІСЛАВСЬКОЇ, тел. **973 292-9800** дод. **3040**,
чи до ВОЛОДИМИРА ГОНЧАРИКА, тел. **973 292-9800** дод. **3041**

Факс: **973 644-9510**

E-mail: svoboda@worldnet.att.net

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Оцісяавська 973-292-9800 #3040*

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Оціславська 973-292-9800 #3040

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

має шану запросити своїх членів і українську громаду
на презентацію фільму

ОГНЕМ І МЕЧЕМ

Фільм є базований на новелі „Огнєм і мєчем", написаний польським автором, нагородженим премією Нобеля, Генриком Сєнкевичем і виконаний студією ЗОДІЯК Єжи Гофман Фільм Продакшин. „Огнєм і мєчем" – це любовна історія на тлі великого козацького повстання в 17 столітті. В ролі гетьмана Богдана Хмельницького виступає видатний український актор Богдан Ступка.

В п'ятницю, 7 квітня 2000 р., о год. 8-ій веч.

Даток: 10 дол.

Ukrainian Institute of America – 2 East 79th Street, NYC

Tel.: 212 288-8660 • Fax: 212 288-2918

www.brama.com/uia

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗВИЧАЙНІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Української Федеральної Кредитової Кооперативи „САМОПОМІЧ" у Філядельфії, Пенсильванія

відбудуться

в неділю, 2 квітня 2000 р., о год. 2-ій по пол.

в залі Українського Освітньо-Культурного Центру
700 Cedar Road, Jenkintown, PA

Реєстрація членів починається точно о год. 1-ій по пол.

Просимо членів обов'язково принести членську книжечку.

На продаж чудовий різьблений і інкрустований стіл (coffee table).

Довжина – 69", висота – 17", ширина 19 і 3/4".

Рідкість!

Подвійно знижена ціна –1,500 (вартість – 5,000 дол.)

З цієї продажі одержать сироти в Україні – 500 дол. та католицька і православна церкви – 500 дол..

За інформаціями телефонувати:

305 947-0239 до полудня або вечером.

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

OFFERS A VARIETY OF BENEFICIAL & CONVENIENT FINANCIAL SERVICES

Secured Investments with Stock Market Returns

HIGH YIELD Jumbo Share CD's • IRA's

LOW RATE: Mortgages, Auto, Business, Signature, Lines of Credit & other LOANS

ATM • VISA • Check & Credit Cards •
Direct Deposit, • Automatic Loan Payments, • Wire Transfers, • Checking, • and much, much, more...

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

824 Ridge Rd. East, Rochester NY 14617 • (716) 544-9518 • Fax: (716) 338-2980
www.rufcu.org

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

- ощаджувати гроші на вищі відсотки
- позичати гроші на менші відсотки
- мати приємну та професійну обслугу своєю рідною мовою
- розпочати критичну історію з VISA CARO
- переслати гроші через Western Union

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ПОЛАГОДИТЬ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Головне бюро:
215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003
Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерзі:
35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880 • **Tel.: 732 469-9085**
691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008 • **Tel.: 732 802-0480**

Ваші потреби різноманітні...

Кредитівка САМОПОМІЧ НЮ ЙОРК ПОЗИЧАЄ ГРОШІ!

За дальшими інформаціями звертайтеся до нас особисто, телефонічно, факсом або електронною поштою.

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-Mail: SRNYFCU@aol.com

Branch Offices:

23 Main Street Kerhonkson, NY 12446 Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

Нові Філії!

226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

32-01 31st Avenue, Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: http://www.selfrelianceny.org

UKRAINIAN SELFRELIANCE FEDERAL CREDIT UNION, PHILADELPHIA, PA.

Serving and Supporting the Ukrainian Community Since 1952

CERTIFICATE SPECIAL

12 Month term
$5.000 minimum deposit

6.00% APR
6.17% APY

Toll Free 1-888-POLTAVA

MAIN OFFICE:	24th Street Branch:	Ukrainian Center Branch:
1729 Cottman Ave.	2307 Brown St.	910 Henrietta Ave.
Philadelphia, PA 19111	Philadelphia, PA 19130	Huntingdon VL, PA 19006
Tel.: (215) 725-4430	Tel.: (215) 232-3993	Tel.: (215) 379-0400
Fax: (215) 725-0831		Fax: (215) 379-2757

УНСоюз

запрошує всіх молодших дітей побажати своїм матерям з нагоди

„ДНЯ МАТЕРІ"

в газетах „СВОБОДА" або „УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК"

Вітаючи своїх мам, УНСоюз заохочує і дає можливість дітям вислати свої малюнки і віршики, які помістить в „Свободі" та в „Українському Тижневику" перед Днем Матері.

Щоб дати кожній дитині нагоду привітати свою маму з її святом, просимо дотриматися декількох правил та вказівок.

Учасники: Діти у віці до 12 років, можуть прислати свої малюнки або віршики для вшанування Дня Матері до УНСоюзу.

Правила та вказівки:
- 1. Всі малюнки чи вірші мусять бути оригіналами.
- 2. Приймаються чорно-білі або кольорові малюнки обмежені до розміру 8½"x11", які будуть поменшені. Вірші не повинні бути довші, як 20 рядків.
- 3. Тематика мусить відноситися до вшанування матерей.
- 4. Ім'я, адреса та число телефону учасника повинні бути надруковані на зворотній стороні твору;
  - кожна праця мусить бути датована;
  - вік учасника, та назва школи чи передшкілля.
- 5. На бажання оригінали звертатимуться.
- 6. Можливість загальної виставки експонатів.
- 7. Усі експонати мусять бути надіслані до УНСоюзу не пізніше як 19 квітня 2000 р.

UNA Home office, Att.: Oksana Trytjak
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

За додатковими інформаціями прошу звертатися до ОКСАНИ ТРИТЯК, координатора особливих проєктів УНСоюзу:

Тел.: (973) 292-9800 Ext. 3071

ЗМІНА АДРЕСИ

❑ „Свобода" ❑ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

ADVERTISING RATES FOR SVOBODA

(Published in Ukrainian on Fridays)

Size	Dimensions	Price
1/4 Pg	7¼" X 2c	$165.00
1/4 Pg	14½" X 1c	$165.00
1/4 Pg	3⅝" X 4c	$165.00
1/8 Pg	7¼" X 1c	$85.00
1/8 Pg	3⅝" X 2c	$85.00
1/8 Pg	1 13/16" X 4c	$85.00
1/2 Pg	7¼" X 4c	$310.00
1/2 Pg	14½" X 2c	$310.00
1 Pg	14½" X 4c	$600.00

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY WEDMESDAY NOON
ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION.
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 9 A.M.
OF THE WEDNESDAY THE PAPER IS PRINTED

All general advertising: 1 inch, single column __________ $12.00
Fraternal, personal and community advertising: 1 inch, single column ____ $7.50

Quantity discounts:

1-9 ads	$12.00 per inch/Sc
10 or more ads	20% discount
24 or more ads	25% discount
52 ads	30% discount

NOTE:

1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to: Mrs. Maria Oscislawski
   Advertising Manager
   2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly, as appropriate.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 15 січня, 1999 р. відійшов несподівано у вічність наш дорогий Євген (Нюнько) Титла.

Наша щира подяка всім, що взяли участь у похоронних відправах, всім тим які висловили усні або письмові співчуття, послали квіти, пожертвували на Служби Божі, та щедро жертвували на добродійні цілі. Висловлюємо подяку парохові УКЦ св. Миколая в Пасейку о. Йосифові Шупі та сотрудникові о. Василеві Бунику за похоронні відправи та прощальні слова.

Пластовому Загонові "Червона Калина", побратимам капелі бандуристів ім. Шевченка та друзям хору "Думка" в Ню-Йорку за численну участь в усіх відправах та зворушливий спів.

Всім побратимам капелі бандуристів які прибули здалека помимо поганої зимової погоди, щоби своєю присутністю вшанувати покійного Євгена. Особлива подяка маестрам Андрієві Добрянському та Олегові Махлаєві за дериґентуру, оперному співакові Ярославові Гнатюкові за звеличання своїм співом похоронних відправ.

Щира подяка дорогим членам нашої родини і приятелям які прийшли з допомогою в часі потреби, послужили в транспортації і влаштуванні поминальної тризни.

Невимовно вдячні тим друзям які прощали покійного на панахидах і тризні:

- пл. сен. Ярославу Федунові від пластової станиці в Пасейку,
- пл. сен. Ігору Декайлові від Загону "Червона Калина",
- Др. Мирославові Фаріонові від капелі бандуристів ім. Шевченка,
- пл. сен. Теодосію Самотулці від пластових виховників,
- пл. сен. Богданові Кузишинові від друзів молодих років і Загону "Червона Калина",
- маестрові Олегу Махлаєві від капелі бандуристів,
- інж. Ярославу Дужому від побратимів капелі бандуристів,
- пл. сен. Іванові Лучечкові за вміле переведення поминальної тризни.

❖ **Пожертви на Служби Божі зложили:**
Люба Головінська, Марія Козачек, родина Буркот, родина Куприк, родина Ю. Ґной, родина Іваськів, Б. і О. Кузишин, Іванна Ганкевич, Пластова станиця Пасейк, І. і Д. Кушнір, М. і К. Фаріон, Я. і Л. Цісарук, родина Геврик, Борис Кекіш, Б. і Д. Кекіш, родина Рудакевич, Г. і Т. Головінські, родина Слиж, Л. і М. Целюх, Ореста Федун, С. і Н. Войціцькі, родина Федун, родина Вовкун, родина Невмержицькі, родина Максимюк, родина Мандзій, Я. і М. Кіцюк, родина Альмамура, Р. і Л. Кобзан /Тернопіль/, родина Блаженко /Івано-Франківськ/, родина Крижанівські /Бучач/, о. Андрій Чировський, родина Пастушенків /Едмонтон/, родина Бачинських, о. Любомир Мудрий, родина Несвячені, родина Кучма /Тернопіль/, Загін "Червона Калина", Л. Кушнірик /Івано-Франківськ/, Р. Заяць, Капеля бандуристів ім. Шевченка Група Чикаґо, Б. і Г. Балабан, родина Крамарчук, родина Стешин.

❖ **Квіти пожертвували:**
Загін "Червона Калина", Капела бандуристів ім. Шевченка, пластова Станиці Пасейк, співпрацівники фірми "Howmedica", Олесь і Ліда Пясецький, родина Поменберґер, М. і Г. Невмержицькі, родина Маршал, родина Кудрик.

ПОЖЕРТВИ:

❖ **На нову церкву "Всіх Святих Українського Народу" в Підгайцях, Україна зложили:**

Богданна Титла	200.00
Оксана і Богдан Кузишин	200.00
Галина і Богдан Титла	200.00
Наталка і Маркіян Титла	200.00
Мирослава і Роман Савицький	100.00
Юрій Головінський	100.00
Надія і Маркіян Титла, мол.	100.00
Софія і Андрій Титла	100.00
Линда і Нестор Титла	100.00
Анджела і Роман Титла	100.00
Адріяна і Христофор Генкел	100.00
Анна і Микола Бура	100.00
Анна і Роман Максимович	100.00
Ольга і Тарас Гунчак	100.00
Богданна і Володимир Слиж	100.00
Люба і Ігор Декайло	50.00
Ольга і Ярослав Дужий	50.00
Неоніля і Зенон Крамарчук	50.00
Ольга і Микола Бура	50.00
Миролюб Лозинський	50.00
Ольга і Степан Парубчак	50.00
Ольга і Едвард Кухар	50.00
Рома і Ігор Гайда	50.00
Ірена і Любомир Павлович	30.00
Анастазія і Мирон Гірняк	25.00
Марія Кузишин	25.00
Олімпія і Володимир Роговський	25.00

❖ **На нову церкву Св. Василія в Києві:**

Богданна Титла	200.00
Дарія Билов	100.00
Ярина і Филип Бодрок	100.00
Ярослава і Іван Лучечко	100.00
Ірена і Омелян Стешин	100.00
Ольга і Богдан Михайлів	100.00
Анна і Мирослав Гнатюк	100.00
Борис Кекіш	50.00
Дарія і Богдан Кекіш	50.00
Ольга і Теодор Ракочі	50.00
Володимир Грицин	50.00
Едвард Камінський	50.00
Мирослава і Володимир Стойко	50.00
Неоніля і Володимир Сохан	50.00
Люба і Ігор Декайло	50.00
Наталя і Ігор Соневицькі	50.00
Люба і Богдан Кутні	25.00
Дзвінка і Борис Захарчук	25.00
Алла і Роман Трохимчук	25.00
Ксеня і Олександер Салевич	25.00

❖ **На бібліотеку ім. В. Стефаника у Львові:**

Богданна Титла	200.00
Наталка і Маркіян Титла	200.00
Уляна і Володимир Зінич	100.00
Надія і Маріян Цьолко	100.00
Софія і Тит Геврик	100.00
Христина і Богдан Певний	100.00
Марія і Ярослав Вижницький	100.00
Катруся і Володимир Воловодюк	100.00
Наталка і Юрій Струтинський	100.00
Ігор Струтинський	100.00
Орест Побігушка	100.00
Ліда і Олег Пясецький	50.00
Наталка і Іван Головінський	50.00
Ліля і Ігор Сохан	50.00
Люба і Ярослав Федун	50.00
Віра і Зенон Салевич	50.00
Люба і Данило Біловчук	50.00
Люба і Теодозій Крупа	50.00
Ольга і Олександер Кузишин	50.00
Орися Мандич	25.00
Марія і Юрій Штогрин	25.00
Ірена Мороз	25.00
Надія Світлична і Павло Стокотельний	25.00
Ореста і Володимир Фединяк	25.00

❖ **На Капелю бандуристів ім. Т. Шевченка в Дітройті :**

Побратими Капелі бандуристів з Чикаґо (Р.Маркевич, М.Петраш, Т.Ванджура, Р.Андрушко, В.Зарицький)	200.00
Богданна Титла	200.00
Орися і Михайло Савчак	100.00
Марта Кравс	50.00
Галина і Роман Заяць	50.00
Марта і Роман Кассараба	50.00
Михайло Світлик	50.00
Тереса і Петро Махлай	50.00
Марта Савчук	25.00
Марія і Микола Костюк	20.00

❖ **На прес-фонд "Юнака"**

Богданна Титла	100.00
Зоряна Клюфас	50.00
Володимир Корнага	25.00
Анна і Володимир Софіян	25.00
Анна Бідяк	20.00
Марта Яцушко	20.00
Роман Пиндус	10.00

❖ **На потреби Пласту в Україні:**

Галина і Богдан Титла	100.00
Богданна Титла	100.00
Остап Винник	50.00
Ляриса і Нестор Голинський	50.00
Тереса Бень	50.00
Роман Комарницький	50.00
Нуся і Богдан Саврас	50.00
Орест і Анна Гаврилюк	50.00
Ліда і Богдан Крамарчук	40.00
Катерина і Юрій Стецюк	25.00
Марія Бакалець	25.00
Ярослава Рубель	25.00
Наталка і Іван Коропецький	25.00
Ірена і Богдан Рабій	25.00
Люба Цьолко	25.00

❖ **На Могилянську Академію:**

Іванна і Маріян Коць	200.00

❖ **На школу Св. Юра в Ню-Йорку:**

Стефа і Андрій Добрянський	100.00

❖ **На Український Музей в Ню-Йорку:**

Леся і Джим Пінкок	100.00
Стефанія і Микола Чорний	50.00
Ярослава Стасюк	30.00
Лідія Фіцалович	25.00

❖ **На Українську церкву в Гантері, Н.Й.:**

Ярослава і Ярослав Панчук	50.00

❖ **На товариство "Броди Лев":**

Христина і Юрій Ференцевич	50.00

❖ **На фонд Чорнобиля(через 28 відділ СУА):**

Ірена Качмарська	20.00

❖ **На сироти в Україні(фонд сусп. опіки СУА):**

Марія Тимочко	50.00

❖ **На прес-фонд "Патріярхату":**

Зірка і Микола Галів	70.00

Тяжкий біль втрати ще на довго залишиться в серцях тих, хто його знав, мав приємність спілкуватися з ним.

Образ Нюнька, людини доброї, щедрого жертводавця і щирого патріота України назавжди збережеться в нашій памяті.

Родина

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої найдорожчої МАМИ, БАБУСІ, СЕСТРИ, ТІТОЧНОЇ СЕСТРИ, СВАХИ

бл. п.

СТЕФАНІЇ ЛЕШКО

з дому БОЛЬОВСЬКА

повідомляємо ближчу і дальшу родину в Америці і Україні
та всіх приятелів, що

БОГОСЛУЖБИ з ПАНАХИДАМИ

будуть відправлені за її душу

в понеділок, 27 березня 2000 р.

у слідуючих церквах:

св. Юра в Нью-Йорку, о год. 9-ій ранку;
св. Тройці в Дрогобичі, Україна;
св. Івана Хрестителя, в Синевидську Вижнім, Україна;
в катедрі св. Юра, у Львові, Україна.

О год. 11-ій ранку, о. Митрат Сергій Непрель відправить Панахиду на могилі Покійної, на православному цвинтарі св. Андрія, в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

син	– ЯРОСЛАВ з дружиною АЛЛОЮ
внучка	– АДРІАНА
сестра	– МАРІЯ КРУЧАЙ з родиною
тіточна сестра	– ТЕОФІЛІЯ ГАНУШЕВСЬКА
свати	– о. Митрат СЕРГІЙ і НАДІЯ НЕПРЕЛІ із сином АЛЕКСАНДРОМ

Ділимося сумною вісткою, що 2 березня 2000 р. відійшла у вічність

бл. п.

ЕВГЕНІЯ МАСЛОВСЬКА

нар. в Золочеві, Україна.

ПОХОРОН відбувся 6 березня 2000 р. з церкви св. Йосафата на цвинтар Святого Гробу в Рочестері, Н.Й.

В глибокому смутку залишились:

муж	– МИРОН
син	– МИРОН-ІГОР з дружиною АЙЛІН
внуки	– МИХАЙЛО і СТЕФАН
сестра	– МАРІЯ КУШНІР
брат	– БОГДАН САВРАС з родиною

ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

В світлу пам'ять Покійної зложили:

НА СЛУЖБИ БОЖІ:
J. Hintz, M. Straight, М. Масловський, Відділ УККА, Л. і С. Глушко, родина Кужілів, А. і П. Зенич, Л. і О. Захаркови, А. і П. Яковини, Г. і Б. Снігури, М. і Б. Чолачі, Л. і В. Рабарські.

НА ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:

по	500 дол.	Айлін і Мирон-Ігор Масловські, Gannett Foundation (Matching Fund.);
по	100	Мирон Масловський, родина Кужіль;
по	50	Станиця І-ої Див. УНА, Б. Саврас, Л. і А. Харамбури, З. Масловський, І. Губка, М. і В. Брунець;
	30	Х. і С. Ставескі;
	25	М. і Б. Чолачі;
по	20	Б. і В. Білани, Л. і С. Глушки, Т. і Р.Шутери, А. Яріш, Р. Куціль, Р. і Г. Гавришківи, R. Dailey;
по	10	А. і М. Лилаки, М. Когут, Л. і І. Новосядли, М. Фалат, Л. і Б. Хомяки, Л. і В. Бездухи, Л. і В. Рабарські, Л. Білик, Я. Андрушко, І. Шурин, С. Королишин, В. Глушко, А. і М. Тицькі;
по	5	П. Олійник, Й. Джус, М. Марголич, А. Кисіль, Д. Бездух, М. Грицеляк.

Хай Господь винагородить усіх Вас сторицею!

Колишні учні української гімназії в Чехії діляться сумною вісткою, що 28 січня 2000 р. відійшов від нас після тяжкої недуги

бл. п.

БОГДАН БІЛАН

інженер металюргії

Залишилися горем прибиті:

дружина	– АСТА БІЛАН
син	– БОГДАН БІЛАН
дочка	– РОНЯ БІЛАН-КРИКОВСЬКА
брат	– ВОЛОДИМИР БІЛАН

ПОХОРОН відбувся у Cable Hill, Canada, B.C.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів родина просить посилати пожертви до Ukrainian Free University Foundation, P.O.Box 1028, New York, NY 10276

З глибоким смутком повідомляємо, що 21 лютого 2000 р., несподівано відійшла у вічність на 77 році життя наша найдорожча МАМА і БАБА

бл. п.

МИРОСЛАВА МАНДРУСЯК

з дому БІГУН

вдова по бл. п. ЗЕНОНОВІ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 24 лютого 2000 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а опісля на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ будуть відправлені

Святі Літургії

в суботу, 8 квітня 2000 р.

в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж., о год. 7:45 ранку,
в катедрі, в Лондоні, Англія;
в церкві св. Марії в Норт Порті, Фл.

Горем прибиті:

донька	– ІРЕНА БУРАК з мужем АНДРІЄМ
син	– МАРКО з дружиною ДІЯНОЮ
внуки	– АДАМ, ОЛЕСЬ і КАТРУСЯ
родини	– БІГУНІВ, МАНДРУСЯКІВ, САЛУКІВ, ПАНЧУКІВ, ДАСЮКІВ, ЧОЛГАНІВ і БУРАКІВ.

Вічна її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що по тяжкій недузі відійшли у вічність:

в п'ятницю, 10 березня 2000 р.

бл. п.

ТЕОДОР ШЕВЧУК

а в суботу, 18 березня 2000 р., його дружина

бл. п.

ЗЕНОВІЯ ШЕВЧУК

з дому КРАМАР

ПАНАХИДА була відправлена 20 березня 2000 р.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ 21 березня 2000 р. в католицькій церкві св. Андрія у Салін (Saline) Миш. та поховані на цвинтарі Форест Гілс (Forest Hills) в Анн Арбор.

В глибокому смутку залишені:

дочка	– ГАЛИНА ШЕВЧУК
син	– СТЕФАН з дружиною КЕТТІ
сестри	– ІРЕНА ОЛЬШАНСЬКА
	– ХРИСТЯ ШУМЕЙКО
	–АННА ПЕРУН з родинами

ближча і дальша родина в Канаді і Україні та українська громада в Анн Арборі

Вічна їм пам'ять!

Щойно наспіла до нас сумна вістка, що в жовтні 1999 р. відійшов на Вічну Ватру наш братчик

бл. п.

пл. сен.

ЯРОСЛАВ УЛИЦЬКИЙ

один із основоположників Українського Пласту в Аргентині.

Родині покійного складаємо наші глибокі співчуття.

ЗАГІН „ЧЕРВОНА КАЛИНА“

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ ділиться сумною вісткою з членами і українським громадянством, що15 березня 2000 р. відійшла на вічний спочинок

бл. п.

РЕНЯ ГУЦАЛЮК

з дому КОЗІЦЬКА

нар. 16 жовтня 1926 р.

в с.Барані Перетоки, Галичина.

Чоловікові Любославові та родині Покійної найщиріші вислови співчуття складає

ДИРЕКЦІЯ

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 5 березня 2000 р. з волі Всевишнього відійшла у вічність наша найдорожча ТЕТА

бл. п.

ЮЛІЯ ВЕРТИПОРОХ

з дому ШТАЙНЕР

Нар. 18 квітня 1911 р. у Чайковичах, Україна.

ПАРАСТАС відбувся у середу, 8 березня 2000 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – у четвер, 9 березня, о год. 11-ій ранку в церкві Богоявлення Господнього.

Тлінні останки Юлії Вертипорох поховано на цвинтарі Кальварія у Ст. Пітерсбурзі, Фл.

У глибокому смутку остаються:

братанка – ОКСАНА БАБЯК з мужем ЮРІЄМ і дітьми: АЛЕКСАНДРОМ, ХРИСТИНОЮ і АННОЮ
братова – ОЛЬГА ШТАЙНЕР
прибрана дочка – ТАТЯНА СІЛЕЦЬКА з родиною
ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Німеччині та Україні.

Пожертви замість квітів просимо пересилати на поміч бабусям і дідусям в Україні, через Союз

В 40-ИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ НАШОЇ НЕЗАБУТНЬОЇ МАМИ, БАБЦІ і ПРАБАБЦІ

бл. п.

ІРИНИ БЛАГІТКИ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в суботу, 25 березня 2000 р., о год. 5-ій веч.

в церкві св. Івана Хрестителя, у Виппані, Н.Дж.

Про молитви за спокій душі покійної просить

РОДИНА ІРИНИ БЛАГІТКИ

о. АНДРІЙ ШАҐАЛА

ЧСВВ, незабутній, визначний син Посяння, релігійно-національний провідник у повоєнній добі гніту українського народу і Церкви в Польщі, покликаний Господом до вічного життя 14 березня 2000 р. в монастирі оо. Василіян у с. Крехів, в Західній Україні і похований 16 березня.

О. Андрій Володимир Шагала народився 13 грудня 1925 р. в с. Клоковичі, повіт Перемишль і студіював у Познані і в Теологічній Академії у Варшаві, де був 8 вересня 1960 р. висвячений на священика єпископом Єжим Модзелевським, і душпастирював у Варшаві, Перемишлі, Ярославі і в п'ятьох станицях на понімецькій землі у північно-західній Польщі. 20 травня 1959 р. богослов Шагала вступив до Чину оо. Василіян і п'ять років пізніше склав вічні обіти, а в 1968-86 рр. був префектом новіціяту у Варшаві. В 1981 р. був призначений до катедри св. Миколая в Чикаґо, звідки знову був покликаний душпастирювати в незалежній Українській державі.

Хай тривалою залишиться в народі пам'ять про цього патріота, що став теж добродієм собору Господнього Преображення в Ярославі на Засянні!

РЕҐІОНАЛЬНЕ ОБ'ЄДНАННЯ ЯРОСЛАВЩИНА та ОКРАЇНИ ЗАСЯННЯ (ЯРОКЗА) в діяспорі, з осідком у Чикаґо, Іл.

ПОДЯКА

Ділимося сумною вісткою, що 10 січня 2000 р. несподівано відійшла у вічність на 81-му році життя наша дорога і незабутня

бл. п.

ХРИСТИНА ЛЬОРХ

нар. в Трускавці, Західня Україна

Залишила в смутку родину в Америці, Канаді і в Україні.

Вічна її пам'ять!

Щиро дякуємо всім, що прийшли помолитися і попращати на вічний спочинок нашу Покійну Христину та взяли участь у похоронних відправах.

Наша щира подяка всечеснішому о. Юрієві Годенчукові за похоронні відправи.

Щиро дякуємо всечеснішому о. Василеві Тівадор за Служби Божі в Озон Парку, як рівною щиро дякуємо Михайлові Ринасевичові за гарний спів під час відправ.

Щиро дякуємо Олесеві Пясецькому за відгорнення снігу до церкви.

Щиро дякуємо всім, що несли домовину.

Щиро дякуємо всім за молитви, Служби Божі, квіти, пожертви на церкву св. Івана Хрестителя в Гантері в пам'ять Христини Льорх.

Хай Господь винагородить вас своїми щедрими ласками.

Щиро вдячні СТЕПАН ЛЬОРХ з родиною.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 13 лютого 2000 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ІРИНА БЛАГІТКА

Висловлюємо щиру подяку всім хто взяв участь у похоронних відправах, всім хто письмово чи телефонічно зложив нам свої співчуття в цей тяжкий для нас час.

Дякуємо за квіти, пожертви на Служби Божі і пожертви на будівельний фонд церкви св. Івана Хрестителя.

Ми вдячні о. Юрієві Марковичу за відслуження похоронних відправ і за прощальні слова.

Оленці Юрчук дякуємо за дуже смачні печива на наш парастас.

НА КВІТИ зложили:

род. Богославців, род. Дзінґалів, род. Таранськів, М. Скасків, Р. Стець, род. Зарский, Ома і Гайді, Р. Арнолд, род. Лі, Террі і Юрій.

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

род. Бутковських, М. і І. Бурі, В. і М. Бурі, род. Чуйків, Х. Дебаррі, род. Мороз-Смит, род. Панзерів, род. Косоноцьких, род. Касселів, род. Лиско, Г. Гавлік.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ зложили:

род. Вовків (200 дол.), род. Лиско (100 дол.), род. Баранецьких (50 дол.), род. Бідяків (30 дол.), род. Муликів (100 дол.), род. Касселів (25 дол.), род. Струтинських (100 дол.), род. Бачинських (50 дол.), род. Гапіїв (25 дол.), род. Цяпків (25 дол.), род. Глинських (75 дол.), род. Веіс (25 дол.), діти Ірини Благітки (400 дол.)

Щиро всім дякуємо

ДІТИ Ірини Благітки

Ділимось сумною вісткою з родиною та знайомими, що в четвер, 16 березня 2000 р. відійшов у вічність, прийнявши найсвятіші тайни, наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

МАРІЯН ЧАБАН

нар. 8 квітня 1910 р. в с. Милування, Івано-Франківської обл.

ПАНАХИДА відбулась в п'ятницю, 17 березня 2000 р. у похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулись в суботу, 18 березня 2000 р. з церкви св. Юра у Нью-Йорку на цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

В смутку

дружина – МАРІЯ ЧАБАН
син – БОГДАН ЧАБАН з дружиною МАРІЄЮ
внуки – РОМАН, ВОЛОДИМИР і МОТРІЯ
– МІКА ҐРЕСЬКО та УЛЯНА ПОПАДЮК з родинами в Україні
родини: – ЛОЗИНСЬКИХ, ШПИРКІВ, МАРТИНЦІВ та СПЛАВНИКІВ в США

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на Фонд Допомоги Шахтарям України при СКУ через UUARC, 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, Pennsylvania 19111

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

• РОЗШУКИ •

Пилип'юк Наталія Прохорівна, с. Добривода, Радивилівський р-н, Рівенська обл., пошукує сина **ПИЛИП'ЮКА МАТВІЯ ІЛАРІОНОВИЧА**, нар. 1924 р в селі Добривода, Радивілівський р-н, Рівенська обл. Прошу телефонувати: **(305) 868-1594**

Допоможіть знайти кого-небудь із родини **КРИКЛИВИХ** і подайте мені їх адресу. Моя адреса: Україна, Івано-Франківська обл., м. Снятин, вул. Лотоцького 17, Адамів Евстахій Лук'янович.

• ПРАЦЯ •

Шукаємо особу для догляду над 50-літнім чоловіком, частинно спаралізованим. Досвід і мінімальне знання анлійської мови побажане. Запевняємо кімнату і харчування. Платня за домовленням. Тел.: **518 237-5206** або пишіть на адресу: 162 Mohawk Str., Apt. 3F, Cohoes, NY 12047

Американська компанія запрошує до співпраці людей з медичною освітою. Телефонувати на число:
917 495-0859, Роман

Жінка, 42 роки, пошукує працю – доглядати за старшою особою або дітьми. Має досвід і добрі рекомендації. В Америці 5 років.
973 375-6942
або **201 910-5679**

Даю лекції гри на скрипці, фортепіяні, гітарі, електронному піяно (keyboard).
Тел.: 201 951-6190

Потрібна від тепер: порядна, ніжна жінка, що любить і має досвід із дітьми, яка може варити та вчити української мови для 3-річного хлопчика і 6-річної дівчинки із лагідними характерами. Жити з нами у живописній Пенсильванії.
717 285-0095

• ДО ВИНАЙМУ •

Шукаю апартаменту на 1 рік близько Massachusetts General Hospital in Cambridge, MAs.
Може бути неумебльований.
Tel.: 517 351-5556
Микола Григорій Івашко, M.D.

• РІЗНЕ •

Українка, 40 років (закінчила педагогічний університет) бажає познайомитися з чесним, інтелігентним чоловіком.
Тел.: 973 625-7973 Марійка

Українка, 54 роки бажає познайомитись з чоловіком для створення майбутнього життя. Я маю добру працю і умови.
Тел.: 1-203-888-3587

Українець-американець, 43 роки, 5.11-175 познайомиться з жінкою, доброго серця і характеру для спільного забезпеченого подружжя. Маю сталу військову пенсію. Писати на адресу:
4560 E. 18th St., Tucson, AZ. 85711

Українка 47 років з дітьми (174-55) бажає познайомитися з добрим, спокійним чоловіком, громадянином Америки або Канади.
Тел.: 011-380-44-410-3362, Київ

Дівчина 22 роки (177-67) добра, спокійна, симпатична українка з Києва, бажає познайомитися із порядним чоловіком до 35 років добрим, надійним громадянином Америки або Канади для створення сім'ї.
Тел. у Києві: 011-380-44-410-3362 Оксана

Лікар натуропат безкоштовно консультує і надає відповідні рекомендації при жіночих хворобах. Безплатно визначаємо цукор в крові і тест на вагітність.
Тел.: 917 495-0859 • 908 497-9226